

JULY, 1954

Number 7 • Volume 26

*BEAUTIFUL ALTAR,
which is our gift for
the Retreat Chapel in
the Baraga Home,
Lemont, Illinois.*

ZARJA *The* DAWN

URADNO GLASILO
SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE

OFFICIAL PUBLICATION
SLOVENIAN WOMEN'S UNION

From Your Editor

DEAR READERS,

HAPPY BIRTHDAY TO US! —

In the month of July, in the year 1928, our first issue of ZARJA was printed. With fond gratitude we esteem our past editors, contributors, and advertisers; and mostly our readers, for their predetermination in venturing into this special field of journalism; and we thank them for maintaining our fraternal purposes.

HOME OFFICE BUILDING FUND—

Our project for the improvement of the Home Office building has been well received; and we are confident of its success. All the key-rings have been distributed to our secretaries; and we urge you to contact your local officers now. Our pride is reflected in yours!

ZVEZA DAY IN LEMONT—

For the fifteenth consecutive year, Zveza Day in Lemont, Illinois will be our biggest summertime event. This year, Branch no. 2, Chicago will be hostesses to many pilgrimagers who will come from near and far to meet before the Grotto of Our Blessed Mother at the Franciscan Seminary. The grounds in Lemont are more beautiful than ever; and to you have never had the opportunity of visiting this lovely Shrine, we extend the warmest invitation to attend. We know that those who have already been there, will enjoy this year's pilgrimage and picnic just as much, if not more, than in the past. God's blessing, and His Heavenly Mother's presence seem so close to us at those hallowed grounds! We hope that all of you who will be there, actually or in spirit, will receive many of those blessings!

ON THE COVER—

Our new Cover form features a picture of the Altar which will be dedicated during Zveza Day ceremonies in Lemont, Illinois, July 18th. Hand-carved and beautifully designed, the Altar is a tribute from the many SWU pilgrimagers and other members who contributed to the Lemont Memorial Fund last year. This lasting Memorial will be used for retreats and other such religious services in Baraga Home and will be ornamented with a golden plaque inscribed with the words "Gift from the Slovenian Women's Union of America, 1954." We hope the prayers offered to our Heavenly Father from this Altar will bless our membership a thousand-fold.

JULY THE FOURTH—

We celebrate another birthday this month—that of the Independence of our great Nation. May God grant us the continuance of the privileges Independence has brought us.

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized December 19, 1926
in Chicago, Ill.
Incorporated December 14, 1927
in the State of Illinois

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA V AMERIKI

Ustanovljena 19. decembra 1926
v Chicagu, Illinois
Inkorporirana 14. decembra 1927
v državi Illinois

MEMBER OF

National Council of Catholic Women

Spiritual Advisor: Very Rev. Alexander Urankar, O.F.M., 823 W. Mineral Ave., Milwaukee 4, Wis.

Founder and Honorary President: Marie Prisland, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

President: Josephine Livek, 331 Elm St., Oglesby, Illinois

1. Vice-President: Mary Tomsic, Box 202, Strabane, Pa.

2. Vice-President: Anna Pachak, 2009 Oakland St., Pueblo, Colorado

3. Vice-President: Mary Golik, 3016 Gantenbein St., Portland, Oregon

4. Vice-President: Mary Urbas, 833 E. 156th St., Cleveland, Ohio

5. Vice-President: Barbara Rosandich, 846 Chapman St., Ely, Minnesota

6. Vice-President: Rose Scoff, 2208 Mariposa, San Francisco, California

Supreme Secretary: Albina Novak, 1937 W. Cermak Road, Chicago 8, Ill.

Supreme Treasurer: Josephine Zeleznikar, 2045 W. 23rd St., Chicago 8, Ill.

AUDITING COMMITTEE — NADZORNI ODBOR:

President: Mary Lenich, 609 Jones St., Eveleth, Minn.

Auditor: Mary Otonicar, 1110 E. 66th St., Cleveland 3, Ohio

Auditor: Katie Triller, 1724 Stanton Ave., Whiting, Indiana

ADVISORY COMMITTEE — SVETOVALNI ODSEK:

President: Anna Yakich, 4716 Lester Ave., Cleveland, Ohio

Officer: Rose Racher, 2205 Burton St., Warren, Ohio

Officer: Helen Corel, 67 Scholes St., Brooklyn, New York

YOUTH AND RECREATION COMMITTEE — ODBOR ZA MLADINO IN RAZVEDRILO:

Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott St., Chicago 8, Illinois

Christine Stopar, 245 15th St., N. W., Barberton, Ohio

Mary Theodore, 2529 4th Avenue, Hibbing, Minnesota

Mary Markezich, 2809 E. 95th St., So. Chicago 17, Ill.

Mary Snezic, Box 49, Bessemer, Pa.

Managing Editor: Corinne Novak, 1937 W. Cermak Road, Chicago 8, Ill.

ZARJA — THE DAWN

Official Publication of the Slovenian Women's Union of America

Uradno glasilo Slovenske Ženske Zveze v Ameriki

Published monthly — Izhaja vsak mesec

Annual Subscription \$2.00 — Naročnina \$2.00 letno

For SWUA members \$1.20 annually — Za članice SŽZ \$1.20 letno

Publisher, "Zarja", 1637 S. Allport Street, Chicago 8, Ill.

Managing Editor: Corinne Novak

Editorial Office:

1937 W. Cermak Road., Chicago 8, Ill., Tel. Bishop 7-2014

"Entered as second class matter November 13, 1946, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of August 24, 1912."

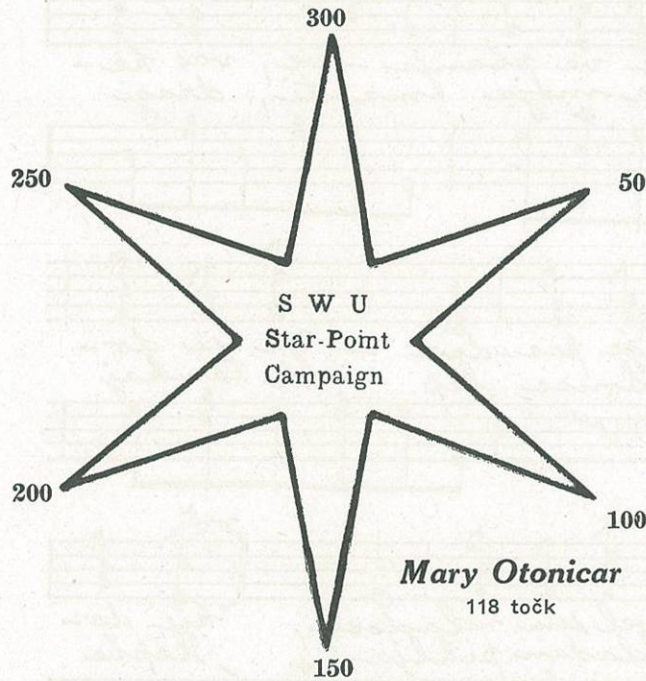
All communications for publication must be in the hands of the Editor by the tenth of the month for the next issue and must be indorsed by the writer. If typewritten use double-space and if hand written use ink. Write plainly, especially names, and on one side of paper only.

Vsi dopisi morajo biti v rokah urednice do 10. v mesecu za prihodnjo izdajo in podpisani po poročevalki. Pišite s črnilom in samo na eno stran papirja. Pri imenih pazite, da so razločno pisana.

STAR-POINT kampanja!

219 novih članic koncem junija; zaključek dobe 30. septembra.

Za vsako novo-pristoplo članico v razred A se da tri točke, v razredu B — šest točk in v mladinskem oddelku po eno točko. — Nagrade: Za 50 točk — \$ 10; za 100 točk — \$25; za 150 točk — \$40; za 200 točk — \$60; za 250 točk — \$75; za 300 točk — \$100.

STAR-POINT CAMPAIGN WORKERS

Branch and Name	A	B	JR	Total
1, Mary Girdaukas	1	1		2
2, Lillian Kozek		1		1
3, Anna Pachak		2	3	5
Christine Bradish	4	1	1	6
5, Antonia Bayt			8	8
7, Christine Menart		1	5	6
Josephine Menart		1		1
8, Dorothy Dermes		2	1	3
10, Jennie Kosir	1		1	2
12, Mary Schimenz			2	2
13, Pauline Sutlovich		1		1
14, Mary Zele			1	1
Ursula Trtnik			1	1
15, Helen Zupancic	2		1	3
Josephine Peskar		1		1
16, Josephine Kral			3	3
17, Marie Floryan			1	1
19, Mary Lenich	2	2	2	6
Mary Shuty	1			1
Mary Shukle	2	1		3

Branch and Name	A	B	JR	Total
20, Frances Gaspich	2			2
Frances Bottari	2			2
Bertha J. Hofer	1	1		2
21, Stella Danculovich			2	2
Josephine Sanker	1		2	3
23, Barbara Rosandich		1	2	3
Mary Dejak	1			1
24, Angela Strukel	2	1	9	12
Anna Plantan			1	1
25, Mary Otonicar,	8	13	16	37
Pauline Stamfel		1	3	4
Anna Tomsich		1		1
28, Stephanie Ryan		1		1
29, Mary Pristavec	1		1	2
31, Rose Klink	2		1	3
32, Frances Perme			1	1
Ann Cooke			1	1
Anna Godlar	1		1	2
34, Mary Erchul	1	1		2
Mary Pahula		1	1	2
35, Frances Bradach			1	1
Jennie Putzel		1		1
39, Frances Anzelc	3		3	6
Mary Delak			2	2
41, Theresa Strauss			1	1
43, Rose Kramer	2		6	8
Mary Tratnik	2		1	3
Celia Groth	1			1
45, Mary Werderber		1	1	2
50, Mrs. Bernardine Zoldak			1	1
53, Mary J. Kolanz		1	2	3
55, Mary Macek			1	1
57, Mary Opalka			1	1
Frances Yerman			1	1
63, Angela Modic		3	1	4
Mollie Svigel		3		3
Frances Gerze			1	1
Agnes Krasovic		1		1
Ann Urbancich			1	1
65, Mrs. Marie Fleck		1		1
66, Marija Lauriski			1	1
67, Frances Samsa		1	1	2
Johanna Adamic			1	1
Mary Snezic		1		1
73, Louise Eply	2		4	6
77, Frances Femc			1	1
89, Celia Hobneck			1	1
Helen Kernz			1	1
Ann Claudnic			2	2
Frances Nemeth	1		1	2
89, Mary Jasbec	1			1
91, Amalia Sorch			1	1
95, Pauline Stanley		6	5	11
Mary Markezich		1	2	3
104, Theresa Zallar	1			1
Total increase membership:	48	55	116	219

Kje prijazne ste višave ?

Dvospev

A. Nedved

Andante

Kje pri-jazne ste, vi-la-ve, ki ob-da - jete moj
 Kje si nad vse čase zla-ti, blagi, lju - beznivi

dom, kje cve - to - če ve planja - ve, vas ke -
 kraj, kjer je dra - ga moja ma-ti, dragi

daj še videl bom? Kje pre-dra - ga si do -
 o, če, časni raj? Sonce lep - še tamkaj

li - na, kjer pre - ži - vel sem mladost, kje do -
 si - je, vetrič bolj hladan pihlja; lepše

li - na, kje plani - na, kjer sem vji - val le ra -
 cvetje, tamkaj kli - je, bolj pri - jaz - no vir sum -

dost? vji - val le radost?
 lja. - jaz - no vir sumlja.

Na shod in romanje

Very Rev. Aleksander Urankar, OFM.

18. julija gre Ženska Zveza spet na romanje v Lemont. Ena organizacij, ki je že dolgo videla v Lemontu lepo središče slovenskega zanosa, slovenske tradicije, slovenskega uveljavljanja krščanske smeri.

Ali sem preveč previden? Zdi se kot bi bil. Rekel bo kdo, besede rabi, ki kažejo, kot bi se bal, da bo komu na prste stopil. Ali morem komu na prste stopiti, ko govorim o veselem sestanku naših žena na romarski božji poti?

Drugi me bodo razumeli. Že v imenih, ki smo jih dajali temu sestanku naše organizacije v Lemontu, vidimo različne nazore o tem našem dnevu. Ene so rekle „picnic“, ene „outing“, ene „shod“, druge zopet „zborovanje“, „izlet“, „sestanek“.

Zakaj ne kar „romanje“? Najbolj primerno je pač to ime. Lemont je bil ustanovljen kot kraj, kjer bi se lahko verniki sestajali v družinski enoti, pokazali svojo krščansko naravo in katoliško barvo duše.

Mnogo imen, ena zamisel. Žene, ki so ustanovljale Zvezo in sklepale že v prvih letih, da se nekje enkrat na leto sestanejo, so gotovo imele v mislih shod žena in mater, ki gledajo v krščanskih smernicah svoja pota in svoj cilj.

Razmah prvih let rasti Zveze spričuje, da je večina članic bila za praporom, ki so ga razvile ustanoviteljice Zveze. Večina članic je bila skupina vernih Slovenk, ki se zavedajo svojih dolžnosti, ki jih imajo napram Stvarniku in do družbe človeške. Naj so bile nekatere bolj brezbarvne sorte ali ne, glavni smoter Zveze je bil ta, da združujejo enakomisleče žene našega narodnega pokolenja. Večina „enakomislečnih“ je pa gotovo katoliška.

Zakaj to poudarjam. Ker se od tolikih strani oglašajo nekaterniki, ki pravijo, da ni vse zlato, kar se sveti v Zvezi. Jaz pravim, kje pa je vse zlato, kar se sveti? Še v najboljši organizaciji, ki jo je sam Krist ustanovil, imamo dvojni obraz, božji in človeški, kaj bi ga ne imeli v ustanovi človeških zamisli in človeških glav. Mnogo je križpoti v današnjem svetu, lahko se zgodi, da še pošten človek, ki poti dobro pozna, zaide za dober čas na stranpot.

„Nekaterniki.“ Peščica jih je. Imele ste jih že v prvih dneh. Tem nekaternikom so neke „nekaternice“ dale povod za govorice, dvome in pomisleke o dobri volji Zveznic in Zveze, o njihovi težnji in smeri. Nimam namena govoriti o teh nekaternicah in nekaternikih v tej številki, morda kdaj drugič. Danes naj povem tem nekaternikom, da je večina, velika večina, največja večina z Zvezi žena in deklet, ki hočejo biti verske in pristno slovenske, ki spoštujejo namen Zveze, hočejo delati z vsemi silami za enotnost v vrstah Zveze in ki gledajo v kraju, kjer se sestajajo letno za svoje romanje in shod, kraj slovenske duše. Slovenska duša je pa v svojem jedru verna, poštena, ljubezenska.

Letni shod Zveze v Lemontu naj bi bil sestanek vseh slovensko mislečih Amerikank. Združevanje je sester po narodnostnem izvoru krvi, jezika, imena, vere. Tukaj pod prostim soncem se bomo spet počutili kot ena družina, ki v svoji veroizpovedi krščan-

Marija Pomagaj na ameriških Brezjah

stva vidi podlago svojemu sestanku in bratstvu. Kar nas veže v Zvezo, samo to drži. Veže nas pa Bog, jezik, slovensko čutenje, pošten cilj in poštena sredstva v dosego tega cilja. V takem letnem shodu vidim pomlajenje namenov Zveze in poživljenje dobre volje članic. Kar razvezava Zvezo, ne sme držati. Razdira Zvezo zavist, sebična volja, samoglavo stremljenje v samega sebe. (Kot svetovalec menda lahko tako stavke zapišem.)

Romanja na božje poti niso le „klečeplazjenje“ okrog oltarja, kot se nam včasih naši nasprotniki posmehujejo, romanje ima v bistvu vse kaj globljega. Je veroizpoved duše, ki veruje v Moč Vsevišnjega, je živa prošnja za zemske in duhovne darove, ki od zgoraj prihajajo, je izraz svoje miselnosti, izraz vdanosti, izraz ljubeznivosti, izraz verske značajnosti.

Romanje — piknik? Lahko bi bilo, dokler ni le telesu ustrezno, temveč tudi duhu. Romanje, socialni sestanek? Zakaj ne. Sestre prihajajo skupaj. Poznati se hočejo med seboj. Druga drugi korajžo dajati za težko uveljavljanje krščanskih dolžnosti. Shod, izlet. Vsa taka imena damo romanju, dokler nam ni le navadni „weekend ride“ z vsemi pritliklji steklenic, mrzlih pečenk in drugih okrepčil, temveč tudi izlet v višavo neba in nebeških vrednot.

18. julija bo članicam Zveze dan duhovnega pomlajenja, dan duhovnega petja, dan duhovne družabnosti, sestrskosti medsebojnosti, krščanske prijaznosti in dan prisege, da bomo v božjem imenu delali za edinstvo, zastopnost in ljubezen v vrstah Zveze.

Zato vsem članicam, ki se bodo udeležile svojega romarskega shoda, vse dobro in najlepši užitek pod lemontskimi hrasti, pred oltarjem Marijinim in v božji prirodi.

Marie Prislant:

OH, TA SVET...

Mnoge članice so izrazile željo, naj še kaj o zdravju napišem. Prišlo smo namreč v tista leta, ko nam večkrat kaj „fali“, pa rade beremo nasvete, ki nam izboljšujejo zdravje. Na trgu je mnogo finih zdravniških knjig, iz katerih lahko povzamemo marsikako dobro navodilo. Iz teh knjig bom od časa do časa navajala praktične nasvete. Torej:

Najvažnejše za ugoden in prijeten počutek ter zdravo telo je redna in dobra prebava. Ljudje, ki trpijo na slabi prebavi, so sitni, nerazpoloženi, razdražljivi in še sami ne vedo, kaj jim je. — Kakor vemo, imamo tri prebavne organe: ustno duplino, želodec in črevesje. Vsak izmed teh delov je enako važen, ker po svoje predeluje jedila v hranilne sokove, ki prehajajo v kri. Kri jih potem odvaja v vse telesne celice, kjer obnovijo izrabljene stanice. Takemu krvnemu delovanju pravimo notranja preosnova.

Kadar telo potrebuje hrane, nam javi z večjim ali manjšim tekom, ki se stopnjuje, dokler ne pride naravnost do gladu. Poželenje po jedi razdraži ustno slino in želodčni sok, ki pospešujeta prebavo, zato včasih pravimo, da se nam sline cede po tej ali oni hrani. Nezadostna prehrana povzroča suhost, neizmerna pa debelost. Obojega se je treba čuvati. Dostikrat se zgodi, da zapovrstjo zaužijemo dve jedi, ki se ne skladata in zato porušita ravnovesje v črevesju. Tudi prehlad povzroči prebavne motnje. Slaba prebava povzroči drisko ali zaprtje. Izmed obeh je zaprtje bolj nevarno, ker rado postane kronično ter poleni črevesje.

Čas, ki ga porabijo jedi, da preidejo v prebavni aparat v normalnem stanju, je različen. Glede tega smatramo nekatere jedi lahko, druge spet težko prebavljive. Pravilno ne bi smeli nikdar uživati nove hrane, dokler ni prebavljena prejšnja. Če nakladamo obed na obed v kratkih presledkih, želodec preveč obtežimo.

Dobra gospodinja bo pazila, da svoji družini ne bo servirala dvakrat zaporedoma težko prebavljivih jedil, da se želodec preveč ne obremeni. Lahko prebavljiva so vsa tista jedila, ki gredo skozi prebavne organe v poldrugi uri. Te so: Mehko kuhana jajca, kuhan riž, kuhano sadje, špinača, sveže grah in fižol, pečenka od divjačine, postrvi, sladko in kisl mleko, smetana in sladoled.

Nekoliko težje prebavljiva so jedila, ki jih prebavni organi predelajo v dveh urah. Ta so: Zavreto mleko, surova jajca, pečeni golobi in piščanci, krompir, sladka repa in zelje, korenje, pesa, mlada govedina, teletina, pudgingi, buče, solata, sveže sadje, črn kruh in zelena.

Težje prebavljiva so jedila, kot zeljnata solata, kislo zelje, sveža gnjat, stejki, jetra, ledvice, jezik, vampi, trdo kuhana jajca, sir, klobase, presno maslo, svež bel kruh, torte, paji, vse slaščice in testenine, kot makaroni, štruklji, žlinkrofi, krofi, itd.

Najtežje prebavljiva so jedila, ki potujejo skozi prebavne organe od štirih do pet ur. Takim jedilom smo v starem kraju rekli, da so „tečna“. To so: Prekajeno svinjsko meso, svinjska pečenka, šunka, koštrunovina, gosja pečenka, omake, prekajene ribe, gobe, orehi, rozine, mandeljni in zelo „opotičene“ orehove potice.

Z vsakim letom postajajo človeški organi slabejši, zato ne morejo prebaviti vse in vsega tako dobro kot so v mladosti. V ožgled temu, bomo storile prav in svojemu zdravju v korist, če se ogiblremo težko prebavljivih jedil, ki nam v poznejših letih, ko ne delamo več tako trdo, tudi niso potrebne.

* * *

Najlepše bogastvo, najlepša dota mlade neveste je brezdvomno njena ljubezen do reda in snage. S temi pripravi svojemu možu in bodoči družini prikupljiv dom in vzgoji zdrav in čil rod.

Snaga je najboljša začimba. Jed, servirana v lepi in snažni posodi, nam tekne, čeprav je preprosta. Kako vabljiva in kako mična je tudi še tako preprosta hišica, kjer je vse pospravljeno in vse v redu. Nasprotno se nam ustavlja najboljša jed, če nam je ponudena v nečisti posodi in človek se nerad mudi v stanovanju, kjer je vse razvlečeno.

Dobe pa se tudi gospodinje, ki so v čistosti pretirane. Ves božji dan pometajo, pomivajo, brišejo... In če pride gost, ga taka gospodinja s skrbjo opazuje, ali ima čiste čevlje, kam se bo vsedel, kam klobuk položil. Komaj odide, vse za njim obriše. Kaj šele, če pride na obisk prijateljica z malim otrokom! Oči sledijo vsaki otrokovi kretnji; kaj bo prijel, da se bo poznalo, in morda bo kaj prevrnil. Za tako gospodinjo so obiski velika neprijetnost in skrb.

Vsaka pametna gospodinja bo znala ločiti pravo od nepravega ter se bo držala srednje poti v vseh slučajih.

* * *

Žena je svojemu možu naročila, predno je odšla v mesto, naj ob gotovem času odpre radio ter ji spiše kuharski recept, ki ga bo postaja oddajala.

Mož si je takoj ošpičil svinčnik, pripravil papir ter ob določenem času odprl radio, ga naravnal na dotično postajo, ki bo oddajala gospodinjski program. Imel pa je smolo. Dobil je skupaj dve postaji, katerih program se je mešal drug v drugega. Ena postaja je oddajala telovadbo, druga pa kuharske recepte. Mož je točno zapisal kar je pač mogel razločno slišati. Recept se je glasil takole:

Roke v bok — vzemi eno šalco moke — stopi na prste — mešaj dva jajca z dno žlico sladkorja — ponovi šestkrat — naglo vdihni — dve žlici pecivnega praška — roke nad glavo — in zmečkaj dve v trdo kuhani jajci — pripogni se gor in dol — in deni v skledo — desetkrat — lezi vodoravno in se valjaj — v dveh beljakih — naprej in nazaj — dokler ne zavre — po desetih minutah vzemi iz peči — ter se obriši z grobo brisačo — dvigni glavo — stresi na krožnik — dihaj naravno — in gorko serviraj — obleci se — z mesno juho.

* * *

Gramofon je zdaj star 75 let. Leta 1877 je Thomas Edison dosegel prvo reprodukcijo človeškega glasu. S to iznajdbo se je dolge mesece potrpežljivo ukvarjal, končno je vendarle izdelal mal strojček, ki je znal govoriti. To je bil gramofon. Prvi poizkus se je izvršil 12. avgusta 1877. Prve besede, ki jih je novi strojček, katerega je Edison navijal z ročico, povedal, so bile znana ameriška otroška pesem: *Mary has a little lamb...*

Pozneje so gramofon vsako leto izboljševali in že leta 1888 je bila ustanovljena družba Columbia Records, ki je pričela izdelovati zvočne plošče. Danes je najti gramofon skoraj v vsaki hiši, izbira plošč pa gre v tisoče. Nam so najljubše in tudi Amerikancem so priljubljene rekordirane slovenske polke in valčki. Priznanje za to gre največ „kralju polke“, Franku Jankoviču, ki je slovensko pesem in slovensko muziko raznesel po vsej Ameriki ter jo ovekovečil na radiju in televiziji. Saj nam kar srce zaigra, ko nam po radiju ali ob vstopu v kako trgovino na uho priplavajo zvoki Jankovičeve koračnice: — Ti pa jaz in židana marela — ali pa „Just Because“...

Naj v Ameriki še dolgo živi in srca razveseljuje lepa slovenska pesem!

*Slovinci radi se družijo,
spomine s pesmijo budijo
na nepozabni rodni krov,
na kras slovenskih polj, bregov.
Ko v pesmi zadehtel bo rožmarin,
še mene naj objame vaš spomin.*

Iv. Zorman.

„ZARJA“ dopolnila 25 let obstoja!

PRVA IZDAJA NAŠE „ZARJE“ je bila izdana meseca julija 1929. Pokojna sestra Julija Gottlieb je bila prva urednica, obenem pa tudi glavna tajnica, ter je oba posla lepo opravljala do januarja 1931, ko je vsled rahlega zdravja resignirala. Za naslednico je bila imenovana sestra Josephine Račič, ki je točno vodila posel v obeh uradih do julija 1933. Zarjo je tiskala tiskarna „Edinost“ v Chicagu. Na konvenciji, ki se je vršila v Clevelandu v maju 1933 sta pa bila urad glavne tajnice in urednice razdvojena na dve osebi in za glavno tajnico je bila ponovno izvoljena sestra Josephine Račič, za urednico pa Albina Novak. V glavnem iz vzroka, ker je nova urednica stanovala v Clevelandu, je odbor sklenil, da se bo Zarja tiskala v Clevelandu, in to pri Ameriški Domovini. Pri omenjenem podjetju so tiskali Zarjo do julija 1946. Pri novih ponudbah za tiskanje Zarje so pa nudili boljše pogoje pri tiskarni Benedictine Press v Chicagu, zato je odbor sklenil, da iste sprejme. Pri omenjeni tiskarni nam še vedno nudijo najbolj zmerne cene in tudi točno postrežbo, zato dosedaj še ni bilo vzroka za spremembo k drugemu podjetju. V tej tiskarni so tudi zaposleni naši rojaki, katerih žene so včlanjene pri Zvezi.

Na konvenciji v maju leta 1952 je Albina Novak sprejela urad glavne tajnice in za urednico je zbornica izvolila njeno hčerko Corinne, ki je kratki dobi od zadnje konvencije gotovo dokazala, da je bila vredna zaupanja. Vemo, da se bo počasi morala mladina sprijazniti z važnimi uradi in zavzeti odgovorna mesta, zato je bilo prav, da se je začelo s spremembami že na zadnji konvenciji.

V svojih 25 letih je Zarja prinesla mnogo zanimivega, poučnega in poljudnega čtiva. V Zarji se je stalno bralo o pomenu in namenih organizacije ter bodrilo članice k delu za napredek in se to še posebno naglašalo ob času članskih kampanj. Ne bomo pretiravali, če rečemo, da je bil uspeh dosežen po stalnem oglaševanju o pogojih in nagradah, ki so bile namenjene za pridne sotrudnice. Vemo, da se je potrošilo dokaj dosti denarja za izdajo

lastnega glasila, toda obenem tudi vemo, da je ta denar bil zelo dobro obrestovan, ker ravno Zarja je bila vsa minula leta tista močna vez, ki nas je vodila k skupnemu sodelovanju in marsikateri odbornici kot članici dajala pobudo k vztrajnemu delovanju. Tisti, ki smo pri Zvezi že dolgo vrsto let, dobro vemo, da smo morali premostiti marsikatero oviro na naših težkih potih, preden smo utrdili in zajamčili solidnost organizacije. Naša Zarja je pridno prilivala olje društveni plamenici, ki krasi Zvezin znak.

Zarja je v svojih 25 letih obstoja objavila tudi mnogo lepih slik od posameznih oseb kot od vseh vrst skupin, od znamenitih ustanov, pokrajin kot tudi mest, trgov in vasi, in to iz Amerike in drugih krajev sveta, posebno pa iz Jugoslavije, kjer je tekla zibelka mnogim rojakom in rojakinjam, ki se zdaj nahajajo v novi domovini. Za vse te slike je bilo mnogo stroškov, katere je skušala uprava Zarje kriti iz dohodkov od oglasov, za katere poskrbijo pridne sotrudnice. Ker se s slikami mnogo pripomore k pestrosti glasila, zato se bo tudi v bodoče nadaljevalo s sedanjim našim urejevanjem, dokler bodo članice sodelovale z nabiranjem oglasov. Upati je, da bo še več zanimanja za oglase v bodoče, kar bo pomenilo več ilustracij za našo Zarjo.

Uredništvo Zarje je sedaj v glavnem uradu Zveze, kar pomaga poslovanju v mnogih ozirih. Zato se uredništvo pridružuje želji glavnega urada, da bi se prostori prenovili in s tem napravilo poslovanje tem bolj ugodno. Ako želite pokloniti Zarji majhen spomin v tem jubilejnim letu, potem se Vas prijazno prosi, da to storite potom listkov, katere imajo tajnice na rokah za razpečevanje, ker to bo pospešilo prenovitev našega urada — kar bo najlepši izkaz priznanja upravi Zarje.

Vsem, ki ste pridno prispevali k poljudni vsebini ter vsem, ki ste na katerikoli način pomagali k uspehu izdajanja Zarje, iskrena hvala in naj Bog plača vsem skupaj in vsakemu posebej v obilni meri!

— N.

Josephine Račič

† Julija Gottlieb

Albina Novak

KRIŽ NA GORI

LJUBEZENSKA ZGODBA

(Nadaljevanje)

„Saj me nimaš rad, Mate! Če bi me imel rad, kakor si rekel, kako bi mogel odlašati? Ali veš, kaj sem mislila, ko sem se napravila na pot, tebi naproti? Da je že pozno, da čakaš že zdavnaj na hribu ter se oziraš po globeli z nestrpnimi očmi. Saj ni bil še večer in visoko je bilo še sonce, ali zakaj bi čakal do večera, če me imaš rad? Tako dolgo si odlašal, dve tako dolgi leti... zakaj bi ne hitel ta poslednji dan? Kaj bi ne bilo lepo, da bi skrajšal to poslednjo uro vsaj za polovico... da bi vsaj za minuto skrajšal ta počasni večer?“

Bledela je svetloba na nebu, temneli so gozdovi in njihovih široke sence so segale daleč v dolino, že skoro do fare. Tu, tam se je prikazal človek na stezi v polju, na klancu nad faro, na veliki cesti. Nekdo je zapel na polju, šel je počasi po razoru in je zavil proti vasi. Iz velike daljave je zastokalo tanko, nekje za hribi je zazvonilo angelsko češččenje.

Hanca je čakala.

Po cesti iz fare je romal človek, v dolgi črni suknji, s palico v roki; majhen je bil in upognjen, ni bil Mate. Postal je, pogledal je natanko navzgor in je pozdravil, nato je pospešil korake.

„Kaj stojite, Hanca? Koga čakate?“ je zaklical od daleč.

Hanca ga je spoznala in je videla, da se mu opletajo noge in da mu je obraz zabuhel. Stopila je v stran, da bi šel mimo.

„Nič se me ne bojte, Hanca! Pohleven človek sem in bojzljiv, celo muhe se bojim... Ampak jaz mislim, Hanca, da čakate zaman. Glejte, kje je že sonce, in pisal je, da pride zvečer, kadar dosežejo sence rob globeli! Sence pa so že na oni gori, kmalu bodo že na nebu...“

Pogledala mu je v oči; zalite so bile in pogled je bil nestalen.

„Če mislite čakati do noči, pa sediva tja v travo; kadar ga ugledava od daleč se poslovim... Ne, sedite sami, jaz bom stal takole dva koraka pred vami... Ne mislite namreč, da nameravam kaj slabega; saj ni nikogar blizu in tudi če bi kričali, bi Vas nihče ne slišal. Lahko bi Vas poljubil... o Hanca... naravnost na ustnice!...“

Zazibal se je z životom, Hanca se je umaknila.

„Tako sumljivo mi gledate v obraz — ali mi poznate na očeh, kako je z mano? Ni drugače, Hanca! Povejte mi po pravici: kaj bi človek tam doli? Ali bi mu bilo mogoče živeti treznemu? Po pravici: da ali ne?“

Stopil je bliže in je iztegnil roko.

„Ne!“ je odgovorila Hanca komaj zavedno.

„No, glejte! Človek pije in takoj je vse dobro; zasveti se mu od nekod življenje, ki ga nikoli ni bilo in ga nikoli ne bo. Človek pije in tako že naprej živi življenje, ki bi ga lahko živel, če bi... če bi bilo pač vse drugače, če bi globel, recimo, ne bila globel... Zazdi se mi celo časih, da bi me Vi lahko imeli radi; kadar pa sem resnično pijan, si domišljam, da me imate resnično radi, in tako se kdaj lahko zgodi, da se opolnoči opotečem preko Vašega praga ter Vas zasnumim... Kaj bi pač dejali, Hanca?“

Zasmejal se je na glas, toda smeh je bil prisiljen in obraz se je nenadoma zresnil.

„Glejte, Hanca, nebo je že sinje, komaj se še malo sveti nad goro. Na oni strani se bodo kmalu prikazale zvezde, morda bi jih že ugledal, če bi moje oči ne bile tako motne. Rad jih gledam ponoči z motnimi očmi... vise na vrvciah, vrvice se spuščajo vedno niže in lepe bele zvezde mi bingljajo prav pred nosom... Ničesar ne boste dočakali, Hanca!“

Stala je pred njim, obrvi stisnjene, ustnice napete, in je strmela v dolino. Tudi on je zatisnil napol oči, sklonil se je in gledal.

„Saj že komaj razločujem drevje, kako bi razločil

človeka pod gozdom!... Stojte, pogledjte, ali se ni zgenilo tam, globoko v dolini, na veliki cesti?“

„„Kje?““

Stopila je poleg njega, on je iztegnil roko.

„Kakor da bi se odtrgal voz od hriba... Zdaj je zavil za holm, prikaže se kmalu. Vidi se od tukaj, kakor da bi vozil počasi, pa vozi celo urno... Moja ušesa so boljša nego moje oči; zdi se mi, da slišim drdranje...“

Črn voz se je prikazal na cesti, vil se je zmerom globlje v dolino, skrtil se je za hrib.

„To ni bil on, tam ni njegova pot!“

Zaklicala je in ves prestrašen je bil njen glas, oči so se omeglele.

„Zakaj bi se ne vozil, če je bila prilika? Tudi jaz bi se vozil... Dolga pot je, šest ur hodá, pa je bil vesel, če se je kam obesil. Stavim, da zavije voz v globel... Pogledjva na ono stran, stopiva tja! Ne bo dolgo, pa se prikaže tam iz teme, samo da bi ga razločili!“

Stopila je na drugo stran. Iz globeli se je dvigal hlad, mirna noč je bila že tam doli in komaj sta razločevala cesto.

„Čemu čakate? Jaz mislim, da boste pač čakali, kakor čakam jaz, kadar sem trezen... na tisto življenje, ki ga nikoli ne bo... Nikoli, Hanca, to ni prijetno... Pa sem bil že tako lepo zadremal, čisto dostojen človek sem že bil, kakor da sem bil rojen v globeli... Pa se mi zdrami nenadoma; malo preveč sem Vas bil pogledal, Hanca, pa je bilo vse pri kraju... Zdaj sem kakor večša, tja v en dan... ne vem, ne kam, ne kod... Lepo je, Hanca, da Vam pripovedujem te stvari nocoj, ko me ne poslušate; sram bi me bilo, če bi razumeli, in jutri bi se Vam ognil... Pogledjte, Hanca, ali se ni tam zgenilo?“

Pogledala je napeto in je strepetala.

„Ne, to ni on!“

Globoko v kotu, čisto v temi, se je prikazal voz, izluščil se je iz noči in je vozil urno po beli poti, ki se je vila skozi globel.

„Ali mislite še čakati?“

„Še!“ je odgovorila Hanca uporno in v glas so bile solze.

Stal je pred njo s povešeno glavo.

„No, Bog z Vami!“

Stopil je na pot, ali kmalu se je okrenil in je postal.

„Če je obljubil, da pride, naj bi bil prišel, lump!“

Odhitel je v globel z velikimi koraki in se ni več ozrl.

Hanci je bilo mrzlo in težko v prsih, tudi glava ji je bila težka. Ko se je poslovil učitelj, se je zavedla velike, neprijetne noči, neskončne samote, ki je molčala vsenaokoli do neba. Vsa luč je bila ugasnila in ni še bilo zvezd, komaj, da je trepetala nizko nad obzorjem plaha bela lučka. Globel je spala, samo časih je pomežiknilo rdeče okno, polzaprt, zaspano oko.

„Ne pride!“ je izpregovorila Hanca naglas.

Napravila se je na pot, sključena v pasu, glavo povešeno kakor starka, ki se je bila napotila k maši ob palici.

„Obljubil je, da pride, in ni prišel!“

Dolgega čakanja, veselega svidenja sladkost — vse izgubljeno za zmerom.

„Kaj si napravil, Mate, ti moj dragi, neprijazni?“

Resnično se je bil morda pripeljal, na lahkem vozu, v veseli družbi. Oziral se je spotoma na hrib in se je smejal; videl jo je morda celo, ko je stala na hribu, roko nad očmi; njena bela ruta na prsih je sijala iz teme in morda je zamahnil z roko v pozdrav.

Toda počasi je stopala in trudno, ni se ji več mudilo.

„Zakaj nisi prišel... tako kakor je želelo moje srce... kakor sem te videla tolikokrat, ko nisem zaspala od žalosti... In da bi se pripeljal s četverimi konji, v zlati kočiji — tako bi mi bilo, kakor da nisi prišel!...“

Dospela je v vas in ko je šla mimo hiš, se ji je zdelo, da gledajo nanjo skozi okna in se smejejo nathoma. Sli-

šala je celo pelglasno hihitanje in pospešila je korake, da bi ušla neprijaznim, zloželjnim pogledom.

Odprija je duri na stežaj, oče se je okrenil in ko ji je pogledal v obraz, so se mu razširila lica, oči so se mu napol zatisnile in telo se je stresalo od tihega smeha.

Hanca je šla s sklonjeno glavo preko sobe in se je skrila v svojo izbo. Stisnila je glavo med dlani in se je naslonila na zglavje, solz pa ni bilo v oči...

II.

Narahlo je potrkal na okno.

„Hanca! Kaj že spiš?“

„Ali si ti, Mate!“

„Saj te ne vidim, Hanca! Odmakni rože, ali pridi ven!“

Upihnila je bila že svečo, s hlastnimi rokami je iskala v temi jopo in ruto. Ko je odprija duri in šla s tihimi koraki preko sobe, se je okrenila mati na postelji, vzdignila je glavo.

„Kam, Hanca?“

Hanca je stala na pragu in si ni upala odgovoriti. Mati je zavzdihnila v poluspanju in obrnila glavo. V tistem hipu so preletele njene sanje dolgo vrsto let in zdelo se ji je, da je potrkal na okence mladi cerkovnik...

Izza hiše, ob plotu, se je vzdignila senca. Hanca se je bližala počasi, s plašnimi koraki; nič ni bilo več veselja v nemirnem srcu.

„Tam je svetleje, Hanca, stopiva tja, da te vidim!“

Prijel jo je za roko in šla sta za hišami, po samotni stezi. Belo zvezdnato nebo je sijalo na polje.

„Dolgo te ni bilo, Mate!“

„In še zdaj mi nisi pogledala v obraz!“

Postal je pred njo, položil ji je roke na rame in se je sklonil.

„Nič se nisi izpremenila; tako si majhna in drobna!“

„Kaj je tudi njemu tako pri srcu?“ si je mislila Hanca.

„Da govori, kakor bi ga bilo strah!...“

„Tukaj ne moreva govoriti, Hanca, še pozdraviti te ne morem, kakor bi te rad. Kreniva dol, na tisto pot!“

Zavila sta v globel; temnejše so bile sence in nebo se je dvigalo v neskončnost. Stopala sta vstric in Hanca se je ozrla po strani nanj. Večji se ji je zdel, bolj močan in moški; imel je dolgo sukupjo do kolen, na glavi širok klobuk. Spomnila se je Hanca, da sta že hodila nekoč prav po tej strmi stezi v globel, ali takrat sta hodila bolj počasi in roko v roki. Zdaj se je bala, da bi se ponevedoma ne doteknila njegove roke. Molčala sta, dokler nista prišla na široko pot, ki se je vila od hriba do hriba. Tam so jima prišli naproti lepi spomini, stopala sta bolj počasi in roka se je že bližala roki.

„Zdaj pa me pozdravi, Hanca, kakor se spodobi... Pozdravljena!“

Stisnil ji je obedve roki, v njegovem glasu in pogledu se je zgenilo prešerno veselje.

„Pozdravljen, Mate!“

Njen glas pa je bil tih in ni se mu še upala pogledati v obraz.

„Zakaj nič ne izprašuješ? Veliko bi ti lahko pripovedoval... Kaj je zdaj med tabo in mano?“

Začutil je nenadoma tudi sam kakor očitjanje, kakor kesanje.

„Ali si me čakala na hribu?“

„Čakala sem te in nisi prišel.“

Izpustil je njene roke in se je zasmejal.

„Ah, to! Zato si huda name, Hanca? Ti si res tako majhna in tako otroška! Voz je bil tam, lep in uren... čemu bi ne sedel, ko je bila prilika? Tudi ti bi bila sedla... Mislim sem, da prideš v globel, pa te ni bilo in jaz nisem bil hud!“

Saj ti nisem zamerila, Mate, in nič nisem bila huda... samo da si prišel, pa je vse dobro!“

„Zakaj nisi vesela? Prej so bile drugačne tvoje ustnice; nocoj se še nisi nasmehnila!“

Bilo ji je, da bi zaihtela; skelelo jo je v očeh in ustnice so se ji tresle.

„Izpremenil si se, Mate... nimaš me več rad...“

„Hanca, idiva dalje... tja, kjer sva sedela nekoč... Žalostna si, Bog vedi zakaj in ne vem, kako bi te to lažil... Idi z mano, Hanca, ti mala, nespametna!“

Šla je z njim, kakor jo je vodil za roko; njeni koraki so bili majhni in zaostajala je.

„Kdo moti ta večer? Nikogar ni drugače tukaj!“

Prišla jima je naproti ženska z motiko na rami, pogledala jima je natanko v obraz, postala je in je gledala za njima.

Mate je izpustil njeno roko in je stopil hitreje.

„Zakaj si izpustil mojo roko, Mate?“

Zdržnil se je.

Bog vedi, kaj mi je prišlo zdaj na misel... Čemu je gledala tista ženska tako debelo; kaj še ni videla človeka?“

Hanca pa je začutila v srcu:

„Glej, sram ga je!“

Bolesten čut je bil, ni ga še čisto razumela, ali bilo ji je, kakor da se je bil Mate oddaljil od nje in da ga vidi le še od daleč, tako velikega, da mu sega komaj do kolena.

„Hitreje stopiva, Hanca, drugače nama bo težko obe... Mislim sem, Hanca, da se snideva drugače...“

Smeh je bil izginil iz njegovih ustnic, resno in nezadovoljno so gledale njegove oči.

„Sedi tu sem... prav poleg mene!“

Navadila sta se noči, nebo je bilo svetleje, drevje je stopilo iz teme.

„Kako je zdaj vse drugače, nego je bilo nekoč! Spominjaj se, Hanca, kako sva sedela tedaj prav na tem mestu! Jaz sem bil vrgel v vodo vse svoje mlado, neumno upanje, ti pa se me tolažila... O, Hanca, otroka sva bila tedaj!“

Zasmejal se je, Hanci pa ni bil pogodi njegov smeh.

„Lepo je bilo!“

In kakor kljubovanje je bilo v njenem glasu.

„Lepo je bilo: jaz sem bil razcapan in ubog, tako ubog, da si me tolažila ti, Hanca, ki si tako majhna in slabotna... Kaj nisi nič vesela, da se je izpremenilo, da sem se vrnil tako, kakor sem ti bil obljubil, da se vrnem? Zakaj me ne vprašaš, kako se mi je godilo zunaj... Kam, Hanca?“

Vstala je; jasno se je svetil iz teme njen beli obraz.

„Saj je konec, Mate!... Glej, kaj bi zdaj z menoj, čemu bi ti zdaj, ko si srečen... Drugod so zdaj tvoje misli, predaleč so od mene...“

Prestrašil se je; izpregovorila je bila besede, ki so bile v njegovem srcu kakor neprijetna slutnja.

Vstala je bila, posloviti se ni mogla in ko je posegel po njenih rokah, mu jih je dala radovoljno.

„Sedi in bodi prijazna... izprašuj in poslušaj! Niso lepe take misli, Hanca, in če bi bile v meni, bi jih iztrgal siloma... Ti sama si na svetu, ki te ljubim od srca in veliko sem mislil nate...“

Položil ji je roko okoli vratu in jo je privil bliže k sebi.

„Ne zameri, Mate... leglo mi je na srce, ne vem zakaj. Nikoli nisem bila prej žalostna zaradi tebe... Ko si prišel, se mi je zdelo, da nisi ti, Mate, kakor sem te imela rada in spoznala sem te komaj po glasu... Spoznala bi te bila pač, ko bi mi bil prišel po hribu naproti... tako pa si se peljal v tistem neprijaznem vozu... Tako mi je bilo, kakor da me nimaš več rad...“

Govorila je počasi in mirno, plaho so se vzdignile oči in prvokrat mu je pogledala v obraz. Srečala je gorak, vesel pogled in umeknila se je narahlo njegovemu objemu. To ni bil več tisti obraz; tuje življenje, glasno in prešerno, se je bilo zarisalo vanj.

„Tako mi je bilo, kakor da se me sramuješ...“

Zardel je, tudi sam je umeknil roko in ji ni pogledal v lice. (Dalje prihodnjič)

TO in ONO

KOLIKO NAJ ZNAŠA
TEDENSKA PLAČA DANDANES?

To vprašanje je bilo stavljeno mnogim ameriškim družinam štirih oseb (oče, mati in dva otroka), ki žive po raznih ameriških mestih. Prišli so do zaključka, da se da živeti ob plači \$75 na teden. Odvisno je seveda od raatere, ki mora biti varčna in preudarna gospodinja, dobra kuharica in ki ima tudi trgovski talent, da kupi, kar je najbolj vredno in dobro na trgu. Ljudje z boljšimi dohodki bodo smatrali \$75 na teden absolutno potrebno. Pri manjšem zaslužku pa se morajo zadovoljiti in skušajo shajati tudi z nižjo vsoto. Na kmetih, kjer pridelajo mnogo zelenjave in druge hrane doma, so kar srečni, če morejo razpolagati z \$45 na teden za štiri osebe. Gotovo jih je mnogo, ki se jim še ta znesek zdi naravnost previsok. Leta 1937 je neka institucija stavila to vprašanje in je prišla do vsote \$30, ki naj bi zadostovala za družino štirih oseb. Od tedaj pa do danes pa so cene v splošnem zelo narastle. Za hrano in vse življenjske potrebščine moramo plačati precej več, kakor smo pred drugo svetovno vojno. V tem znesku ni vračunana samo hrana, ampak vse, kar potrebuje taka družina v Ameriki.

Drugo vprašanje pa se tiče samo hrane. Koliko izda povprečna družina štirih oseb za samo hrano. Vsota \$25 na teden se je zdela vsem primerna današnjim cenam živeža in mleka. Ker se cene živeža menjajo in niso povsok enake, je dobro pregledati trge in kupiti tam, kjer so cene najugodnejše. Ne kupujmo dragih kosov mesa, ker cenejši deli so prav tako dobri, samo malo dalj jih je treba kuhati, kar naj gospodinja upošteva, ako mora paziti na take izdatke. Dosti desetice gre za slaščice in sladke pijače, brez katerih bi otroci prav lahko shajali. Pravzaprav, bolj zdravi bi bili, če bi ne imeli toliko takih dobrot. Poznam dve deklici, ki sta dokaj razvajeni. Za vsak jok je že Lollypop ali sladoled v rokah. To je nespametno od staršev. Mesto dobre in tečne hrane, pa si otrok kvari dober tek s sladkarijami. Nekaj slaščic je prav in dobro za otroka, ampak ne za vsako kremženje. Otroke je treba že v mladosti navajati na premagovanje in odpovedi, kajti v življenju se jim ne bodo vse zahteve izpolnile in postali bodo razočarani in nesrečni.

Pametno je držati zapisnik o vseh izdatkih. Za hrano in mleko posebej, za druge potrebščine zopet posebej. Koncem tedna se lahko pregleda in vidi, kako bi izdatke zmanjšali ali spremenili. Vsak mesec se potem sešteje in na podlagi takih vsot uravna gospodinjstvo in gospodarstvo napram dohodkom, ki se jih smatra kolikor toliko stalnim.

POGUMNA IN POŽRTVOVALNA BOLNIČARKA

Tam, kjer so se bili strašni boji za posest trdnjave Dien Bien Phu, v Indokini, se je nahajala ena sama bolničarka Genevieve de Gallard Terraube. Priletela je tja s helikopterjem, da bi s seboj odpeljala najslabše ranjence. Mnogo je bilo težko ranjenih, ki so rabili boljšo oskrbo in večjo zdravniško pomoč, kakor je bilo možno dati v trdnjavi. Tedaj ta bolničarka niti malo ni slutila, kaj vse jo čaka, predno bo sploh živa prišla iz takega pekla. Od 27. marca pa do 7. maja je bila trdnjava neprestano oblegana. Še za zdrave in krepke ljudi bi bilo to stanje ubijajoče, ampak mlada bolničarka je vztrajala in delila tolažbo in pomoč vsem ranjencem, katerih je bilo okrog osemsto. Oficirji in vojaštvo bi bilo rado stopilo v odprt boj izven trdnjave, pa jih je bilo premalo in preveč so bili izčrpani. Nobeno letalo ni moglo prinesiti pomoči in nihče se ni mogel vzdigniti od tam, ker je bilo vse poškodovano od obstreljevanja. Svoji materi, kontesi de Gallard, v Parizu, je Genevieve sporočila, da so jo ranjenci prosili, naj ostane z njimi med obleganjem in tako je ustregla njih prošnji. S tem je hotela potolažiti mater, da ni izvedela, v kakšnih škripcih se nahaja njena hči in cela posadka v trdnjavi. Po končanih bojih je zmagovalac Ho Chi Minh ukazal, da se bolničarko osvobodijo in prepelje, kamor želi. Prosila je še, naj ji dovolijo odpraviti najtežje ranjene vojake za prevoz z letalom, kar ji je bilo dovoljeno. V Parizu je bila sprejeta z vsemi častmi, posebno srečna pa se je čutila, ko je zopet objela svojo mater. Predsednica avijonskega kluba jo je pozdravila v imenu zračne sile in ji poklonila šopek gladijol in drugega cvetja. Ves Pariz se je veselil njene rešitve in ženske skupine so ji prišle izraziti svoje veliko občudovanje njenih vrlin. Od vseh strani prihajajo čestitke in tudi mnogo je povabil. Najbolj pa jo zanima vabilo iz Amerike, kamor bo najbrže prišla pogledat. Francoski poveljnik trdnjave, brig. gen. Christian de Castris, ji je med obleganjem pripel vojaško kolajno (Medaille Militaire) in jo je imenoval za viteza častne legije (Legion of Honor).

OSEM TISOČ BESED NA MINUTO

Ljudje, ki radi čitajo, si pridobijo večjo spretnost, da predelajo več čtiva, kakor tisti, ki redkokdaj vzamejo list ali knjigo v roke. Čitali smo o vojnem veteranu, ki je bil trikrat ranjen v Koreji in sedaj živi v Colorado. V univerzi v Denverju študira knjigovodstvo in trgovsko administracijo in dokazal je, da v eni minuti lahko prečita osem tisoč besed. Pa kar je glavno pri tem, je, da si ta človek tudi zapomni vse, kar je tako hitro prečital. V Kaliforniji pa je dr. Selma Herr, ki poučuje dijake v tej

spretnosti hitrega pregleda besed. Sama sebe je tako izvežbala, da prečita v eni minuti 1.800 besed. Povprečen dijak prečita 220 besed v eni minuti in povprečen profesor malo več. Treba je dobrih oči in vaje.

ZMAGOVALKE V ŠPORTU

DANDANES menda ni nobenega športa, katerega se ne bi udeleževale tudi ženske. Iz sporočil Olimpijskih iger razvidimo, da so se ženske jako postavile in odnesle več nagrad zato. V tenisu se je pa najbolj odlikovalo mlado dekle Maureen Connolly, ki je igrala tenis po vseh znamenitih igriščih. Lawn Tennis družba, ki presodi svoje igralce in ima odločilno besedo, komu naj gre prvenstvo, je ob koncu lanske sezone priznalo gđc. Connolly kot najboljšo igralko. Tako priznanje si je zaslužila že kar tri leta povrsti. V Avstraliji se jako zanimajo za ta šport in kdor zmaga tam, je to posebna čast. Maureen je lansko leto igrala tenis v Melbourne, Avstralija. Potem je nastopila v Rimu, kjer je imela hudo tekmovalko v osebi Doris Hart. Pa to je prekosila pri igri v Parizu, dalje na svetovno znanem Wimbledon v Angliji in končno v Forest Hills na Long Island v New York-u. Pri končnem glasovanju je Connolly dobila najvišje število glasov — 281. Maureen je še jako mlada športnica, komaj 19 let stara in bo gotovo še marsikatero igralko prekosila s svojo veliko spretnostjo.

Pravljico morskoro deklico pa bi lahko predstavljala Florence Chadwick iz San Diego, Cal. Komaj šest let stara plavalka je bila zelo razočarana, ker ni v določenem času dosegla cilja. Imela je malo zamude radi gumija, ki ga je med plavanjem žvečila. Ampak prvi poskus ni bil zadnji v njenem življenju. Plavalka Gertrude Ederle ji je bila pravi ideal in jo je hotela posnemati v njenih tekmah. Preplavati rokav med Anglijo in Francijo je bila njena fiksna ideja. Brez bogatih patronov so taki poskusi skoraj negomoti. Vedela je, da potrebuje gotovo vsoto denarja, in zato je stopila v službo kot „comptometer“-operatorica za oljno družbo v Arabiji. V dveh letih si je toliko prihranila, da je začela svojo srečo kot plavalka preko angleškega kanala, katerega je preplavala trikrat. Njen rekord je 14 ur, 43 minut. Tudi v Kaliforniji je poskusila svojo srečo in dosegla rekord od Catalina otoka do obrežja mesta Long Beach. Lansko leto je v teku petih tednov dosegla štiri rekorde. Dva tedna potem, ko je priplavala z angleškega obrežja do Francije, je imela na piki morskoro ožino med Gibraltarjem in Afriko. V morje se je spustila pri Tarifi na Španskem in v petih urah in šestih minutah so jo že pozdravljali ljudje v šestnajst milj oddaljenem Maroku, v Sierra Bullones. Prejšnji rekord, ki ga je imel Španec pred dvema leti, je

Florence spodbila za celo uro in 48 minut. Kljub tej sijajni zmagi še ni mirovala. Imela je nove zmage v programu. Vedela je za Bosporus in Dardanele. Tudi te je preplavala sem in tja in vselej z novim rekordom. Atletska družba ji je dala vse priznanje. Dobila je 152 glasov kot prva plavalka z rekordno hitrostjo. Kar je nam drugim navadna kopel v „banji“, je tej vztrajni športnici Florence morje. Vsako jutro pred zajtrkom gre k morju in vsaki dan preplava vsaj eno miljo daljave. To je za njo dobra telovadba, ki jo drži svežo in prožno. Koliko milj je v življenju preplavala, sama ne ve. Najbrže bi te milje lahko objele zemljo tam, kjer si mislimo njen ekvator. Dosegla je vse, kar si je bila namenila in sedaj ni več vprašanje, kdo bo financiral njene bodoče načrte. Polno ponudb ima, da lahko sama izbira. Nova atrakcija bi bil mogoče Nil v Egiptu. Sponzorji so se že oglasili, Atlantic City, ki je nekako zbirališče bogatinov, jo vabi kot svojo plavalko. Iz Chicaga in Bostona prejema vabila. Vsa ta leta je imela finančne skrbi in težkoče, po teh velikih uspehih pa se ji obeta lepa bodočnost. Vode je dovolj na svetu, a takih plavalk kot je Florence pa najbrže jako malo ali nobene več. Vsaj s takimi rekordi ne. Od televizije pričakuje dobre dohodke, enako za reklamo plavalnih kostumov. Ni pa še izključeno, da bi se ne lotila tenisa. Tako bi se izneverila morskim valovom, ki so ji končno prinesli svetovno sloves.

V igri golf je bila do lanskega leta kot prva igralka ga. Babe Zaharias. Žal, da se je morala podvreči težki operaciji na drobovju, in vprašanje je, kako se bo počutila čez čas. Upajo, da bo še dolgo potakala žogo po zelenih tratah. Do lanskega leta je ta gospa veljala za najboljšo športnico te igre.

MARY ANDERSON, BORTELJICA ZA ŽENSKO PRAVICE

Tiste ženske delavke, ki so si morale služiti svoj kruh pred petdesetimi leti, ne bodo ugovarjale, ako danes rečemo, da je položaj delavk v splošnem precej izboljššan. Ta napredek, katerega so deležne delavke danes, je bil s težavo pridobljen od oseb, ki so čutile dolžnost, priboriti si boljši košček kruha ne samo sebi, ampak tudi drugim delavkam po svetu. Med najagilnejše zastopnice ženskih delavk smemo imenovati gori omenjeno Mary Anderson. Kot šestnajstletno dekle se je podala v Ameriko, kjer je pričakovala zaslužiti toliko, da bo lahko pomagala svojim ljublim staršem, ki so vsled slabih letin in drugih nezgod prišli ob svojo domaćijo.

S pomočjo svoje starejše sestre, ki je bila že par let prej odšla v Ameriko, si je Mary poiskala delo, kakršnega je sploh dobiti mogla v mali naselbini v državi Michigan. Ob plači po dva dolarja na teden, je pomivala

posodo in pospravljala, kjer so kuhali za 15 do 20 delavcev (lumberjacks). En mesec je srečno prestala ter prišla v družino, kjer so ji plačali samo po \$1.50 na teden. Dela se tudi tukaj ni manjkalo, ampak bilo je malo drugačno ozračje okrog mlade priseljenke. Po petih mesecih je dobila zopet le hišno delo, ki ji je prineslo malo večjo tedensko plačo. Z vso vnemo se je skušala priučiti jezika. Jutranje časopise je pregledovala ob vsakem prostem trenutku in poslušala družino, ki je govorila le angleško.

Zopet je spremenila službo in zopet je prišla med piskre in ponve in pralni čeber. Ker je bila gospodinja prijazna z njo, je Mary ostala eno leto. Od plače po tri dolarje na teden, si ni mogla dosti prihraniti, a ni izgubila upanja, da bo tudi njej posijalo sonce lepših dni. S poročeno sestro se je Mary preselila v Chicago, kjer se je delalo za svetovno razstavo.

Tukaj si je poiskala delo v tovarni, kjer so ji plačali po \$3 na teden, dokler se ni priučila na stroj. Kmalu je začelo delo od kosa in pri tem je bila ona najboljše plačana delavka. Dobivala je po \$8 na teden. Od pol osme ure zjutraj do 6. zvečer, s polurno pavzo za lunč, se je tam nahajalo od šest do sedem sto oseb obojega spola. Tedaj ni bil še nobeden teh delavcev v uniji. Firma je propadla in vsak je zopet šel, kamor je komu kazalo.

V Dixon-u je imela Wells Fargo tovarno, kjer je Mary našla zaslužek. Tukaj je prvič slišala o postavah delovnih ur. En dan so ji povedali, da se je doseglo osemurni delavnik. Tega so se vsi razveselili, le žal, da ta postava ni veljala dalj kakor en sam dan. Ko je tam dela zmanjkalo, se je Mary peljala v Milwaukee, od tam pa v Neenah, Wis. Ko je dobila delo v tovarni Schwab v Chicagu, je tam tudi ostala celih sedem let. Nabrala si je dovolj skušenj, da je dobro vedela, kako trd je zaslužek po tovarnah, čeprav je tedaj že zaslužila po \$12 do \$14 na teden. K sreči je bila jako zdrava, da ni imela posebnih osebnih stroškov.

V šestih letih je imela deset različnih služb, vendar je v teh letih tudi nekaj napredovala. Priučila se je jezika, kar ji je omogočilo udejstvovanje v uniji. Spoznala je vrednost skupnosti delavcev. Ni treba menjati službe, da se doseže boljše delavske pogoje. Unija naredi marsikaj za svoje organizirano članstvo. V enem letu je postala predsednica Stitcher's Local no. 94, spadajoč k International Booth & Shoe Workers Union. Čez par let je prišla v eksekutivo te unije in Mary je bila edina, ki ni prejela kakšne plače za svoje unijsko delo. Čez dan je šivala v veliki tovarni Selz Co., in vse unijsko delo ji ni dalo ure prostosti. Z dušo in telesom se je Mary zanimala za delavski položaj in predvsem je proučevala, kako

izkoriščajo ženske delavke. Odločila se je, da bo najbolj poudarjala enako plačo za enako delo in krajše delovne ure.

Leta 1910 je delavstvo pri Hart, Schaffner & Marx zastavkalo. Mary je bila kot svetovalka pri Women's Trade Union League in zmaga, ki jo je tedaj delavstvo doseglo, se je zdela Mary najpomembnejša. Delo je bilo plačano od kosa. Kadar vidite par hlač, spomnite se, da so pri tej veliki firmi plačevali po sedem centov od para hlač in en dolar za 14 parov hlač. Pri tem je bilo treba narediti štiri žepe in en mali žepek in plača je bila utrgana na šest centov od para hlač. Tedaj se je pa delavstvo uprlo. Obrnili so se na United Garment Workers Union za pomoč. Voditelji te unije so sprevideli veliko obsežnost te stavke in so poklicali na pomoč Chicago Federation od Labor in Women's Trade Union League. To je zastopala tudi Mary.

Med delavstvom je vladala velika mizerija. Treba je bilo skrbeti za hrano, kurjavo, plin, in mnogih drugih potrebščin. Pri tako revnih plačah si ljudje niso mogli ničesar prihraniti. Šlo se je za življenje in smrt. Rezultat te stavke ni bil povišek plač, ampak ta velika firma je pristala na to, da se delavstvo more pogajati z delodajalcem potom svojih zastopnikov. Ljudje so pa tudi spoznali, da je njihova rešitev edino v skupnosti. Posameznik ne more doseči ničesar. Pravica kolektivnega pogajanja je bila dobljena. Mary je pa prevzela delo pri United Garment Workers Union kot zastopnica W.T.U. League. Plača je bila \$18 na teden.

To so bila jako razburljiva leta. Delodajalci so se morali sprijazniti s pogajanjem in delavci so morali spoštovati podpisane pogodbe. Slabe plače in dolge delovne ure otopijo delavce, da se ne morejo zanimati za kaj višjega v življenju. To dobro vedo delodajalci. Čim manj delavstvo misli, tem lažje se jih izkorišča. Ženske bi se morale bolj zanimati, bolj organizirati.

Od leta 1913 naprej je bila Mary v različnih stvarkah in pri raznih pogajanjih. V severnem delu Michigan-a je Mary videla, kako veliko moč ima kompanija nad rudarji, ki so popolnoma odvisni od njene milosti. Pa to je v vseh panogah industrije, kjer je delavstvo neorganizirano. Mary je spodbujala in vabila ženske delavke, da so pristopile in se udeleževale sej. Organizirala je delavke v trgovinah, strežajke po restavracijah in kjer koli je našla skupine delavk prepuščene svoji usodi na delavskem trgu. Mnogo teh je organizirala v mestu in okolišu Chicaga. To so bili težki pionirski časi. Medtem, ko so organizirali delavke, je bilo mnogo potov storjenih v državno prestolico Springfield, kjer je bilo treba predlagati postavno za razne olajšave delavkam v korist, posebno krajše delovne ure.

Leta 1909 je bila odobrena postava za deseturni delavnik. Koliko besed, govornjenih in pisanih, koliko potov in sej se je vršilo od tedaj pa do leta 1937, ko je bila sprejeta postava v državi Illinois za osemurni delavnik za ženske delavke. Istočasno je 20 drugih držav sprejelo to postavbo in tako tudi District of Columbia, kjer se nahaja vladni sedež v Washingtonu. Tedaj je bil predložen načrt za najnižjo plačo in najvišji delavnik — minimum wages and maximum hours — za moške in ženske delavke. V veljavo je ta zakon stopil leta 1938.

Dolgo je vzelo, predno je bil sprejet Fair Labor Standard Act, ki določa osemurni delavnik in 40urni teden za delavce obojega spola. Veliko dela je dalo in mnogo časa vzelo, predno se je uveljavilo unijsko značko — Union Label. Treba je bilo pridobiti za to tovarnarje in trgovce, da so se zalcžili z blagom, ki je imelo Union Label. To je bilo v korist delavkam in delavcem. Skrbeti je bilo treba za varnost delavcev pred ognjem in za higijensko čiste prostore v delavnicah.

Leta 1917 je Mary prišla v Washington kot svetovalka delavskemu voditelju Gompers-u. Kmalu potem pa je bil odprt ženski odsek v Ordnance Department, in Mary, kot izkušena delavska zastopnica, je sprejela ponudeno mesto. To je bil zanjo zelo važen korak, ki ji je omogočil izpeljati marsikatero idejo v korist delavstva in posebno še za ženske delavke.

Še pod predsednikom Theodore Roosevelt-om so vodilne žene mislile na to, da se mora ustanoviti poseben odsek, ki bo varoval interese delovnih žensk in otrok. Med prvo vojno so ženske prišle v javnost in prevzele različna dela, kakor še nikdar prej ne. To jim je tudi pomagalo, da se jim priznali pravico volitev. Urad Woman & Industry Service je spadal pod delavski department in iz tega urada je nastal poseben ženski odsek delavskega departmenta, ki še danes obstoja. Varoval je delavke pred izkoriščevalci in jim omogočil, da so stopile v različne panoge industrije, ampak pod pogojem, da je bilo delo nadzorovano in da ženske niso bile izpostavljene neizogibljivim nevarnostim.

V Buffalo je neka tovarna iskala ženske delavke. Mary je šla tja in pregledala kondicije ter vprašala, koliko znaša plača. Odgovor je bil 25 centov na uro. „Koliko ste pa plačevali moškim delavcem?“ se Mary oglasi. Odgovor je bil: „35 centov na uro.“ — „Tako,“ je rekla Mary, „čež moške delavce ste se ravno prej pritožili, kako površni so bili in sedaj pa skušate dobiti ženske, ki bi bile gotovo bolj zanesljive in natančne za deset centov manj na uro. Iz tega ne bo nič,“ je povdarila in odšla razočarana. No, tedaj se je pa tudi vojna končala in dotična tovarna ni rabila več delavcev.

Na pobudo ženskih voditeljic je

prišla Mary tudi v Paris na mirovno konferenco in na delavsko konferenco vseh zaveznških dežel kot zastopnica National Women's Trade Union League of America. Tu se je Mary seznanila z osebami, ki so imele odgovorne službe in visoke položaje v raznih delih sveta. Kot visoko inteligentna in zelo razumna ženska, je Mary povsod napravila dobre zveze, ki so ji omogočale velik uspeh pri njenem vodstvu in reševanju ženskih problemov v industriji. Prvi International Congress of Working Women se je vršil v Washington-u v jeseni 1919. Delegatkinje so prišle iz mnogih tujih dežel in več teh žen je pozneje prišlo do jako odgovornih služb v njihovi domovini. Nekaj delegatkinj pa sploh ni spadalo v tako delavsko družbo in niso imele niti pojma o težavah delavstva, posebno še o delavkah.

Mednarodni kongres se je še vršil enkrat v Švici, v Ženevi, in zadnjič pa na Dunaju. Vsled premajhnega zanimanja žensk v tujih deželah, je ta organizacija kmalu potem končala svoje velikosežne načrte, ki so bili za tiste čase neizpeljivi. Ob priliki zadnjega kongresa je Mary obiskala svojo rojstno domovino Švedsko, ktere ni videla celih 35 let. Našla je samo še dva brata. Drugi člani njene družine so že prej legli k večnemu počitku. Kot ameriška vladna uradnica je bila povsod lepo sprejeta, kar jo je jako ganilo.

Vrnila se je še enkrat domov leta 1931, ko se je udeležila konference Mednarodne delavske organizacije. Tedaj Amerika ni bila še članica te organizacije in Mary je ostala preko meje v Franciji, odkjer je vodila vso akcijo v prid ženskih delavk. Dve leti kasneje pa je bila od predsednika Roosevelta imenovana kot predsednica delegacije h konferenci ILO.

Kje koli je bila prilika storiti kaj za dobrobit delavk, je bila gotovo Mary zraven. Tudi ob času ustanovitve Združenih narodov v San Francisco, je Mary toliko časa vztrajala, da je delegacija uvrstila to besedilo v svoj „čarter“!

„The United Nations shall place no restrictions in the eligibility of men and women to participate in any capacity and under conditions of equality in its principal and subsidiary Organs.“

KAVA POSTAJA DRAGA PIJAČA

KMALU po Novem letu so se začele širiti govorice o pomanjkanju kave. Kdor je verjel v to možnost in je razpolagal z denarjem, si jo je nakupil večje množine v kantah. Večina ljudi pa si ni mogla misliti, da bi kava postala tako draga pijača, kakor je sedaj. Naznanilo novih cen kave je spravilo ljudi v tako ogorčenje, kakor bi bilo s tem njihovo življenje v nevarnosti. Vse

vojne zadeve in naša zunanja politika je bila pozabljena in ljudje niso drugega govorili kakor samo to, kako bi Brazilijo prisilili, da bi cene kavi znižala. Le kje so se navadili te metode zvišati cene kavi, ki je med nami tako priljubljena pijača? To se nam je zdelo nekaj nezaslišanega, nekaj sovražnega napram Ameriki. Braziljska vlada je slišala vse te pritožbe in da sama sebe postavi v pravo luč, je povabila več žensk, naj se pridejo same prepričati, kaj je povzročilo, da se cena kavi za funt vrtila okrog dolarja in več. V časopisih so bile že med lanskim letom razne novice o suši in kasneje tudi o pozehi kavinih nasadov v Braziliji. Pa kdo se je zmenil za nesrečo, ki je toliko tisoč milijonov od nas. Če nismo sami prizadeti in nesreče ne vidimo, je tudi tako ne občutimo. Tako smo se vzdružili vseh simpatij, dokler nas ni zadelo osebno, ko smo začeli plačevati od deset do dvajset in več centov za funt kave.

V Brazilijo je dospelo več skupin žensk, katerih interes je bil ta, da preiščejo čisto resnico o zalozah in produkciji kave. Brazilija se je najbolj zanesla na štiri gospe, katerim je plačala vse stroške za njihov obisk tja. Mrs. Theodore S. Chapman iz Jerseyville, Ill., je vdova, ki je uspešna kmetica in predsednica General Federation ženskih klubov z enajst milijonskim članstvom. Iz Grosse Pointe, Mich., je bila advokatinja Mrs. Zaio Woodford Schroeder, ki je predsednica pri federaciji za mednarodne zadeve. Mrs. Gilbert F. Loeb iz Waterville, Mo., je žena profesorja na Colby univerzi ter nadzornica odbora pri federaciji za konsumente. Iz Huron, Ohio, je bila Mrs. Car E. Swanbeck, ki je kandidatinja v legislaturo na republikanskem tiketu. Te gospe so vse dobre predstavnice velike večine ženskih skupin in ker se gotovo tudi one ne branjajo „šalčke kofeta“, kateri naj bi se ne prodajal po pretirano visokih cenah, so si prav skrbno ogledale ves položaj na licu mesta. Odklonile so razne zabave njim v čast po raznih mestnih lokalih in so se rajši odpravile tja, v Paraná, ki je središče kavinih plantaž. Kakih dvesto milijonov od pomorskega mesta Sao Paulo se nahajajo obširni kavini nasadi in to so te gospe hotele videti. Mnogo poti so prevozile pa tudi prehodile, ker so hotele v resnici prepričati se, če je Brazilija res utrpela tako občutno škodo ali so te navite cene navadna kupčijska špekulacija. Informirale so se o vsem, kar se tiče tega pridelka. Izvedeti so hotele o plačah plantažnih delavcev in o stroških, ki so v zvezi s takimi kavinimi nasadi. Obiskovalke so rekle, da bi nikdar ne verjele tega, kar se je v resnici zgodilo. Mraz, mrčes in suša so tiste nadloge, ki so nam prinesle tako pomanjkanje tega tako zaželjenega produkta — kave. Škodo so tako precenili, da je Brazilija izgubila toliko pridelek ka-

ve, da bi lahko zadostoval za vse prebivalce Združenih držav, na katere bi prišlo po stopetdeset skodelic kave. Na podlagi teh ugotovitev ne bo pomagalo nič, pa če še tako glasno godrnjamo. Kdor se bo hotel pogostiti s kavo, bo moral odšteti dolar in več za vsak funt. Sprijazniti se moramo s to neljubo situacijo in skrbeti, da bomo kar največ dobili iz vsakega zrna nasute kave. Čim drobnejše je kava zmlata, tem več bo zalegla. Lonec, v katerem kuhamo kavo, naj bo temeljito očiščen. Ni dovolj, da ga omijemo z milnico v vroči vodi in splahnemo v čisti vodi. Kakor veste, se na površini posode napravi rjavkast film. To je treba zdrgniti ali pa odkuhati. Če je posoda emajlirana, potem nasujmo žličko pecilne sode in prevrnimo v kavinem loncu vodo. Videle boste, da je voda jako motna in stene lonca pa postanejo čiste. Aluminijski lonec pa počistimo z gotovimi drugimi sredstvi, ki so na prodaj. Za aluminijski ne priporočajo pecilne sode.

Kavino zrno je trdo in ravno to je tisti obroč, ki drži kavino aromo zaprto. Dokler ni zrno zmlato, so vse tiste omamljive dišave v zrnu. Kakor hitro pa je kava zmlata, se ta posebna prijetnost začne izgubljati. Važno je torej, da kavo zmeljemo ravno prej kakor jo hočemo skuhati. Žalibog, da je še to delo odveč in po veliki večini kupujemo kavo, ki je že zmelta in spravljena v kovinastih škatljah ali pa v papirnatih vrečicah, ki so notri povoščene. Oboje je boljše kakor navaden škronicelj, vendar pa ne eno ne drugo, ne obdrži tistega posebno prijetnega duha, ki ga daje sveže zmlata kava.

Kava raste v tropičnih in napol tropičnih krajih sveta. Ne raste samo v centralni in južni Ameriki. Kakor vemo, so kavo pili Turki, Arabci in drugi azijski narodi. Raste torej tudi po njihovih deželah in se gotovo prodaja cenejšo kakor pa tukaj v Ameriki. Slišala sem, da se v Singapuru, ki je pod angleško oblastjo, dobi najfinejša Java kava po 20 centov funt. Če bi ne bilo tako daleč, bi se res splačalo iti na Malajsko otočje samo zaradi kave, kajne? Tudi v Chile, v južni Ameriki, se dobi kava cenejše. Tam računajo za skodelico kave samo dva centa. V Braziliji pa, kjer so največje plantaže kavinih dreves, velja skodelica kave šest centov. To znova potrdi, da so tam res utrpeli veliko škodo. Vse, kar moremo želeli, je, da bi si poškodovano drevje kmalu opomoglo in da bi novi nasadi dobro uspevali. Kar je najboljših in močnih drevesc, te skrbno presadijo in negujejo, kakor razvajene otroke. Da dorastejo in začno roditi, vzame od štiri do pet let, če ni kakšne posebne vremenske nesreče. Krasen pogled je na rdeče jagode, ki se držijo vejic. Te rdeče jagode so zunanji olupek, kjer sta skrita po dva kavina zrna. Pod po-

večalnim steklom se vidi, kako je zrno sestavljeno iz samih malih celic, v katerih je neprodušno zaprta tista prijetna kavina dišava. Ta dragocen sad ljudje obirajo z rokami in pravijo, da se dobi od posameznih dreves samo poldrugi funt zrnja. To v resnici ni bogat pridelek, kakor so recimo pomaranče, ko jih da eno drevo več zabojev. Obrane jagode operejo, razprostro, da jih sonce in zrak presuši. Suhe jagode denejo v posebne stroje, ki izluščijo zrna. Maja meseca se začne veliko obiranje na fazendah, kakor pravijo v Braziliji kavinih plantažam. Tedaj nihče ne misli na „siesto“. Vse roke so zaposlene, da čim prej pospravijo, kar je narava podarila lastnikom. Napolnjene vreče kave odpeljejo na ladje, ki so zasidrane v luki Santos in od tam pa se tovor odpelje v mesta kakor je San Francisco, New Orleans in New York. Veletrgovci prevzamejo surovo ali zeleno kavo in to je treba še žgati in mleti predno je spravljena v kantah in vrečah za prodajo na drobno. Kdor ima ročni mlinček za kavo, naj se ga le posluži in kavo sproti zmelje, kolikor je rabi, potem bo res imel ohranjene vse tiste omamljive dišave, ki so v zrnu in bo lahko prepeval tisto narodno:

„Nebeškega hvalim Očeta,
k' je ustvaril ta ljubi kofe.“

GA. ANNE M'CORMICK JE PREMINULA

Kdorkoli je čital New Yorški časopis Times, je gotovo z zanimanjem čital članke izpod peresa odlične reporterice ge. M'Cormick. Bila je posebno dobro verzirana, predstaviti razmere iz tujih dežel. Ta odlična žena je mnogo potovala in dobila vstop do visokih državnikov, od katerih si je znala pridobiti potrebne informacije za svoje dopise. Imela je intervju z zloglasnim Hitlerjem in Mussolinijem, s Stalinom, s francoskim ministrskim predsednikom Blum-om, z Ircem De Valera, z Dollfusom na Dunaju in doma v Ameriki s predsednikom Rooseveltom, Trumanom in Eisenhowerjem. NATO (North Atlantic Treaty Organization) je ona poznala v vseh podrobnostih. Dobro je preštudirala korejsko zadevo in delo Združenih narodov. Bila je svetovalka v državnem departmentu in delegatinja pri UNESCO (Educational, Scientific and Cultural Organization). Na svojih številnih potovanjih je iskala stike z ljudmi iz vseh slojev, ker le tako si je mogla ustvariti natančno sliko svetovnih razmer. Njena poročila so bila jako točna in korektna ter nepristranska vseskozi. Pri listu Times je bila jako visoko cenjena in njeni članki so bili na odličnem mestu kakor uredniški članki. To je bila posebna čast, katero si je ga. M'Cormick v resnici zaslužila. V priznanje njenih izredno zanimivih kolon je prejela Pulitzerjevo nagrado. Med časnikarji je uživala veliko spo-

štovanje in če pomislimo, da je bila ženska, si moramo misliti, da je s svojimi zmožnostmi nadkrilila marsikatero časnikarja. Na tem polju se je ga. M'Cormick udeleževala eno generacijo. To je bil njen izbran poklic, kjer se je vseskozi odlikovala. S smrtjo ge. Anne O'Hare M'Cormick smo izgubili briljantno časnikarico, katero bo list težko nadomestil. Njeno kolono bodo posebno pogrešali tisti, ki so iskali resnične podatke o zunanjih razmerah sveta. Naj ji bo ohranjen blag spomin.

NOVOIMENOVANA SENATORICA GA. EVE BOWRING

MRS. Margaret Chase Smith iz države Maine je dobila koleginjo v senatu. Novoimenovana senatorica ga. Eve Bowring je po poklicu kmetica. V Nebraski lastuje 13 tisoč akrov obsežen ranč, in to nam kaže, da se ji ni bilo treba potegovati za to odlično mesto v senatu. Prejšnji senator Dwight Griswold iz Nebrasko je preminul in tako je ga. Bowring prišla do te časti. Januarja bo prišlo to mesto na volitev, ker tedaj bi bil termin prejšnjega senatorja dokončan. Kakor pravijo sedaj, se ta senatorica ne bo mudila predolgo v Washingtonu, ker ne misli kandidirati. Če si ne bo premislila do tedaj, se bo imela kam vrniti in tudi dela ji ne bo manjkalo, pa naj pride med nas še taka depresija. Trinajst tisoč akrov sveta je velik kos zemlje, na katerem se lahko pridela in izredi več, kakor potrebuje ženska pri 62. letih. Priznala je, da je ta služba nekaj čisto novega zanjo. Upa pa, da ji bodo kolegi naklonjeni in jo sprejeli kot novinko z velikodušnostjo. Menda ji ni treba voščiti uspeha, ker ga že ima, kot lastnica tako velikega posestva v Nebraski.

„BOG IN ZGODOVINA BOSTA VAŠ SODNIK.“

TE BESEDE je izrekel nesrečni etijopijski cesar Haile Selassie, ko je v dvorani Lige narodov v Ženevi prosil zborovalce, naj rešijo njegovo domovino pred sovražnimi napadalci. Tedaj je bila poznana Liga narodov, kakor danes obstoja druga taka skupina pod imenom Združeni narodi. Ne prva, ne druga ni imela takih mož, ki bi bili odločno nastopili proti takim napadom in s tem preprečili nepopisno gorje trpljenja nedolžnih prebivalcev, ki so branili svojo domovino. Kako veren in razsoden je ta cesar, spoznamo iz njegovega govora pred Ligo narodov.

„Razen božjega kraljestva ni noben narod višji od drugega. Mednarodna morala je v nevarnosti, ako se ne spoštuje manjših držav in ne drži danih obljub napram njim.“

DOPISI

Zvezin dan v Lemontu bo v nedeljo, 18. julija.

Št. 2, Chicago, Ill. — Čas poletja je tukaj. Pregovor pravi: „Vroče je, vroče, čelo kipi sonce pekoče, da zemlja reži; za plugom orač omaguje, po poti popotnik vzdihuje.“ — Vse hiti v naravo v teh vročih dneh, na počitnice, piknike, da si človek malo umiri živce od tega mestnega drvenja.

Naša SZZ pripravi vsako leto romanje na ameriške Brezje, katero se letos vrši 18. julija. Sv. maša se bo darovala pod milim nebom pri Lurški votlini, katero naši očetje frančiškani prenavljajo.

Vsa čast našim duhovnikom v Lemontu. Ne ustrašijo se tako težkega dela, so zidarji, tesarji, itd. — Dragi romar in romarica, pridruži se temu romanju, četudi s palico v roki. Marija bo še bolj uslišala Tvoje prošnje in molitve. Ni ti treba prekladati romarskega cekarčka. Naše dobre žene bodo poskrbele za okrepčila. Na veselo svidenje pri Mariji Pomagaj!

Naša zadnja seja je bila slabo obiskana. Gotovo je vzrok, ker nismo obhajale rojstne dneve naših članic; nekakšna pomota se je vrnila vmes. Drage članice, udeležite se seje v polnem številu 15. julija, da bomo zopet kaj koristnega „pogruntale“.

Kampanja je v teku. Potrudimo se, da nadomestimo izgube z novimi, ker smrt zmeraj pobira naše članice. Izgubile smo zopet eno, Thereso Markoja. Globoko sožalje družini, pokojni pa večni mir in pokoj.

Pozdrav vsem članicam širom Amerike in na svidenje v Lemontu.

* * *

LIPA

Tam stoji mi lipa zala,
zraven lipe hišica;
oh, ta hišica je mala,
vendar lepo zidana.

Lipa širi svoje veje,
ki košate so lepo;
če me preveč sonce greje,
v hladno senco grem pod njo.

Ti, visoka lepa krasna,
ki proti nebu dvigaš se;
in ptičev tvojih pesem glasna
sladko razveseljuje me!

Frances Zibert, zapisnikarica

Št. 3, Pueblo, Colo. — Zjutraj 1. junija, ravno na 7. obletnico moje pokojne matere, se je raznesla tužna vest, da je umrl v bolnišnici John Centa, po domače Janez Škomevc, star 81 let (na pogled pa dosti mlajši) soprog naše sestre Therese Centa. Rojen je bil v vasi Želimlje pri Ljubljani. Bil je bolan par dni pred smrtjo, dasi je pomalem bolehal že več časa.

V Sheboyganu, Wis., je 13. maja preminul odličen član Zvezinega Prijateljskega krožka

MR. FRANK REMSHAK

Mr. Remshak je bil rojen v Bočni na Štajerskem. V Ameriko je prišel leta 1910, in sicer najprvo v Grafton,

Ko je prekoračil 80 let, se ni več počutil pri zdravju. Poleg soproge zapušča 6 sinov, eden pa je umrl že pred leti.

Aprila 1951 sta z ženo obhajala 50-letnico zlate poroke. Bil je prijazen in priljubljen mož ter skrben oče svojih družini, kakor tudi dober gospodar na svoji lepo urejeni in obsežni kmetiji. Ganljiv je bil pogled, ko je vseh 6 sinov nosilo krsto očeta k zadnjemu počitku. Naš domači župnik Rev. Daniel Gnidica so se v zbranih besedah poslovlili in razložili lastnosti in vrline življenja pokojnika. Tudi John D. Butkovich je podal pri grobu poslovljen govor, kot ga zna samo on, in marsikatero oko je bilo rosno za v zadnji poslovlilni zbogom.

Pokojni John Centa je bil stric mojega moža, zato posvetim skromne vrstice njemu v slovo. Zelo je bil vesel, kadar sva jih z možem obiskala, in ko smo bili še bolj mladi, smo večkrat na društvenih prireditvah plesali — je res rad plesal in kako sva se midva skupaj zavrtela. Take in druge spomine večkrat obujam: Kako je bilo prijetno, ko smo bili skupaj v mladih letih, sedaj je pa vse minilo.

Dragi stric, prazna je Vaša hiša in naše srce brez Vas, snivajte sladko spanje poleg svojega prerano umrlega sina Tončka. Poslovlili smo se od Vas v upanju, da se snidemo, kjer ne bo solz in ločitve. Tebi, žalujoča sestra T. Centa, in Vam, sinovi, izreka naša podružnica izraz sožalja. Težko je umreti, a božjim ukrepom se moramo vsi ukloniti. Naj blagi mož v miru počiva.

Bolezen vedno nadaljuje svojo pot.

Wis., dve leti zatem pa v Sheboygan, kjer se je poročil in kjer je vodil gostilno 19 let.

Rajni Frank se je zelo rad udeleževal pri narodnih prireditvah. Dolgo vrsto let je bil društveno aktiven. Bil je splošno poznan in priljubljen ter dobrosrčen, kar zlasti pomnijo mnogi reveži v stari domovini, saj jim je iz Remshakove hiše bilo odposlanih na stotine religijoznih paketov. — Odkar je leta 1944 v družini umrla mlada hčerka Vida, ki je bila v avtni nezgodi smrtno ponesrečena, in je 4 mesece zatem bil v vojni ubit njegov edini sin Frank, se Mr. Remshak ni več zdrav počutil. Dva, tako silna udarca, sta mu zrahljala zdravje. Bog ga je končno poklical k sebi, da ga nagradi za njegovo trpljenje.

Rajni Frank Remshak zapušča žalujočo soprogo Josephine in hčerko Mary, poročeno Mizkewicz, ter dve vnukinji. Vse so članice naše Zveze.

Soprog, hčerkinji družini ter ostalim sorodnikom iz dna srca izrekamo iskreno in globoko sožalje. Franku bo med nami vedno ohranjen blag in lep spomin! Naj mirno sniva večno spanje!

Marie Prislund

Operacijam so se podvrgli Anna Slobodnik, Malie Jeršin in John Schneider. Emilija Jamnick ima še vedno hude bolečine. Mary Novak je kar dobro zdrava po operaciji. Anna Tekavec, Mary Borich že dolgo bolujejo doma, kakor tudi Mary Stuzinski in še več drugih, katerih imena mi niso znana. Naša dolžnost je, da obiščemo bolne sestre.

Poročili so se John Starčevich z Kathleen Hiza; ženin je sin naše nadzornice Christine Bradish; nevesta je pa vnukinja sestre Mary Anzich. Potem Kenneth Hodapp in Barbara Edwards; nevesta je vnukinja sestre Frances Glach. Ker sem bila povabljen na slavnost porok, sem se povabilu radevolje odzvala. Naše čestitke in želje za zdravo in srečno bodočnost.

Tukaj po Coloradu imamo še vedno hladno in nestanovitno vreme. Grozna prašna nevihta je na dnevnem redu, kar zelo škoduje rastlinam po farmah in gospodinjam po hišah. Bog že ve, kakšne dobrote nam deli.

Akoravno en mesec pozno, želim vse najboljše v bodočem letu za rojstni dan naši častni preds. Marie Prislund. Še mnogo zadovoljnih let! Tako tudi gl. blagajničarki Josephine Železnikar. Najboljše želje tudi sestri Josephine Praust, katera si je izbrala novi dom, krasno Florido.

Naj še omenim, da se bo blagoslovitev naše nove cerkve vršila 15. avgusta. Že sedaj ste vabljeni, da se udeležite vsi oddaljeni za ta pomenljiv dan naše fare Marije Pomagaj.

Lepa slovesnost se je vršila za materinski dan pri društvu Krščan-

PRIJATELJSKI KLUB SHEBOYGANSKE PODRUŽNICE

Prva vrsta od leve na desno: Mary Godez, Agnes Gergisch, Marie Prisland, Mary Ribich, Johanna Mohar, Christine Rupnik, Molly Zunter. Druga vrsta: Josephine Prisland, Gertrude Hudohmet, Anna Kovačič, katere rojstni dan se je praznovalo, Anna Zavrl, Louise Ribich. Članica Anna Modiz je odsotna. Klub se zbere za rojstni dan članice ter ga proslavi v prijetni prijateljski družbi z raznimi dobrotami, ki pridejo na mizo. M. P.

skih mater. Imele so prav lep „party“ v počast novopristoplim članicam. Društvo bo staro oktobra 30 let. — Moje čestitke! Naj Bog še dolgo blagoslavlja društvo Krščanskih mater in njega delovni odbor.

Tudi naša konvencija se bliža. Ni prezgodaj, da začnemo razmotrivati za dobrobit Zveze in podružnic.

Bog nam daj uspeh pri pridobivanju novih članic.

Tiste, ki boste tako srečne in se udeležile Zvezinega dne v Lemontu, spomnite se tistih, ki nam ni mogoče biti med vami. Skromna molitev pri Mariji nam bo v globoko tolažbo.

Vas vse pozdravlja

Anna Pachak, predsednica

Tajnici št. 10, Mrs. Frances Sušel, 364 Babbitt Rd., Euclid 23, Ohio, želimo iz dna srca, da bi kmalu okrevala in bila pri moči nadaljevati svoj važen posel. Frances, vse članice molimo zate!

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Vabim vse sestre na našo sejo, dne 1. septembra pri Louise Seruga, 815 So. 5th Street. Ker bodo počitnice minile, prosim in pričakujem veliko udeležbo na tej seji. — Hvala lepa, sestra Louise Seruga, za pogostitev na naši zadnji seji v juniju.

Bolne sestre so: Celia Novak, Mary Luksich, Mary Janzovnik, Ellen Novak, Anne Brulc in Frances Zainer. Prosim, obiskujte bolne sestre in jim pomagajte lajšati dolge ure boleznii.

Opomin članicam: Kampanja je v teku! Prosim, potrudite se in pripejite vsaka eno novo!

Lepo bi bilo, ako bi se članice v velikem številu udeležile Zvezinega dne v Lemontu, 18. julija. Ravno tako prosim, da pridete po spominske

ključke, kar bo Vam v lep spomin, obenem pa tudi pomoč pri olepšavi našega doma.

Članice, ki dolgujete, ne pozabite poravnati asesment.

Pozdrav vsem uradnicam in članicam Zveze. posebno pa pri št. 12.

Mary Schimenz, tajnica

Št. 14, Cleveland (Nottingham), O. — Pri naši podružnici se imamo dokaj dobro. Seje se vršijo v lepem redu in obisk je tudi dober, za kar lepa hvala vsem, ki rade sodelujejo in pridejo k sejam, seveda nekatere pa vedno najdejo kakšen izgovor za odsotnost.

Naznanjam žalostno vest, da je umrla naša zvesta sestra Julia Vieliem. Bog ji daj večni mir, preostalim pa naše sožalje.

Vse, ki želite potovati na letno romanje SZZ od naše podružnice št. 14, zglasite se pri meni ali pa pri tajnici, ker letos je Marijino leto in bo še več udeležbe kot druga leta. Romanje bo v nedeljo, 18. julija, na ameriške Brezje v Lemontu.

Kampanja je sedaj v teku, zato se prosi vse stare mamice in mamice, da bi vpisale svoje malčke, asesment je samo deset centov na mesec in je pravilno, da je naša mladina pri Zvezi.

Naša tajnica se pritožuje, da je več članic zaostalo na asesmentu. Sestre, prosim, da poravnate svoj dolg, ker tajnica mora vsaka mesec poslati točno na glavni urad in za tiste, ki ne plačate, mora ona založiti, kar seveda ni njena dolžnost ter bi morale razumeti tak težek položaj za tajnico.

Na bolniški listi je več naših članic. Prosim, da jih obiščete vsaka v svoji bližini, ker bo vsaka vesela obiska.

Lep pozdrav vsem gl. odbornicam ter vsem, ki čitate Zarjo.

Mary Strukel, predsednica

Št. 15, Cleveland (Newburgh), Ohio.

—Seja v maju je bila jako lepo obiskana. Ker smo ravno tisti dan praznovali tudi Materinski dan, je bila vsaka članica, ki je bila navzoča, obdarjena z lepo broško, katere je preskrbela naša predsednica Anna Jaklich. Pred sejo smo molile rožni venec za naše rajne sosesre; po seji pa je bilo dviganje dobitkov.

Prvi dobitek, posteljno pregrinjalo, je dobila sestra A. Flak; drugi dobitek, eden par prevlek za vzglavnike (darovala vaša poročevalka), je dobila Trisa Vrsela; tretji dobitek, eden par prevlek za vzglavnike (darovane po Mrs. Filipovič), je dobila Mrs. Simončič; četrti dobitek, tudi prevleke za vzglavnike, darovane po Mrs. Rose Lauschi), je dobila Mrs. F. Gros; peti dobitek, „table cloth“ in „napkins“ je dobila Mrs. Boštnar. Malih dobitkov pa so bile deležne sledeče sestre: Mary Jaklich, Mrs. Nose, Mrs. Trsinar, Mrs. Gros, Mrs. Kodek, Mrs. Skufca, Mrs. F. Gliha, Mrs. Plešček, Mrs. Novak, Mrs. Konzumpling, Mrs. Arko, Mrs. Skufca in Mrs. Taucher.

V imenu podružnice se prav lepo zahvalimo vsem, katere so na kateri koli način pomagale do tako lepega uspeha. Najlepša hvala pa seveda gre sestri Angeli Stražar, ki je sama prodala 50 knjžic. Hvala našim kuharicam, Mrs. Šraj in Mrs. Češek, ki sta nam pripravili tako dober prigrizek za po seji, kakor tudi hvala Mrs. M. Kreševič za tako izvrstno kapljico. Nadalje tudi Mrs. Molek in Mrs. Ajnik za darovane dobitke. Še enkrat vsem skupaj najlepša hvala.

Dne 23. maja je imela naša podružnica skupno romanje v tri cerkve, posvečene Mariji. Udeležilo se je dosti članic, kakor tudi drugih. Bilo je zelo

lepo. Lepa hvala Fathru Slapšaku, ki so šli z nami.

Poročati imam žalostno vest, da je za vedno zapustila to solzno dolino in šla po plačilo k svojemu Stvarniku naša podpredsednica Terezija Lekan. Bolehala je dolgo časa, a vendar nismo slutile, da nas bo tako hitro zapustila. Počivaj v miru, naša nepozabna sestra in večna luč naj Ti sveti.

Kruta smrt je tudi ugrabila življenje možu naše blagajničarke, Rose Lausche, ki je bil še v najlepših letih. Obema družinama izrekamo naše globoko sožalje.

Dne 8. maja se je poročila naša tajnica Helen Zupančič z Johnom Krofel in 22. maja pa Beatrice Filipovič z Robertom Horschler. Zadržna je hčerka naše zapisnikarice. Obema paroma kliče mo: Mnogo srečnih in veselih dni v njihovem novem stanu.

Meseca julija bodo praznovala svoje rojstne dneve sledeče sestre: Mrs. Cesar, Jennie Tekaučič, Anna Čekada, Alice Arko, Mrs. Ozimek in „Yours truly“. Vse najboljše vsem skupaj. H. Mirtel, poročevalka

Št. 16, So. Chicago, Ill. — Zadnja seja je bila bolj slabo obiskana, gotovo je bilo vreme vzrok — ker je bilo lepo. Kadar je vreme slabo, je vedno dobro obiskana. Vseeno smo se imele zelo dobro.

Naša dobra Josephine Kralj je obhajala svoj rojstni dan v tem mesecu, zato nam je postregla z okusnim jabolčnim štrudljem. V istem mesecu je obhajal svoj rojstni dan tudi Marge Spretnjak. Mrs. Kralj je naša podpredsednica in Marge pa nadzornica, torej obedve dobri uradnici naše podružnice. Bog vaju živi!

V juliju bosta pa zopet dve naši odbornici slavili rojstni dan, Mrs. Anna Buck in Mrs. Anna Springer.

Na prejšnji seji je bilo sklenjeno, da se vpraša Mrs. Erjavec, ako bi hotela kazati slike pri nas. Zato sva se podali jaz in Gladys Buck do nje, da bi se dogovorile, kdaj bi lahko prišla. Dvorano smo dobili za zadnje nedeljo v oktobru. Takrat bo že bolj hladno in bomo imeli več užitka. Več o tem kasneje.

Na seji smo tudi dobile spominske ključke, po katerih so članice z veseljem segle. Vsa čast in hvala vsem, saj gre za dobro, oziroma potrebno stvar, da se bomo postavili z našim domom.

Tudi v Lemont bomo šli, in sicer skupno s št. 95. Katera torej želi, da se pelje z busom, naj sporoči sestri Gladys, da bomo vedele, koliko nas bo šlo. Bus bo prišel ob 8.45 k cerkvi sv. Jurija, nakar se skupno odpeljemo.

Kampanja je v teku; še je čas, da izpolnimo vrzeli, katere nastanejo, ko naše pionirke legajo k večnemu počitku. Zato vse na delo, da pridobimo več novih članic. Sedaj je tudi lepa

Redna seja podr. št. 2 bo 8. julija in ne 15. julija, kot je označeno v dopisu na strani 204.

priložnost, da vpišemo fantke do 12. leta.

Da ne pozabim — presenetila nas je Silvija Spretnjak, ki je na dopustu. Ona služi Strica Sama. Bog Te živi, Silvija!

Iskrnen pozdrav celokupnemu članstvu in na svidenje v Lemontu.

Katie

Št. 18, Cleveland, Ohio. — Čestitke pošiljam tem potom Mrs. Malovašič kot izbrani članici za časten ji naslov v majski „Zarji“! Je res pripravna ta družabnica ob vsaki društveni pomembnosti, kot tudi prav ljubka in ustrezljiva oseba, kjerkoli se potrebuje pomoč pri svoji podružnici. . .

Upam, da sestra Mayme Hoffert uživa sedaj zopet gostoljubnost svojega doma; čitala sem tukaj vest, da se je nahajala v bolnišnici. Prosila bi Vas, cenjene sestre, da jo obiščete, kar bi bilo nesrečni ženi, ki je oslepela, v veliko tolažbo. Njen naslov je: 1386 E. 43th St., Cleveland 3, Ohio.

Isto naj blagovolijo sprejeti moje prisrčne pozdrave vse, katere zadržuje bolezen od društvenih sestankov!

Potekla sta mi dosedaj dva meseca, kar uživam floridsko sonce. Včasih peče še preveč! Z delom na vrtu največ potekajo ure ob navadnem hišnem opravilu. Obiskali smo medtem časom najstarejše ameriško mesto, sloveč St. Augustine, in to na Velikonočno nedeljo. Mnogo znamenitosti za vsako oko; veličastno trdnjavo Castillo de San Marcos bi priporočala vsakemu turistu za natančen ogled, kot tudi vse ostale zgodovinske pomembnosti.

Okoli 20 milj od nas je velezdana „Mandarin“, Fla., naselbina, kjer je 8. jan. 1883 bil kupljen lot zemlje, 137 x 68 čevljev, za malenkostno vsoto \$121.75. Tam so postavili odnotni priseljenci — 114 po številu — svojo malo cerkvico, kjer je še sedaj prostora le za 150 klopi. Od blizu in daleč se hodi „romantični parčki“ poročevati v to malo primitivno svetišče, katero je zgrajeno ob južnem delu St. John's roke. Prav lep pogled!

Mesto Tampa, oddaljeno 200 milj od nas, je že mogočen kraj, z raznimi industrijami, kot raznovrstno udobnostjo. Poznana Clevelandčana, Mr. in Mrs. Victor Klinc, imata prijazen in s cvetjem obdan dom tamkaj, kjer sva se mudila s soprogom. Ob prvi priložnosti, ako Bog da, obiščemo še ostale naše prijatelje v Smyrna Beach, Laurel itd. — Se že še kaj oglašim!

Razvidno iz vrstic Mrs. Prislundove, je sedaj moja Florida prilično lepo opevana. Da, res je lepo, ako človek lahko vidi svet in stvarstvo Božje roke, v katerem smo ubogi zemljani le kot drobno zrnice — a tudi nešteto gorja in raznih zločinov je polno tukajšnje časopisje. Zakaj tako, ko je vendar postrani svet darežljiv človeškemu razumu in na milijone akrov še neobdelane zemlje, kjer bi se izčrpalo še obilo prehrane, je pač uganka?... Mrčesa, komarji, mravlje in tudi g.

ščurki pa svobodno marširajo po marsikaterem pločniku, kar blizu kolo dvora; vesela sem, da živimo v predmestju, kjer vsaj ti niso v nadlego. . .

Priznam, da mi je dolgčas po Clevelandu. Nič prireditvev (kulturnih), nič slovenskega petja po radiju — vse naokrog tuje. Treba se bo privaditi na vse; pa si mislim: Eh, bo vsaj le še nekaj petkov! Ko človek prekorači 60 let, ni več kaj dosti pričakovati; kaj pravite?

S prisrčnimi pozdravi, Vaša

Jos. Praust

Št. 19, Eveleth, Minn. — Pohvaliti želim vse, ki ste prišle v lepem številu na sejo v maju, ob katerem času smo sprejele sedem novih članic. Prisrčna hvala sestri Shukle, ki je vpisala štiri nove članice. Z veseljem smo vas sprejele ter vam kliče mo: Dobrodošle med nas! Sestre, potrudite se priti na bodoče seje, ker ni lepšega prizora, kot ta, kadar imamo polno dvorano članic. Po seji je bil podan lep program v počast materam, prirejen po članicah mladinskega oddelka. Lepo je deklamirala Maxine Nornberg, Barbara Smoltz je pa lepo igrala na piano. To sta moji vnukinji iz Chisholma. Judith Mohar je tudi izborna zaigrala na harmoniko, mala Renita Goričan, stara komaj štiri leta, pa je ginljivo deklamirala v slovenščini pesmico „Angelček varuh“ in „Pridne perice“. Podan je bil tudi prizor v spomin umrlim materam, katerih smo se spomnile ob tej priliki. Po programu je pa bil serviran materam okusen prigrizek, katerega so pripravile moja hčerka Mary Nornberg, snaha Virginia Smoltz ter sestri Rebertz in Koritnik. Miza je bila mično okinčana in vsaka mati je dobila majhen spominček v obliki lepe kartice. Prisrčna

V SPOMIN IN SLOVO STARI MAMI

*Odšla si, stara mama,
v nad zvezde srečni dom;
da rajsko boš vživala srečo
na vekomaj!*

*Srca so nam se topila,
ko zapustila si nas Ti;
pretrgala Ti nit se je življenja
in skrajšala trpljenja pot.*

*Tretjega smo zadnjič zrl
Ti v mili Tvoj obraz;
iz njega nam sijala je miloba
in rajska Ti sladkost.*

*Naj zemlja Ti bo lahka,
kjer snivaš Ti pod njo;
naj grob Ti poln bo cvetja,
saj v življenju ljubila si vse to!*

*Zbogom zlata mamca,
naj duh Tvoj spremlja nas povsod;
da hodili bomo prava pota,
ki jih namenil nam je ljubi Bog.*

Napisala *Marija*.

(Gornjo pesmico je prejela iz domovine Angela Vesel, članica št. 19, od vnukinje pokojne Neže Vesel.)

hvala hčerki, snahi in vnukinjam, ki so prišle iz Chisholma za ta večer, kakor tudi zali Renita Goričan. Kakor je med nami navada, smo se vse pridružile skupnemu petju, saj imamo dobre pevke v svoji sredi in tako smo lepo zaključile proslavo materinskega dne za letos v nadi, da bomo zdrave dočakale prihodnji praznik.

Z veseljem sem se odzvala vabilu na banket št. 65 v Virginia, ki je bil prirejen v počast materam. Čeprav je vreme nagajalo, da skoraj ni bilo za iti izpod strehe, se naše članice niso ustrašile, ampak so prišle v lepem številu. Sprejeta je bila tudi ena nova članica. Drage sestre, vem, da imate še dobre sosede, prijateljice in sorodnice, posebno pa majhne vnukinje, ki bi bile iskreno dobrodošle med nas. Navzoča je bila tudi sestra Pauline Lopp, ki je povedala mnogo zanimivih spominov iz domovine in tudi pokazala slike ter več drugih stvari, katere je prinesla iz starega kraja. Vse smo z veseljem poslušale. Z njo je bila njena hčerka, Z menoj je pa šla naša predsednica, sestra Antonija Nemgar, ki je v lepih besedah čestitala k uspehu podružnice in povedala, da sta s sestro Rose Jerome ustanovili št. 65, zato je tudi njeno zanimanje zelo iskreno. Tudi sestra Koritnik nam je povedala zanimivosti iz potovanja po domovini, ker je bila tudi ona lansko leto *tam na obisku.

Bil je lep večer, ki nam bo ostal dolgo v spominu.

Med nami je bila zadnji mesec gospa Celia Hobnek, tajnica podružnice št. 89, Oglesby, Illinois. Njena sestra gospa Sherak živi v Biwabiku. Prav lepa hvala za pozdrave od naše glavne predsednice Mrs. Livek in glavne tajnice Albine iz Chicaga. Gospa Hobnek nam je povedala, kako je bilo lepo na koncertu pevskega zboru št. 2 v Chicagu. Vse priznanje pevskega zboru št. 2, ki vsako leto poda bogat program s petjem. Vemo, da bo gospa Hobnek odnesla tudi od nas lepe spomine, ker je bila povsod ljubeznjivo sprejeta. Upamo tudi na svidenje v Lemontu.

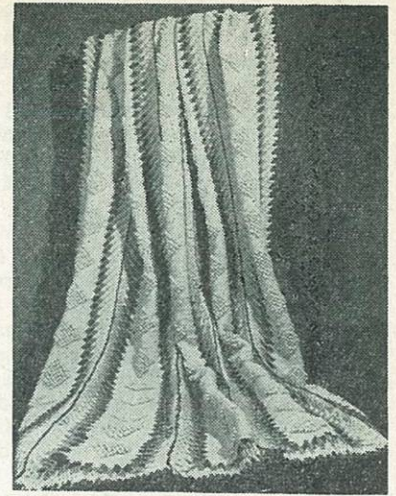
V juniju je praznovala svoj rojstni dan naša ustanoviteljica Mrs. Marie Priland. Voščilo je malo pozno, toda vem, da nam boste oprostili. Želimo, da bi Vam dal ljubi Bog zdravja in dolgo življenje. Bog Vas živi! Najlepše voščilo za rojstni dan in imendan pošiljamo tudi vsem ostalim sestram, ki ste in boste praznovali svoj dan v bližnjem času.

Kampanja za nove članice se pomika h koncu svoje dobe. Kar hitro bo tukaj september in se bo treba zares potruditi, in to pri vseh podružnicah, ako hočemo imeti lep napredek. Pristrčna zahvala vsem tistim, ki se tako pridno trudite za uspeh Zveze ter upam, da bo število pridnih sotrudnic pomnoženo v prihodnjih mesecih, da bo kampanja dosegla zaželjeni cilj.

Z najlepšimi pozdravi do svidenja v Lemontu v nedeljo, 18. julija!

Mary Lenich, tajnica

Še eno pismo našim dragim sestram!

V zadnji Zarji smo Vam sporočili o našem lepem načrtu za zbiranje prispevkov za stavbinski sklad, iz katerega se bodo krili izdatki za prenovitev in izboljšanje ZVEZINEGA DOMA, kjer se nahaja naš glavni urad in urad uredništva. Povedale smo Vam, da smo tajnicam poslale mične verižice s ključki (slika istih je bila na naslovni strani zadnji mesec). Ti ključki so na karticah, ki so obenem tudi srečke za krasno posteljno pregrinjalo, katerega bo prejela ena izmed srečnih oseb. Tukaj prinašamo slikico tega afgana, katerega je izdelala sestra Angela Križman od podružnice št. 25, Cleveland, Ohio. Vsak, ki ga vidi, vzdihne: oh, kako je lep! Kdor ga bo zadel, bo gotovo dobil nekaj krasnega, kar se ne bo nikdar razdrlo ali izrabilo, ker niti so trpežno vezane. Tiketi morajo biti na rokah do nedelje, 18. julija, v Lemontu, ker bomo na Zvezin dan pri popoldanskem programu dvignili listek in oddali dobitek.

Tiste, ki še niste imele prilike videti tak spominski ključek, pa bi rade prispevale za Zvezin dom ter vzele srečko, lahko to storite potom pošte. Naslovite na urad glavne tajnice: Albine Novak, 1937 W. Cermak Rd., Chicago 8, Illinois, svoj prispevek 50 centov ali dolar za dva tiketa, in Vam bomo poslali del srečke in verižico s ključkom z obratno pošto.

Apel našim dobrosrčnim tajnicam!

Tiketi, katere ste prejele za razpečavanje med članicami, so Vam najbrž dali posebno delo, toda upamo, da Vam ni bilo odveč, ker gre za korist Zveze in pri takem delu se ne utrudimo tako hitro. Nekatere ste se res zelo potrudile in nam že vrnile podpisane listke, od mnogih pa še čakamo v upanju, da nas boste razveselile s svojim iskrenim sodelovanjem. Dobitek, krasna posteljna odeja „afgan“, je ročno izdelala požrtvovalna sestra Angela Križman (mama glavne tajnice) ter posvetila mesec dni časa za to krasno ročno delo in porabila mnogo „štren“ volne. Barve so naravnost krasne in kdor bo imel srečno številk, bo gotovo vesel tega dobitka, ki ga ni mogoče kupiti v trgovini. Ta afgan je bil cenjen na \$150.00 po osebah, ki se zastopijo na ročna dela in za tistega, ki ga bo zadel, bo gotovo neprecenljive vrednosti, saj se ne bo nikdar raztrgal, ker je tako trpežno izdelan. Če je torej ena oseba posvetila mesec dni in če bi šteli ure, bi lahko rekli nad 200 ur svojega časa, potem gotovo ne bo nihče rekel, da ne da majhne vsote 50 centov za listek. Kar bi pa moralo biti vsem članicam v navdušenje, je dejstvo, da bo prispevek porabljen za popravo pročelja (fronta) Zvezinega doma. Kot ima vsaka dobra gospodinja rada lep svoj dom, tako naj bi ga imela tudi Zveza.

Drage tajnice! Lepo ste prošene, da se potrudite s tiketi in nam pošljete odrezke s podpisom najkasneje do 15. julija, ali pa gotovo prinesete na ameriške Brezve z nedeljo 18. julija, ko bomo skupno proslavile Zvezin dan pri Mariji Pomagaj in bo na popoldanskem programu dvignjena srečna številka.

V imenu odbora direktoric:

JOSEPHINE LIVEK, predsednica
ALBINA NOVAK, tajnica
JOSEPHINE ZELEZNIKAR, blagajničarka

Št. 20, Joliet, Ill. — Prav lepo smo praznovala materinski dan na naši seji (tretjo nedeljo v mesecu) in imenitno pogostile našo častno mater podružnice, Mrs. Anna Mahkovec, ki je bila to pot izvoljena na to zaslužno mesto. Ob tej priliki ji je Mrs. Platinšek, naša predsednica, pripela krasen „corsage“; Mildred Pucel jo je pa slikala v sredi svojih hčerk, Mrs. Josephine Goran in Mrs. Helen Dufour. Nato jo je slikala tudi v sredi vseh odbornic. Ker so slike zelo dobro izpadle, bo to pač trajen spomin na leto 1954, ko je podružnica odlikovala našo dolgoletno podpredsednico in prejšnjo delegatko. Za ta dan so tudi naše odbornice nanesele toliko dobrih stvari za „party“, da ni bilo treba doma nič večerjati. Prav posebno se je potrudila Mrs. Frances Bottari, ki je spekla vse torte (cakes), kar jih je bilo tam. Ena je bila lepša od druge in vsaka drugače okinčana. Že nismo vedele, katero bi izbrale, ker so bile vse tako lepe. Mrs. Bottari ima poseben talent za delati torte in ji gre kar hitro izpod rok. Torej naši „Champion cake-baker“ naše čestitke in upamo, da bomo imele še priliko kaj kmalu zopet biti pri taki prireditvi.

Peko potic je pa imela v oskrbi Mrs. Jennie Smrekar iz Hickory Street. Tudi ona zasluži vse priznanje za njene potice, ki so bile izvrstne. Mrs. Bottari je bila naša prejšnja podpredsednica, Mrs. Smrekar pa nadzornica. Lepo je, da se tako lepo odzovejo naše prejšnje odbornice, hodijo na seje in ob vsaki priliki pomagajo, kadar imamo kakšno prireditve. Torej iskrena hvala Vam, Fran Bottari in Mrs. Smrekar in upamo, da se bosta odzvali tudi v bodoče in razveselili naše članice.

Olga Ancel in Mildred Pucel sta ob tem času kazali barvne filmske slike ter so bile članice še posebej vesele, ko so se videle na platnu ob priliki 25-letnice naše podružnice. Najprej so se postavile kadetke, ki so bile prve v sprevodu, nato odbornice, in sicer gl. predsednica Mrs. Livek in ustanoviteljica Mrs. M. Prislund ter Bara Kramer. Zgledalo je, kakor da so se še posebej postavile na stopnice, da so bile bolj zadete. Videlo se je tudi drenj pri vratih v dvorano. Zares zanimive slike in lep spomin na našo slavnost.

Dalje smo videle v filmskih slikah tudi kako so naš kaplan Rev. Malovasič blagoslovili velikonočni ogenj; razne poroke in „Jew town in Chicago“ — tu ni manjkalo smeha. Pokazana je bila tudi procesija na prvega maja in kronanje Nebeške Kraljice. Tako smo preživele nekaj ur dobre zabave pri okrepčilu in raznovrstnem prigrizku. Naše pevke pod vodstvom Mrs. Jennie Sprengel so pa zapele nekaj prav lepih in novih. Popoldan je le prehitro minil in članice so morale domov, da poskrbe tudi za svoje družine.

Naša dolgoletna uradnica Mrs. Mary Kunstek je pa bila izbrana za najbolj zaslužno mater pri Ameriškem Slovenskem Domu. Bila je počastena na materinski dan — ko so moški kuhali in stregli materam. To je bilo veselje! Mr. Frank Sumic, predsednik Ameriškega Slovenskega Doma je v svojem govoru poudaril vrline in zasluge Mrs. Kunstek pri Domu. — Kot spretna kuharica vedno gleda, da so gostje postreženi z gorkim prigrizkom. Ima mnogo dela pri tem in tudi druge članice ji pridno pomagajo. Zato je več kot prav, da je bila imenovana za ta častni dan v letu. — Dobila je cvetlice in druge darove za njeno delo in priznanje. Mrs. Kunstek, vsa čast Vam, kakor tudi ponovno priznanje Mrs. Mahkovec.

Tri naše članice so izgubile svoje soproge. Umrl je Mr. John Petric, soproga Mrs. Catherine Petric, na Broadway. Mrs. Petric je bila naša ustanovna članica. Pokojni Mr. Petric je bolehal dalj časa, vendar se ni pričakovalo, da bo izdihnil tako nepričakovano. Nato je umrl Mr. Math Gasperich, prejšnji mežnar naše fare; soproga naše članice, Mrs. Barbara Gasperich, ki je tudi dolgo bolehal. Dalje Mr. J. Schmidberger, kateri je nenadoma umrl za srčno bolezen. Mr. Schmidberger je soproga Mrs. Mary Schmidberger na Clement Street. — Vsi pokojni zapuščajo že odrasle otroke. Vsem žalujčim sestram in družinam naše sožalje; pokojnim pa naj sveti večna luč.

Umrl je po dolgi bolezni tudi Mr. John Culik, brat Mrs. McGucken in Mrs. Rudolph Kalcic. Dalje Mr. Peter Rozich, oče članice Katherine Juricich. Naše sožalje žalujčim in večna luč naj sveti umrlim rojakom.

Izgubile smo tudi dolgoletno članico Josephine Tijan; pokopana je bila na hrvaškem pokopališču. Zapušča moža in več odraslih hčerk in sinov. Zelo je obžalovana med svojo družino. Naše članice so molile ob njeni krsti in jo spremile na zadnji poti. Naj v miru počiva! Preostalim pa tolažbo ob tej bridki uri.

Naša tajnica je poslala kartice sledečim: Družini Albert Lovati na Ottawa Street, kjer so kupili punčko; Mrs. Lovati se je prej pisala Agnes Schmidberger. Dalje družini Gilbert Bauer; Mrs. Bauer se je pisala Marie Gerl, na Ruby St. — dobili so fantka. Vsem naše čestitke!

V bolnišnici se je nahajala Mrs. Michael Papesch, Sr., iz Ruby Street, in Mrs. Joseph Zelko (Zora). Želimo jima, da čimprej okrevata.

40-letnico poroke sta obhajala Mr. in Mrs. John Nemanich na Hickory. Mrs. Mary Nemanich je naša članica dolgo vrsto let, kakor tudi Mrs. Anna Mahkovec.

25-letnico poroke sta obhajala Mr. in Mrs. Babich na Cora Street. Mrs. Babich se je prej pisala Rose Gale. Vsem slavljencem teh imenitnih dnevov naše čestitke in želje še na mnogo let.

Drage članice! Pol leta je že za nami in naprošene ste, da pogledate v svoje plačilne knjižice, ako ste kaj dolžne na asesmentu. Če imate dolg, ga poravnajte, da Vas tajnica ne suspendira. Plačate lahko vsaki odborici, ki bo radevolje denar sprejela.

Pridite vse na prihodnjo sejo, ki se bo v poletnih mesecih vršila na tretji četrtek v mesecu, namesto na tretjo nedeljo. Toliko prijazno na znanje.

Vas vse skupaj pozdravlja,

Josephine Erjavec

Št. 21, Cleveland (West Park), O. — Neugodno vreme je gotovo oviralo članice, da niso prišle v tolikem številu na zadnjo sejo. Upati je na boljše vreme odslej naprej in tudi na večjo udeležbo, ker potem bomo lahko marsikaj dobrega ukrenile za dobrobit Zveze. Proslava 35-letnice Narodnega doma je prav lepo izpadla. Med nami je bil guverner g. Frank Lovše. Vsem, ki ste se udeležili in pomagali, najlepša zahvala. Posebna hvala sestram Frances Flis, Stelli Danculovič, Rozi Kovač in C. Tomažič za požrtvovalnost.

Zadnjič sem pozabila omeniti, da je za „Mother's Day program“ prodala največ tikevov sestra Stella Danculovič in je dobila nagrado od sestre Weiss. Hvala sestri Agnes Zakrajšek za lepe robce.

Priporočam vsem sestram v molitve naše bolne sestre, med katerimi so: Mrs. Galich, Mrs. Zakrajšek in Mrs. Lah. Kadar traja bolezen dolgo časa, je res težak položaj za vse prizadete. Bog daj bolnim kmalu ljubo zdravje.

Naša tajnica se prav lepo zahvaljuje za lepe darove ob priliki srebrne poroke. Bog naj blagoslovi vso vzorno družino Danculovič.

Dalje vas prosi tajnica, da bi vse poravnale svoj dolg na asesmentu, ker ona nima časa za kolektanje po hišah. Potrudite se v tem oziru, vas lepo prosimo.

Naša vrla sestra Mary Hosta je zopet zdrava in je bila med nami na zadnji seji, kar nas veseli. Tudi sestra A. Košek se počuti bolje.

Sožalje izrekamo sestri T. Kožuh nad izgubo ljubljenega brata. Bog mu daj večni mir in pokoj!

Najlepše pozdrave vsem sestram po širni Ameriki in še posebej Josephine Oblak in S. Struna v daljni Kaliforniji. V nadi, da se vidimo na prihodnji seji, vas prisrčno še enkrat pozdravljam, vaša poročevalka Frances Kavc.

Št. 24, La Salle, Ill. — „Čas teče — nič ne reče!“ Kar kmalu bo tukaj jesen in zima. Naše članice so se strinjale s sklepom, da nimamo sej v mesecih: julij, avgust in september. Prihodnja seja bo prvi ponedeljek v mesecu oktobru. Dotlej se boste vse vrnile s počitnic in upam, da boste vse zdrave in vesele prebile poletni čas.

Letos je Marijino leto, zato se bomo vse udeležile romanja v nedeljo, 18. julija, to bo Zvezin dan pri Mariji Pomagaj na ameriških Brezjah v Lemontu. Naročile smo posebni avtobus

za izlet v Lemont ter opozarjam vse, ki imate namen potovati, da se takoj priglasite.

Naše globoko sožalje sestri Uršuli Gorišek nad izgubo dragega moža, ki je preminul v Fontana, California. Truplo je bilo prepeljano k nam za pogreb. V Fontani sta živela devet let in pred tem pa dolgo vrsto let v La Salle. Vsej družini izrekamo globoko sočutje. Naj mu bo Bog dober plačnik!

Iskrene čestitke Mary in John Prazen k 40-letnici zakonskega življenja. Lepo dobo 40 let zakonskega življenja sta praznovala Josephine in John Rogel. Mary in Anton Baznik sta pa slavila 53-letnico v krogu svoje družine ter se zelo dobro počutila. Vsem slavljencem želimo še mnogo let zdravja in družinske sreče. Vse žene so naše dobre članice. Čestitamo!

Več naših sester je pod zdravniško oskrbo in med temi so: Rozi Urbanc, Carolina Hrovat, Ana Jakše, Mary Strukel, Mary Meznarič in Frances Meglen.

Vsem članicam najlepše pozdrave in na svidenje na seji v oktobru!

Angela Strukel, tajnica

Št. 25, Cleveland, Ohio. — Mesec julij je tukaj, ko poromamo članice SZZ v Lemont k naši Brezjanski Mariji, kar bo še posebej važno za vse v tem letu, ko ves svet časti Marijo. Prosim, da se zglasite ob pravem času vse, ki imate namen pridružiti se skupini, da se preskrbi vse potrebno in naznani tudi za hrano in prenočišče v Lemont, da bo vse v redu.

Drage članice po širni Ameriki! Vam vsem je znano, da imamo zdaj glavni urad v lastnem domu v Chicagu, ki nam je vsem v ponos. Kot vestne gospodinje vemo, da je treba vedno kaj popraviti in vse to stane denarja, kar pa bi ne zahtevalo mnogo od vsake posamezne članice. Kar pomislite, ako bi vsaka dala le en dolar, pa bi imele svoj dom skoraj ves plačan in tudi tako prenovljen, da bi odgovarjal potrebam ter bil vsem članicam v čast, kakor tudi za naselbino v Chicagu, kjer se naš dom nahaja. Ako bi vsaka članica dala svoj prispevek, dolar, pa bi imele še v tem letu skoraj docela ves dolg poravnat. Dostikrat je bilo že dokazano, da kadar se ženske zainteresirajo za eno stvar, takrat je za pričakovati tudi lep uspeh in če se zavzamemo, tudi lahko kar hitro skupaj zberemo. Vsaka tajnica naj bi pobirala od svojih članic in bi se kmalu skupaj zbrala lepa vsota, katero bi poklonile svoji Zvezi in s tem se počutile zadovoljne, ker se je pomagalo za zelo dobro stvar. Sedaj je najbolj ugoden čas v letu, da to storimo in podpremo to akcijo.

Preminile so nam zopet tri dobre in zveste članice. Hitro se pomika kolo našega življenja in gredo drug za drugim od nas dobri prijatelji kot tudi članice Zveze. Vse tri so bile dobre mamice in zapustile vzorno vzgojene družine, in te so bile: Agnes Ofak,

Ana Grdanc in Rose Koporc, mati naših sestre, Mrs. Urbas in Faletič, ki sta izvrstni pevki ter sta že mnogokrat nastopili na naših programih. Vsem žalujočim preostalim izrekamo globoko sožalje nad izgubo blagih mamic. Pokojnim sestram naj pa mili Bog podeli večno veselje v nebesih.

Vabim vse sestre na prihodnjo sejo, ker se imamo vedno dobro, Le pridite, ne bo vam žal. Vsem bolnim želim hitro okrevanje. S pozdravom,

Mary Otoničar, tajnica

* * *

POSNEMANJA VREDEN APEL!

Vrta sestra Mary Otonicar, tajnica največje podružnice pri Zvezi, je vedno pripravljena pomagati vsaki Zvezini stvari. V njenem dopisu beremo željo, da bi vse članice podpirale idejo za stavbinski sklad našega Zvezinega doma. Njen apel je vreden posnemanja in upamo, da bo v navdušenje odbornicam in članicam pri vseh podružnicah.

Št. 26, Pittsburgh, Pa. — Najlepše pozdravljam bolne in zdrave sosestre! Dne 18. maja smo priredile „cover dish party“ in kartno zabavo. Naše dobre članice so prinesle toliko dobrih jestvin, da bi bile lahko nasitile še dve drugi podružnici. Pa tudi dobitkov so prinesle vsakovrstnih, za kar vsem skupaj prisrčna hvala. Mnogo ste žrtvovali, kar naj vam ljubi Bog povrne!

Leto 1954 mi bo ostalo dolgo v lepem spominu, ker sem trikrat obhajala svoj rojstni dan: prvič, 4. marca; drugič, 20. maja, in tretjič, 5. junija. Kako sem se lepo dala ujeti. Nikdar se nisem nadejala, da bom dočakala toliko izkazov prijateljstva in še posebno sem bila presenečena ljubeznivosti pevskega društva Prešeren, kjer so večina mladi pevci in pevke. Najprvo me je poklical John Fabec, predsednik, in mi povedal, da bo imel Prešeren party in hočejo, da se jim pridružim. Nato me pokliče Mrs. Jergel in pravi: „Dobro, da greš. Pa počakaj, ker Te bomo mi peljali tja in nazaj.“ — Seveda, to mi je bilo po volji. Ko smo pa sedeli okrog mize, ki je bila bogato obložena z dobrotami, poticami in vseh vrst jestvinami, v sredi pa velik kejk, na katerem je bilo 21 svečk, pa zapojejo meni na čast „Happy birthday!“ — No, ja! sem si mislila, saj so rekli moj oče, kadar človek doseže 21 let, ima že vso pamet in jaz sem mislila, da je tudi meni tokrat le 21 let! Ha, ha, ha! Potem smo pa začeli s petjem in plesom, še celo z metlo (pri tem plesu se moraš hitro obrniti, drugače imaš zmeraj metlo v rokah, ha, ha!). Saj par ur veselja je več vredno za nas kot sto ur žalosti! Petje, ples in dobra družba, to je zame največji užitek! Manjkalo je 20 minut do treh zjutraj, ko smo se vrnili domov. Prisrčna hvala Mr. in Mrs. John Jergel ter Bobby Jergel, ki je igral za ples in petje, prav tako tudi Mrs. Skerlong, za potice, ki so bile izvrstne, kakor tudi Mrs. Klun in

vsem, ki ste prinesle okusna okrepčila. Prisrčna hvala društvu Prešeren za krasno broško in vsem, ki ste se zame žrtvovali. Naj Vam Bog stotero povrne!

Vse članice ste prijazno vabljeni na prihodnjo sejo in vsaka naj pripelje novo članico, da bomo napolnile, kar smo na številu izgubile.

Pozdravljene vse gl. odbornice, članice Zveze in posebno naša urednica, Corinne. Mary Coghe, tajnica

PROSLAVA 25-LETNICE PRI ŠT. 28 V CALUMETU

je prav lepo uspela. Prijazne odbornice in članice so se v polnem številu odzvale in sodelovale pri lepem programu. Podrobnosti o obisku in prisrčnem sprejemu pridejo v prihodnjo Zarjo. Za ta čas pa naj veljajo besede iskrene hvaležnosti za prijazno gostoljubnost, katere sva bili deležni, glavna tajnica (ki je šofirala) in podpisana Josephine Livek, gl. preds.

Št. 30, Aurora, Ill. — Z našimi sosedi, Zagorčevimi, smo se podali na obisk k mojemu sinu v Milwaukee. Jaz sem bila za „baby sitter“, ostali so se pa udeležili baseball-igre. Tisti večer je bilo 40 tisoč in eden navzočih pri igri; tako si štejejo iz Aurore pohvalo, ker smo bili tam, drugače bi ne dosegli 40 tisoč. Saj v Aurori smo res fejest ljudje, samo premalo je nas Slovencev. — Sosedova sta šla potem domov v Auroro, jaz sem pa ostala na kratkih počitnicah in moja snaha me je peljala na obisk poznanih sosaščanov. Žal, da se je ena selila, eden je umrl, in našli smo le Mr. Franka Zalar, brata od Mary Coghe iz Pittsburgha. Kako sem bila vesela, ko sem ga lahko po grahovsko vprašala: „Ali si Ti Zalarjev France?“ — On pa je odgovoril: „Enkrat sem bil!“ — Kakor sem jaz, tako je tudi on rekel, da me je želel videti, ker me je poznal po dopisih v Zarji. Mrs. Zalar je naša članica in je nekoliko rahlega zdravja. Želim ji iz dna srca okrevanje.

Videli smo mnogo lepih krajev in zanimivo je bilo, peljati se po mestu Levauke, kjer smo videli trinadstropno cesto v lepi zeleni naravi, kar je dalo krasen razgled. — Svet je res krasen in marsikaj je zmožen človeški razum!

Našo 25-letnico smo praznovali s sv. mašo za žive in mrtve članice in na večerjo je prišlo nepričakovano veliko število gostov. Potem nas je povabila na dom naša tajnica, ki je zelo vesela narave. Med nami sta bili tudi Miss Tilli in Ani Kocjan iz Sycamore, Illinois. Mrs. Fajfar, mlajša, iz Batavie, je spekla velik kejk, ki je bil lepo okrašen. (Njen mož Richey je lahko ponosen na svojo dobro ženko.) Videli smo tudi lepe slike iz Arabije. — Naše članice so bile vesele spominskih ključkov in so prav rade darovale za popravilo pročelja Zvezinega doma!

Pozdravljene in na svidenje v Lemontu! Frances Kranjc

Št. 32, Cleveland (Euclid), Ohio. — Zopet smo pričakali mesec junij, ki je ves cvetoč v vrtnicah, menda posebno v našem Euclidu.

Teta štoklja je precej zaposlena zadnje čase. Naša kraljica potic, Josephine Posh je v maju drugič postala stara mati, ko so dobili pri sinu Eddy zalo punčko, ki bo delala družbo bratcu. Stara mama je postala prvič tudi Ann Tekavec, ko so pri sinu Tonetu dobili pučko in spodaj podpisana je pa že tretjič stara mama, ker so pri sinu Raymondu dobili tudi punčko, da se bo s sestrico igrala, in ta zadnja je že tudi članica. Priporočila bi, da bi stare mame ali mamice vpisale te malčke v našo Zvezo; saj do prvega leta starosti so prosti članarine, potem je pa le po 10 centov mesečno.

Smrt je tudi posegla v našo podružnico. Na 29. maja je umrla sosestra Ana Straus v 50. letu. Mučila jo je bolezen nad dve leti. Naj se v Bogu spočije; preostali družini, možu in trem sinovom naše globoko sožalje.

13. maja se je poročila hčerka od Jenie Strumbly. Edith se sedaj piše Tegel. Da bi bila srečna v novem stanu.

13. junija sta praznovala Josephine Femec in soprog 40-letnico zakonskega življenja. Naše čestitke, da bi bila zdrava in zadovoljna še mnogo let.

Tudi bolezen je med našimi člani. Cecilija Smolič je bolna, in tudi pri možeh od članice se bolezen usili in eden teh je mož od Jenie Jagodnik. Tem in vsem našim želimo ljubelega zdravlja in da bi z božjo pomočjo lahko prenesli trpljenje.

Ker ne bo v juliju seje, ste prav lepo prošene vse, ki ste zaostale s plačilom asesmenta, da istega poravnate na domu tajnice. Imamo pridno tajnico, Ann Cooke, zato ji ne delajmo skrbi, da bi s svojim denarjem zakladala. Njen naslov je: 21670, Fuller Ave., Euclid 23, Ohio. Pošljete pa lahko tudi po pošti.

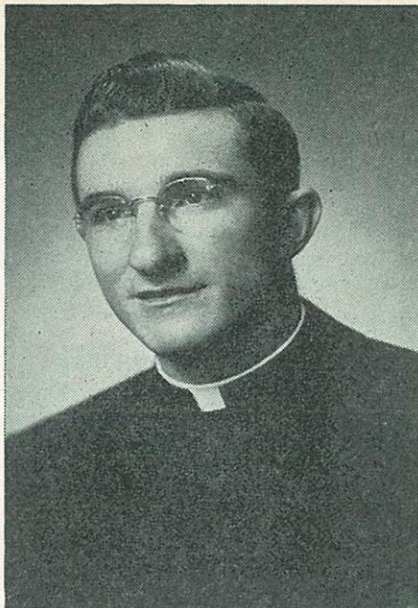
V juliju ima največ naših ljudi počitnice. Da bi se vsi dobro zabavali in da se spet vidimo na avgustovi seji, želi vsem članicam

Frances Perme, poročevalka

Št. 38, Chisholm, Minn.—V nedeljo, 6. junija 1954, smo imeli veliko slavnost v naši fari sv. Jožefa.

Novo mašo je pel Rev. Frank Perkovič, sin naše članice Ivana Perkovič. Ljudi je bila polna cerkev; prišli so sorodniki od blizu in daleč, tako tudi njih prijatelji in znanci. Nadvse veličasten je bil trenutek, ko je sin novomašnik podelil sv. obhajilo, najprej svojim staršem, potem svojim domačim in nato drugim.

Popoldne ob 1. uri je bilo kosilo, pripravljeno za 250 ljudi, v S.N.D. Dvorana je bila lepo okinčana za ta namen. Za raznimi govori se je naš novomašnik oglašil v slovenskem jeziku, kar nam je vsem seglo globoko v srce in solze so tekle kot za stavo. Kako milo se je človeku storilo, ko

VOŠČILO NOVOMAŠNIKU PERKOVICHU

V nedeljo, 6. junija, je bil zelo lep dan. Sonce je prijetno grelo, kar smo vsi tako dolgo želeli. Res prav lep dan, kakor nalašč za tukajšnjo lepo slavnost. Ta dan je namreč daroval prvo sv. mašo tukaj dobro poznani Frank Perkovič, sin naših poznanih John in Johane Perkovič. Johana je naša dobra članica pri pod. št. 38 v Chisholmu. Od blizu in daleč so prišli njih prijatelji, da izkažejo čast novomašniku in da sprejmejo božji blagoslov iz rok novomašnika.

Čestitam očetu in materi, ki sta vzgojila sina za tako velik in veličasten poklic Božjega namestnika. Novomašniku, Rev. Franku Perkovič, pa želim zdravja in zadovoljnosti v novem poklicu. Naj mu Bog in Mati božja pomagata v vseh njegovih delih in ga bodrita v vseh težavah. Naj bo Bog in Mati božja Marija vedno z Vami, Father Perkovič.

Vas pozdravlja

Mary Nosan,
preds. pod. št. 38 SŽZ.

je novomašnik izrekel zahvalo svojim staršem, ki so mu pomagali do tega vzvišenega poklica. Zahvalil pa se je tudi Msgr. Shifrerju, ki je bil njegova desna roka v vseh ozirih; nadalje vsem navzočim za tako številno udeležbo in pa kuharicam za tako izvrstno pripravljeno kosilo.

Ljubek prizor je bil, ko mu je deklica, ki je predstavljala nevesto, Mary Ann Zalec (hčerka naše članice Frances Zalec), podarila sv. križ z besedami: „Z današnjim dnevem se začinja Tvoje življenje, itd. Tudi novomašnik je v govoru poudaril, da se zares njegovo življenje pričene s tem dnevem, zato se bo nas vseh faranov spominjal v molitvah pri sv. maši. Molimo pa tudi mi za njega, da bi mu ljubi Bog dal zdravja, da bo lahko vršil svoj poklic, v katerega je bil poklican.

V imenu podružnice št. 38 SŽZ naj bodo izrečene iskrene čestitke njegovim staršem, John in Ivana Perkovič.

* * *

Naznanim Vam, drage sestre, da v poletnih mesecih ne bo seje do oktobra, če ne pride kaj posebnega vmes. Na rokah imam še nekaj kuharskih knjig; pokličite me, bom rada postregla, stanejo samo dva dolarja. Je prav primerno darilo, kot za rojstni dan ali druge praznike.

Kampanja za nove članice je v teku in prosila bi Vas, da vsaka pridobimo novo, pa bomo imele največjo podružnico v Minnesoti. Za informacije me pokličite pa bom radevolje na razpolago. Zdrave ostanite in na svidenje na oktoberski seji.

S sestriškim pozdravom,

Anna Trdan, tajnica

Št. 38, Chisholm, Minn. — Novomašnik bod' pozdravljen! — Ko sem prejela ta teden Zarjo, sem najprej pogledala, če je kaj novic od naše domače podružnice. Mislim, da to stori marsikatera od nas. Najprej domače, potem pa pride na vrsto drugo gradivo. Z veseljem sem zagledala dopis naše podružnice in ga prebrala.

Danes sem se tudi jaz namenila, da bom nekoliko poročala o novomašniku in novomašnem slavlju.

Naša naselbina se je odela v praznično oblačilo v nedeljo, dne 6. junija. Tega dne je naš rojak, Rev. Frank Perkovič, sin naše aktivne članice in bivše predsednice Ivane Perkovič, zapel novo mašo ob pol enajstih dopoldne v naši domači cerkvi Sv. Jožefa, Chisholm, Minn.

Rojen in vzgojen je bil tukaj na Chisholmu. Po končani osnovni in višji šoli je šel v Nazareth Hall, St. Paul, Minn., in od tam ga je pot vodila v semenišče, iz katerega je prišel med nas kot novomašnik.

Njegova mati je prišla iz vasi Kot pri Ribnici, Slovenija, deklinško ime Ivana Lesar, kjer še vedno živi novomašnikova 84 let stara mati. Prav gotovo se je v duhu udeležila nove maše, svojega nepoznanega in tako oddaljenega vnuka, in ga v molitvi izročila varstvu Najvišjega. Njegov oče, Janez Perkovič pa je prišel v to deželo iz sela Brinje, Hrvatsko.

Naj poročam o tem dnevu, da je bilo nekaj lepega, ki se ne vidi vsak dan in mnogi izmed nas ne bomo več doživeli enakega. Mnogo bi imela še za poročati, pa bi vzelo časa in prostora. Poročam samo, da smo roka v roki pomagali zvišati slavnost na ta dan.

Novomašniku želim božjega varstva na vseh njegovih potih, koder bo deževal kot Božji namestnik.

Mildred Bashel

Št. 41, Cleveland (Collinwood), O.—Ob času zadnje seje je bil precejšen nalič, kar je menda članice zadržalo doma. Vesele smo pa bile navzočnosti dveh naših sester, katere so trgovski posli že dolgo zadrževali doma, to sta

sestri, Rose Gubanc in Mary Plešec. Upamo, da se boste še večkrat udeležile.

Izlet na prijaznem hriščku, Richmond Hghts., pri sestri Koželj-Grajzar, je bil prav prijeten. Več o tem bom poročala drugič.

Članice, ki ste prejele lepe društvene ključke, ste prošene, da vrnete odrezke z Vašim imenom in prispevek kakor hitro mogoče, da bom lahko pravočasno poslala na gl. urad; na Zvezin dan, 18. julija, bo v Lemontu dvignjen listek in mogoče bo ravno ena od Vas postala lastnica krasnega pregrinjala (afghan).

Sestra Louise Sever je srečno prestala nevarno operacijo in se sedaj zdravi na domu, 19307 Pawnee Ave., kjer jo članice lahko obiščete. Njej in vsem, katere se ne počutite dobro, želimo popolnega okrevanja.

V teku je „Star-Point“-kampanja in članice ste prav prijazno prošene, da pridobite vsaj vsaka eno novo članico in jo pripeljite na prihodnjo sejo.

Ella Starin, tajnica

Št. 54, Warren, Ohio. — Nedavno nas je pošteno zeblo in zdaj je pa taka vročina, da se človek težko pripravi k pisanju.

Naš „Cover-dish“ je bil lep uspeh. Požrtvovalne sestre so prinesle vsakovrstnih okusnih jedi, da je bilo veselje za videti. Pa še kako okusno! Članice mladinskega oddelka so pa priredile lep program v počast mamicam. Predstavile so črke MATI in podale lepe recitacije, katere so jih naučile šolske sestre. Bilo je tudi lepo petje in ura je kazala že pozno v večer, ko smo se razšle. Človeku je kar dobro pri srcu, ko vidi lepo udeležbo.

V juliju ne bo seje. Prihodnja seja bo 18. avgusta. Pogostitev vseh navzočih bo v rokah predsednice in podpredsednice in pridružite se lahko tudi druge, ki boste imele rojstni dan v juliju ali v avgustu. Vabim vse, da se po počitnicah zopet udeležujete sej, saj veste, da je šele takrat prijeto, kadar je lepa udeležba. Dolžnosti imamo vse enake, zato bi morale tudi vse sodelovati.

Naša zapisničarica sestra Ann Savor se je podala na obisk k staršem v Fontana, California. Za njo je to že drugi veliki izlet letos.

Sestra Mary Petrovich se je morala podati v bolnico v svrhu operacije. Njej in vsem bolnim sestram želimo ljubelega zdravlja.

V avtomobilski nesreči je bil ranjen Paul Petrich, 13-letni sinko Franka in Angele Petrič. Dobil je več poškodb na glavi, životu in nogi. K sreči ni nič nevarnega in je upanje za njegovo popolno okrevanje. Bil je čudežno rešen, da mu ni avto polomil noge, ker je ležal pod njim. Dal Bog hitro okrevanje.

Pri sestri Kregar so dobili hčerko; Frances Bonazich je postala drugič stara mati. Zaročila se je D. Tomazin z Mr. Frankom Strah iz Clevelanda. Iskrene čestitke vsem skupaj! Iz ženi-

NOVA NASLOVNA STRAN

Zarja je prihajala k Vam z isto obliko na naslovni strani od julija 1939, to je polnih 15 let. Ker so sčasom spremembe pri revijah potrebne, zato smo tudi mi dali naši Zarji novo lice. Slike bodo odslej večje in skušali bomo prinesli vedno nekaj zanimivega ter času in dogodkom primernega.

Ta mesec prinašamo sliko krasnega oltarja, ki je dar naše Zveze Baragovemu domu v Lemontu. Oltar je postavljen v prvem nadstropju, kjer se bodo vršile duhovne vaje in drugi pobožni sestanki, ter bo slovesno blagoslovljen po sv. maši na Zvezin dan, 18. julija. Za ta „spomenik“ ste prispevale podružnice in članice preteklo leto.

Naj bi se okrog tega oltarja zbirali vneti častilci škofa Barage in priprosili njegovo beatifikacijo!

tovanjskega potovanja sta se vrnili Mr. in Mrs. Billie Lunder. Ženin je najmlajši sin družine Mr. in Mrs. J. Lunder. Ogladala sta si več držav in tudi Yellowstone park in druge znamenite kraje. Nazaj grede sta se ustavila pri sorodnikih v Travniku, Michigan. Želimo, da bi imela srečno zakonsko življenje.

Rose Racher predsednica

Št. 56, Hibbing, Minn. — Seja v juniju je bila lepo obiskana. Dnevni red je bil kratek in po seji smo igrale karte in napravile smo tudi načrt za naše skupno potovanje v Lemont, na ameriške Brezje. Letos bo še večji pomen za nas obiskati Marijo Pomagaj, ker je to leto Njej posvečeno. Na seji v juliju se bomo pomenile o načrtu za letošnje potovanje v Lemont.

Čestitke izrekamo sestri Mary Philips, ki je povila zalo deklico.

Sestri Klaysmat pa naše globoko sožalje nad izgubo blagega moža.

Vsem bolnim sestram želimo hitro okrevanje.

Na svidenje na seji v juliju!

Anne B. Satovich, poročevalka

Št. 64, Kansas City, Kans.—Prijeto je bilo na seji v maju, ko smo slavile rojstne dneve vrlih sester, ki so nam postregle s suhimi klobasami (dvojnih vrst), kejkom, krompirjevo solato, sirovim štrudljem in razno okrepično pijačo. Po gostiji smo pa veselo zapele angleške in slovenske pesmice in med nami je bila Amerikanka, ki je prišla kazat filmske slike ter smo jo povabile, da se posluži okrepičila. Lepo je pohvalila naše jestvine in tudi petje ji je ugajalo.

Na 1. maja je zopet zadonela po naši cerkvi ona lepa pesem: Spet kliče nas venčani maj! Dekleta Marijine družbe so prikoračale v procesiji s kipom Marije in pele litanije; in tako je bilo tudi zadnjega maja, ko so kronale Marijo in pele: We crown You with blossoms today! Kdor je bil navzoč, je bil ginjen nad lepim vedenjem naše mladine ob takih svečanostih.

Zadnjega maja je sedem fantov in tri dekleta prejelo diplome od šole sv. Družine. Čestitke in želje, da bi jih Bog blagoslovil v bodočnosti in da bi

ohranili lepe nauke, katere so prejeli v domači šoli in cerkvi. Od katoliške višje šole so pa promovirale Helene Anžicek, Margie Hotujec in Angela Kostelec. Naše iskrene čestitke in srečno bodočnost.

Lansko poletje in vso zimo smo imeli pri nas suho vreme; od aprila pa do časa, ko to pišem, je pa vedno mokro vreme ter kar naprej dežuje. Samo, da nas ljubi Bog otme zopetne povodnji.

V nadi, da bo vsaka pripeljala eno novo članico na prihodnjo sejo, vas vse iskreno pozdravljam.

Antonia Kostelec, predsednica

* * *

Št. 64, Kansas City, Kansas. — Nameni sem se zopet oglasiti v Zarji, da boste vedele, kako se nam tukaj godi. Prve vrstice so namenjene vsem tistim, ki ne pridete redno k sejam — ene radi oddaljenosti, druge vsled bolezni in tretje bi pa lahko prišle, pa nočete. Pa vseeno imamo živahne seje, ker članice z zanimanjem razmotrivajo o stvareh, ki so za dobrobit podružnice in Zveze.

Lepo ste prošene, da bi plačevale redno svoj assessment in da bi pridobile vsej nekaj članic, bodisi v odrasli ali mladinski oddelki, ker kampanja bo zaključena v par mesecih.

Na materinski dan smo se skupno udeležile svete maše ob osmih ter prejele sveto obhajilo, potem so nam pa naši očeti in fantje pripravili okusen zajtrk v klubovi sobi, za kar se jim prisrčno zahvaljujemo.

Sejo v maju smo hitro zaključile, ker smo imele lep program. Mrs. Molin od Cancer Society je prišla kazat filmske slike. Po programu smo pa bile deležneokusnega prigrizka v počast vsem slavjenkam rojstnih dni, in to v mesecih februar, marec, april in maj. Bilo je kakor na ohceti vsega dovolj. Slavljenske so bile: Julia Golkoski, Mary Horzen, Josephine Zupan, Josephine Toplikar, Tillie Orel, Mary Juratovich, Jennie Tomc, Mary Mootz in Agnes Zakrajšek. Zapele smo jim: Happy birthday! ter voščile še mnogo zdravih let! Na naših sejah je vedno prijeto, zato pridite vse prihodnjič!

Vsem bolnim sestram dal Bog ljubo zdravlje!

Mary Juratovich, poročevalka

Čestitke Mrs. Mary Zorinich

Pod št. 67, Bessemer, Pa., je izbrala za svojo zaslužno mater sestro Mary Zorinich, dekleško ime Pavletich, rojeno 30. maja 1893 v Jugoslaviji. V Ameriko je prišla 30. aprila 1912 in se poročila še isto leto meseca avgusta z

Mrs. Mary Zorinich z vnukom

Josephom Zorinich. V družini je šest otrok: pet sinov, Stanley, star 38 let, Tony 33, Jonh 29, Victor 23, Milan 21; in hčerka Anna, stara 31 let. Trije sinovi so bili v službi Strica Sama in se borili na bojiščih v Evropi; najmlajši je pa zdaj pri vojakih v Nemčiji. — Sestra Zorinich je stara mamica petim vnukom. Pri podružnici št. 67 je že od začetka ter vedno pridno pomaga in deluje za dobrobit članic in nasebine. Njeno najbolj priljubljeno delo je bila vzgoja otrok. Št. 67 si šteje v čast, predstaviti sestri Zorinich za svojo odlično mater v tem letu.

Št. 71, Strabane, Pa. — Vse članice ste prijazno vabljeni na sejo, ki se bo vršila na 14. julija ob 7. uri zvečer v navadnih prostorih. Na tej seji bodo za rešiti važne stvari v prid podružnice, zato Vas prosim, udeležite se v velikem številu.

Več naših članic je bilo bolnih, ali sedaj, hvala Bogu, so že na potu okrevanja. Med temi sem bila tudi jaz. Dolžnost me veže, da se zahvalim vsem, ki ste me obiskale v bolnišnici in potem na domu. Lepa Vam hvala, sestre, za poslano mi karte in darila. Nikoli nisem mislila, da imam toliko dobrih prijateljic. Marija naj Vam vsem da ljubo zdravje, ki je na tem svetu največje bogastvo, Vam, drage sestre pa želim ob priliki povrniti Vašo naklonjenost. Moja želja je, da bi matere na prihodnji seji vpisale svoje hčere v Zvezo.

Bodite lepo pozdravljene.

Frances Tomsic, tajnica

Št. 88, Johnstown, Pa. — Najlepša hvala vsem dragim sestram, ki ste se udeležile „party“-ja in pomagale k lepemu uspehu. Hvala tudi vsem prijateljicam, ki ste prišle na „pokrito rihto“, kar je pomagalo k lepi družabnosti. Po večerji smo pokrivala šte-

vilke in se imele prav prijetno. Na materinski dan smo pa pristopile skupno k sv. obhajilu z društvom Krščanskih mater, ker so vse članice tudi pri Zvezi.

Važen opomin vsem našim sestram: Poskrbite, da imate članarino plačano redno vsak mesec, ker jaz moram poslati poročilo točno na glavni urad.

Skorajšnje okrevanje želimo vsem bolnim sestram in posebno sestri Mary Loushe, ki se je nahajala v Mercy bolnišnici. Obiskujte jih!

Pozdrav vsem članicam in vas obenem lepo prosim, da bi pridobile vsaj nekaj novih članic.

Mary Lovše, tajnica

Št. 95, So. Chicago, Ill. — Majka Božja Bistrička. — Javljam našim dragim sestram po vsoj Ameriki, gdegot se čita glasilo, to jest Zarja, da je naša proslava 15-letnice vrlo dobro uspela. Proslavile smo na 16. maja 1954 sa banketom i od svih stroškova ostalo je čistoga \$180. Kad bi sve naše članice platile po jedan tiket, mogle bi položiti u našu blagajnu i 300 dolara, ali hvala dragom Bogu kad je i toliko; nismo išle, da napunimo blagajnu novcem nego da se čuje i za nas Hrvatske žene, kako voliju društvo i Slovensku Žensku Zvezu. Tako, moje drage članice, samo složno napret pa će nam brzo proći ovih 10 godina, da ćemo zajedno dočekati i 25. obletnicu. Neka nas vodi naša draga Zaštitnica Marija Bistrička, kojoj smo posvetile naš branch #95.

Zahvalim se mojim dragim članicam, svakog posebej, koje su radile za ovaj naš banket, i koje su došle i platile svoje tikete. Hvala našoj novoj tajnici, koja je puno radila, kao i chairmanu, Mrs. L. Dičelie i Mr. Nick Svalina, „Toot mestar“, i našem Mr. Edvard Kompare, pogrebniku, koji je tako lepo u govoru ocrtal vrednost našeg društva; našim dragim sestram, glavnim odbornicam, Mrs. Josephine Livek, Mrs. Albina Novak i Mrs. Josephine Železnikar. Kako ste se naše drage sestre lepo pokazale sa svojim govorom na našem banketu. Hvala Vam po tisoč put; mi Vam dugujemo veliko zahvalnost. Hvala tako našem župniku, Fathru Čuvalo, koji je došao sa dvema asistentoma, Father Berto i Father Zorko. Izrekal je našem društvu lepi govor i članice pohvalil. Hvala puno Fathru Čuvalo. Hvala našim sestram od br. 16, koje su bile došle. Isto tako našim dobrim „bartenders“, Mr. Johan Spith i Joe Dicelie in svima koji su pomogli našoj proslavi. Dragi Bog i Marija naj vam platu sa najboljim zdravljem.

Sada, drage članice, se spremajte na 18. julija na Lemont k naši Mariji Pomagaj, to je naš Zveza-Dan. Bus je naručen za „roundtrip“, je \$1.50 po osobi. Dovidjenja, drage sestre, na sjednici julija 7.

Vaša predsednica Vas sve pozdravlja.
M. Markezich

Nekaj o prehrani

KROMPIRJEVI ZREZKI (POTATOE CHIPS)

Kdor bi stopil v tovarno, kjer pohajo krompirjeve rezine, bi se čudil, kako hitro spreminjajo surov krompir v jako okusne krompirjeve zrezke, ki so pripravljene v papirnatih vrečicah za prodajo v sedmih minutah. Ozrete se na kupe krompirja in čez sedem minut je že v drugačni obliki in spravljen v povoščenih vrečicah, kakršne dobimo v trgovinah. Seveda, za tako naglost je treba strojev, ki se neprestano vrtijo in vršijo svoj posel bolje, kakor ga more najboljša kuharica. To je seveda mogoče v Ameriki, ker je vse tako usmerjeno, da se hiti in hiti. Krompir, ki služi v ta namen, je posebne vrste in ga pridelujejo samo v ta namen, za trgovce, ki ga spreminjajo v krompirjeve rezine. Krompir naprej operejo, potem olupijo in narežejo. Te zrezke preplahnejo v več vodah, da poberejo dosti škroba iz njih, potem jih pa pohajo. Vsak košček mora biti ravno prav opečen, drugače gre v škart. Iz sto funtov krompirja napravijo samo 25 funtov zrezkov. V posodah, ki jih vlečejo tekoči trakovi, se opohani zrezki pomaknejo do točke, kjer jih zvagajo na unče in napolnijo v povošcene zavitke. To se vse vrši avtomatično in tako sanitarno, da je vsaka kritika izključena. The National Potato Chip Institute ima najete kemiste za hrano, tehnologe, veščake od kmetijstva in kmetovalce. Ti vsi skušajo pridelati najboljši krompir in ga spreminjati v najokusnejše zrezke, ki so lepi za pogled in dobri za želodec. Človek bi rekel, da je vse to odveč. Par dobro pečenih krompirjev more zadovoljiti vsakega človeka. Vemo pa, da bi pečenega krompirja ne prodali toliko, kakor prodajo pohanih krompirjevih rezin. Ljudje so razvajeni, hočejo kaj posebnega, kaj finega, za to pa že skrbijo trgovci, ki ne živijo od izgube, ampak od dobička.

Med vtepen sneg iz beljakov rabimo eno žlico sladkornega praha (powdered sugar) na vsak beljak. Peci v polahni gorkoti pol ure in penabo držala svojo obliko bolje kakor če rabimo navadni sladkor.

PROTEINSKA HRANA JE VAŽNA ZA OTROKE

Za dobro rast in zdravje hranimo otroke s proteinsko hrano. Otrok je bolj izpostavljen raznim boleznim in če nima telo dovolj odporne sile, jim lahko podleže. Predvsem je jako važna hrana mleko. V njem dobi otrok proteinske snovi in kalcij ter B-vitamine, tiamin in riboflavin.

Potreben in važen je tudi vitamin C, zato priporočajo citrus-sadeže ali njihov sok. Tudi paradiznik in njegov sok je priporočljiv. Pazite na rast otrok in če ne uspevajo, kakor bi pričakovali, iščite vzrok tudi v prehrani.

The President's Monthly Message

Dear Sisters:

A SALUTE TO "THE ZARJA", OUR OFFICIAL MONTHLY MAGAZINE WHICH IS IN EXISTENCE FOR 25 YEARS.

It appears that Zarja has grown in popularity, as evidenced by the complimentary comments paid to the publication by members as well as persons outside the organization.

Congratulations to the four editors who have given so much of their time to produce such an interesting magazine.

Let's keep the Dawn on the preferred list.

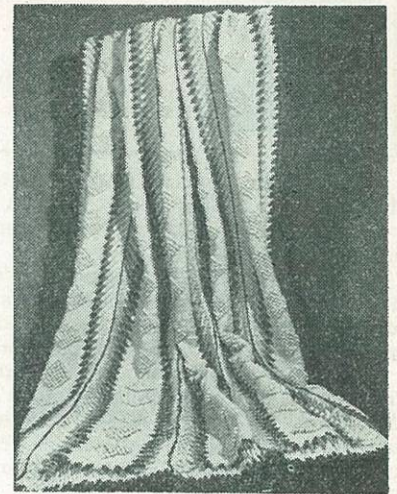
* * *

On Sunday, May 16, 1954, Supreme Officers, Albina Novak, Josephine Zeleznikar and myself were invited to attend the 15th anniversary of Branch 95, South Chicago. We extend praise and appreciation to the officers, charter members and new members for such splendid accomplishments. I know that on the 25th anniversary the same measures of progress will be observed. The members in South Chicago believe in action and true sisterhood which was well portrayed at the Anniversary. Their goal is "Progress". Our heartiest appreciation and congratulations to Branch 95.

During the next two months several of the branches will enjoy a recess from their meetings. I hope you will keep on campaigning for new members during that period because you have until the end of September to earn for yourselves some wonderful awards. Hope to see you all in Lemont at Zveza Day on July 18, 1954.

Respectfully yours,

JOSEPHINE LIVEK, Supreme President

Have You
Received
Your
S. W. U.
Key-Ring,
Yet?

Hurry and make your purchase, either through your local secretary, or directly from the home office... because the beautiful afghan pictured here will be given away at Zveza Day in Lemont, July 18th. Proceeds from the distribution of Key-Rings will be given to the home office improvement fund. We hope to complete your beautiful new home office front this year, so won't you help to make Zveza's dream come true... get your Key-Ring today! Send 50 cents (or more) to S.W.U. office 1937 W. Cermak Road, Chicago 8, Ill., and the key-ring will be mailed to you promptly.

Marie Prislant:

AMERICAN FIELD SERVICE INTERNATIONAL SCHOLARSHIP

"I had a lot of prejudices about the United States," says one 17-years-old French boy who arrived a year ago to live with an American family and to finish his high school education in California under the exchange program of the American Field Service Scholarship.

„In Paris we sometimes unconsciously accept Communist propaganda. For instance, when I came here I was positive that all Negroes were slaves and that workers were treated badly, paid poorly and considered social outcasts."

"So what happened? My High school elected a Negro boy, student president. I became friendly with him and told him I'd like to meet some working people. He invited me to his home. I met his father and his friends, white and Negro. They worked in factories and were liked and respected by their neighbors. Nearly all owned cars and television sets."

"Wait till I get back to Paris, I'll tell them how the Communists have lied about America!"

*

Susanne, a lively 16-years-old girl from Vienna, said about her school at home: "We studied about democracy, but were always told that it had been tried and hadn't worked in Austria. Our teachers still were thinking in terms of the Nazi strength who took over our country and of Communistic power who divided it. People sure get funny ideas about America. I'll tell them when I get back how wrong they were!"

*

An Italian boy as well as others among the 234 foreign students in America this year, are the opinion that Amer-

icans are trying to help others. In Europe the first and most interest is centered in the family not so much in the community. "People in America are always raising funds for this or that good cause. That's what we call a good religion," said one youngster.

"One thing I noticed about our school was the way we became friends with our teachers," says a student from Germany. "At home you'd never really have the nerve to confide and ask advice of a teacher."

*

You have to press these youngsters to get them to admit that they occasionally find flaws in American points of view. Here are some:

—"Many mothers are playing too much bridge or doing club work. Fathers are busy working. Children in ten-age group don't get much discipline; many run wild. In Europe social life revolves round the family. We are very close and do things together. Here every member of the family seems to have a different circle of friends."

—"In America children go to high school to have fun. They think that sports and extracurricular activities are more important than studying. In Europe we go to school to study; we work hard and, if there is any time left, then and only then we play games and join clubs."

—"In America any boy or girl can go to high school and anyone with a willingness to work can go to college. Few of the boys back home go to high school or college. Working your way through a university is virtually unknown in Europe."

—"In my country men make great sacrifices to run for public office and they are respected for this sign of devotion to their civic duties. Americans often take a dim view of politicians..."

—"You Americans don't have to be scared of Communism. It has nothing to offer the American working-man."

A-BROAD VIEWPOINT

by JOSEPHINE MISIC

1111 E. 72nd St., Cleveland 3, Ohio

Ljubljana slept as fourteen Slovenian Women's Union travellers quietly boarded a chartered bus at five on the morning of July 28, 1953.

This group was now permanently leaving Jugoslavia for a six-day excursion through Italy.

Only a bright sun warmed the quiet and sad atmosphere which prevailed inside the bus. Sitting back in my seat I looked out over the hills and forests of Slovenia. Only memories would remain—memories of a country and a people I grew to love and understand in seven short weeks.

But our group was not forgotten. Half-way between, on the Ljubljana-Trieste road, the Slovenian Women's Union official hosts Mr. Anton Seliškar, Mrs. Erika Bučar, and Mrs. Mila Šenk extended their final well-wishes and regards to a grateful group who optimistically shouted "Na Svidenje."

The hustle-bustle of noisy Trieste made the American city-dwellers feel at home!

Viewing Trieste from atop St. Just castle, our newly acquired guide Triesinian Mrs. Malka Kosmina briefed the S.W.U. on the Italian-Jugoslav controversy regarding the "Free Territory of Trieste." She pointed out "Zone A" (Italian territory) and "Zone B" (Jugoslav territory) and went on to relate Italian strategy used in closing-in and out-numbering the Slovene population to gain a stronghold over the entire disputed territory.

Four hours later we were in Venice! Our bus and chauffeur remained on the mainland while the excited ladies entered a motor yacht and slowly sailed up Venice's Grand Canal.

Singing gondoliers passed by. Colorful lanterns and artistic oars swayed as red-lined gondolas transported honeymooners around Venice.

Ancient palaces stand along this

famous waterway. Today they house tourists who seek man-made beauty. Violin bows and professional waiters move perpetually to satisfy the demands of extravagant vacationers as they idle away a few hours of their struggling lives.

St. Mark's Square is the high point of Venice. The church, Palace of the Doges, the clock tower and the rose-colored campanile are grouped together.

Studying and observing Venice seriously, one gains a wealth of knowledge.

Before the ninth century, Venice was primitive. It was composed of several islands on which stood mud buildings. Fleeing Romans came to seek temporary shelter on these lagoons, but finding they could no longer return to their original lands, the exiled population decided to erect palatial structures and churches.

The muddy banks could not hold heavy foundations, so wood and stone brought in from the now Jugoslav (Kras) region was used to lay and erect Venice. A government was formed. The governing head was termed

a doge. The bones of St. Mark were brought into this region and with these contributions Venice grew.

By the eleventh century the second St. Mark's church was being constructed. The first was destroyed in a fire in 967. The second church began to use Byzantine Influences, due to Constantinople's power. The interior of the church is essentially that of a Greek cross.

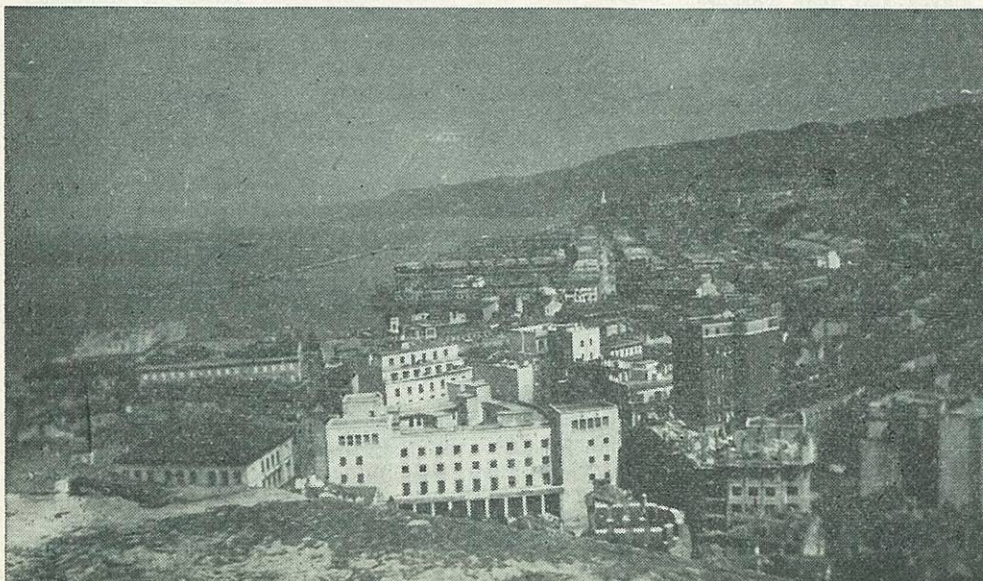
For eight hundred years the interior and exterior of the church, the Doge Palace and the square continually underwent changes and additions. After the fall of Constantinople in the thirteenth century, the mighty Venetian empire which then ruled the Adriatic sea introduced gothic art into its architecture. The pointed arches appeared on the doge's palace. By the fifteenth century Renaissance art appeared. It was in the last period 1400-1800 that the beautiful palaces were being erected. Their marble fronts face the Grand Canal.

Mosaic art thrives freely at St. Mark's church. The vestibule in the huge church as well as the outer facade contain mosaics of the thirteenth century. By the fifteenth century, mosaic art was halted and painting captured Venetian life.

Merchants rushed out into the Piazza (square) displaying handmade jewelry, sliks, laces, and needlepoint work made inside the tiny shops located on the narrow Venetian streets.

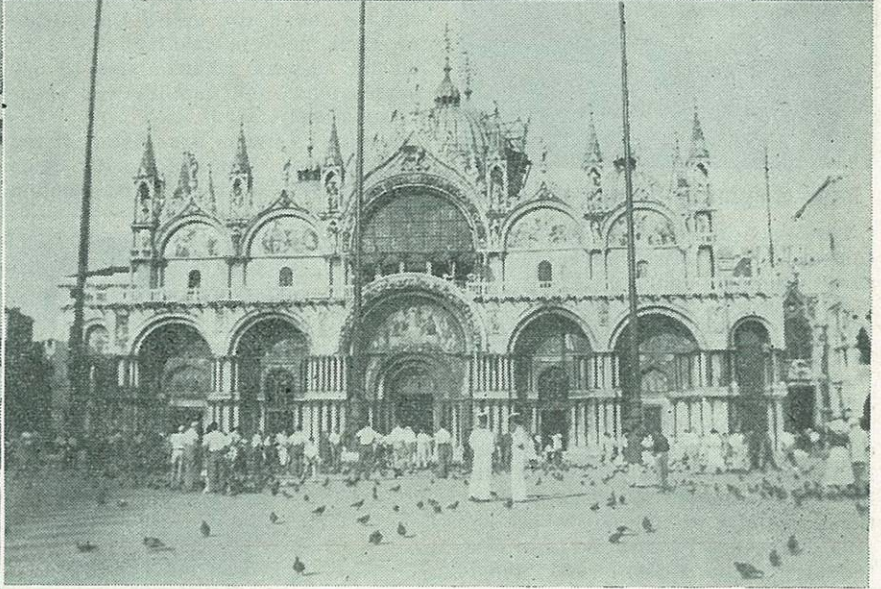
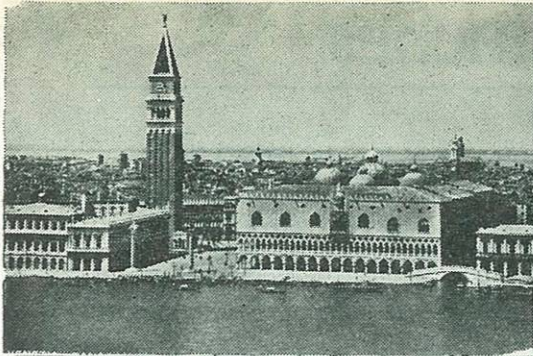
"For three thousand lira this beautiful cameo may be yours Signora," shouted a merchant. An alert S.W.U. lady offered him fifteen hundred lira and walked away with the cameo and a string of glass beads!

The two gigantic bronze figures in the clock tower struck the twenty-first hour (nine p.m.) Hundreds of pigeons on the piazza rose in flight over the heads of our excursionists and then came to rest again as the ladies turned to the mainland via the vividly lighted Grand Canal.

Trieste—Zone A; Pier in background. White building in foreground is English-American Trieste Headquarters.

Left column, top: General view of Venice; middle: Grand Canal, Venice and Franchetti Palace—notice the mooring posts and black gondolas; bottom: Florence, general view of the city; Right column, top: Palace of the Doges in Venice; bottom: St. Mark's Church and Square, Venice — notice the many pigeons which make their homes in the crevices of St. Mark's Church and which are eagerly fed by interested natives and tourists. (We know our readers will agree that Miss Mistic's photographic artistry has added greatly to the notability of her story. Her snapshots have made perceptible the interesting episodes of her European adventure.)

On to Bologna for a good-night's rest, went the travellers.

Bologna, one of Italy's most prosperous cities in easily accessible from Venice through Padua. A nineteen mile autostrada (turnpike) connects Venice with Bologna. The city of Bologna is noted for the arcades on every house. Its inhabitants may walk from one end of the city to the other without ever ceasing to be undercover.

Early the next morning the journey of 67 miles to Florence began. Superb and well-kept roads spiralled across the Apennines Mountain range. Small towns appeared and disappeared as our Italian-made Orione bus carried a good-spirited group of wom-

en over the great valley of the Mugello which eight years earlier was the scene of bitter fighting encountered by the Allied Fifth Army.

By noon the S.W.U. reached the Square of Signorina in the heart of Florence. A Florentian guide directed our tour through the city. "This is the home of Dante, Boccaccio, and Petrarch," spoke the emotional guide. "A person is not an Italian until he has mastered the Italian language taught in our Florentian schools," stated the proud guide.

Directing us toward Capella Medici, the tomb of one of Europe's wealthiest families, he spoke continuously of this great city. "And here you feast your eyes on two of Michelangelo's

greatest works," he said as he pointed at two women's nude figures. "One is called 'dawn.' It is the body of a young maiden. The other is called 'night.' It is the body of a young mother." This was our introduction to the world's greatest anatomy sculpturer—Michelangelo! Truly, the most naive eye could distinguish the smooth flowing lines of the young maiden's body and the tight abdominal muscles of a woman who has reproduced life!

The colorful exterior of the city's cathedral and bell tower shown in the bright sun as we drove to a hill top restaurant which overlooked the city—and the dome of Santa Maria del Fiore. (To be continued.)

Activities of Our Branches

Our Graduate

Miss Stephanie Cernigoj, B. A.

The Bachelor of Arts Degree was conferred upon Miss Stephanie Margaret Cernigoj, daughter of Mr. and Mrs. Steve and Mary Cernigoj, 702 E. 160 St., Cleveland, Ohio, at the commencement exercises held at Notre Dame College, So. Euclid, Ohio on June 6, 1954.

Miss Cernigoj graduated with honors, meriting the Modern Language Medal for excellence in French. She has been awarded a scholarship by the University of Chicago, where she will do graduate work for her Master's Degree in Modern and Slavic Languages.

A graduate of Collinwood High School, Miss Cernigoj did her student teaching at Collinwood in French. She is a member of Branch no. 10, Cleveland, and the recipient of our Slovenian Women's Union Student Scholarship for last year. We are gratified that Miss Cernigoj has proven the confidence shown in her abilities, and congratulate her most heartily!

No. 13, San Francisco, Cal.—Branch no. 13 is proud and happy to convey a happy message from the home of Anita and Joseph Maurovich. Their son, Frank, was ordained on June 11th at Saint Mary's Cathedral in San Francisco. Father Frank Maurovich was born on November 10, 1928. He graduated from Saint Monica's school 1942 and entered St. Patrick's Seminary immediately on graduation. Father Maurovich served his First Mass on June 13 at St. Monica's Church. God be with you on this your greatest task. May each day be a shining glory in your honor. S. W. U. no. 13 extends best wishes to this wonderful family. Son, Antone, is now at the seminary also studying. Anita

and Joe, we say you have really been chosen to be blessed with such a wonderful honor!

The Annual Game Party held May 6th by no. 13 was a greater success than expected. Despite a very poor attendance by our own members, forunately those who attended were generous enough in their spending to cover the lack of attendance. Mr. Joe Starika spent his money at our party as did the entire family of Kate Plutt, Ed Lampe. Besides endless help in setting up our tables and arranging lighting, Ed spent all his allowance! Mr. Joe Chiodo brought down the entire family and surprised even me, as it is not our policy and keep Stephen, age 5, out after 7:30. Joe was one of our lucky spenders! We wish to thank the entire Committee for their help in making this a financial success. Thanks also to our many friends and families who spent so generously.

Pauline Verzuh, our sister living in Windham, Montana, again came through with a lovely gift. Pauline

never fails to get her gift or donation to us in time. Doesn't this make you who live in S. F. just a little ashamed? Thanks Pauline. We think of you and your lovely family. Husband John, son Bill and his wife and sweet family. Best wishes to all from us!

Lemont annual pilgrimage will be honored with a visit from two members of branch no. 13. Agnes Kambick and Katherine Judnich ("my Tala") have made plans to attend. Agnes and Kate have been good friends for many years, living next to one another. This trip should be a wonderful vacation for both. May God grant you good health and happiness on this trip. Have fun "Neshka" and "Kata".

Best wishes for speedy gain in health is extended to Janet Fabian, Anne's daughter; Mr. John Anzick; Mrs. Mary Slanec; Ma Skala and any other members I may have omitted.

Thanks to Sophie Troya and Agnes Lovrin for the good home made cakes. Frances E. Chiodo, treasurer

Mr. and Mrs. JOSEPH WINTERS

No. 16, South Chicago, Ill.—On Sunday, December 27, 1954, Miss Edna Triller, daughter of Mr. & Mrs. Jerry Triller became the bride of Mr. Joseph Winters at St. Geo. Church in South Chicago. Edna wore an antique colored satin gown with a tulle yoke trimmed with venice lace medallions and oat pearls. Her gown was of ballerina length and had a tapered sleeve. Her finger-tip length veil was attached to a shell type antique colored hat covered with venice lace medallions and oat pearls. Mrs. Jean Bukvich, sister of the bride was matron of honor and she wore an identical gown with brown acces-

sories. The gowns were made by Edna and her sister Jean.

Mr. Leonard Cieslak, brother-in-law of the bride served as the best man.

A reception was held at the I. O. S. Hall for the family and close friends after which the couple left for their honeymoon to the East. They visited New York City, Washington, D. C., Philadelphia as well as Plymouth, Pa., the groom's hometown.

Edna's husband is an Engineer on one of the ships that sail the Great Lakes while Edna is an I. B. M. Operator for the Wisconsin Steel Works.

We extend our sincerest wishes to the couple for a happy wedded life.

Gladys K. Buck, Secretary

No. 18, Cleveland, Ohio.—As your new secretary, let me send you a big "hello" with hopes that we'll be meeting soon. Our former secretary, Josephine Praust, and her husband are now in the land of sunshine, Florida. Many happy days and good health to you both! It'll be my solemn duty to follow in your footsteps as your replacement, Mrs. Praust... I hope I can do a good job. On the evening of March 25th, we had a surprise farewell supper for her at Krizman's Cafe, attended by 17 members. As a parting gift, the members gave her a beautiful rhinestone necklace and earrings set. It was really a surprise for Josie and she is we're sure, happy to know that we will all miss her.

Then in April, our president, Nettie Strukel, brought some "krofe" and the "pop" came as a donation from Mrs. Praust. I guess that could be called my "initiation" into the secretarial job. Thanks to the donors.

At the May meeting, we celebrated "Mother's Day" with a fairly good attendance. We played popular games and had a very nice lunch. The nutroll was delicious, again baked by our president, Nettie. Thanks, again!

A beautiful hand-made crocheted apron was brought by Angela Markic, which was taken home to be enjoyed when she has company, by Rose Pavlin. Another gift, a nylon flower centerpiece was brought by Louise Pylich and now it graces the table of Mrs. Mary Pavlin... thanks a million, and may God bless you all, the givers, and the takers! Our treasury got richer by \$27.50, which is due to the great enthusiasm of our ladies.

Of course, in June we observed our president's birthday. Many happy returns of the day to you, Nettie and we hope that you have a long, happy and healthy life ahead of you!

Just received word that our members, Mamie Hoffert passed away. May God reward her abundantly. Our deepest sympathy to the bereaved family.

Well, girls, if we pull together, and come to the meetings, regularly, it can become a very good habit. And we'll try to make it enjoyable at all times. Jennie Yelitz, secretary

In loving memory of our dear daughter and sister

MARGIE BANICH

on her 35th birthday June 19, 1954.

Long days, long nights, you bare your pain,

*Waiting for a cure but all in vain,
God saw that you were suffering
And the hills were hard to climb,
So he closed your eyes and softly said,*

Peace be thine.

Mother Rose Skul

*Sisters: Dorothy Banich,
Ann Springer.*

Br. 16, So. Chicago, Ill.

REV. FR. FRANCIS A. MAUROVICH

Rev. Maurovich, son of Mr. and Mrs. Joseph Maurovich, 555 22nd Ave., San Francisco, California, was ordained on June 11, 1954 at St. Mary's Cathedral, and offered his first Holy Mass at St. Monica's Church on June 13, 1954. Father Frank's mother, Anita Maurovich is a senior member of Branch no. 13, San Francisco. Our congratulations!

No. 23, Ely, Minn., Dawn Club. — Again, a little note from the Dawners—way up north, who at the last meeting of our club listened attentively to the business matters discussed. We again suggest that more members join our group to receive Holy Communion every first Saturday at the 7 o'clock Mass. You know, special indulgences are gained this Marian Year through that practice.

The most important matter of our September Outing was next discussed. Mrs. Edward Zuponicich graciously offered the use of her cabin; and at the July meeting further plans will be made.

Committee for next month's meeting was selected with Mrs. Frank Pre-shiren as hostess assisted by Mrs. Joseph L. Pucel, Mrs. Frank T. Pucel, Mrs. Joseph Pryatel and Mrs. John Richards. Miss Mary Shikonya received the door prize... this was really Mary's night!

After the meeting, "Help Your Neighbor" was played and the "Miss Marys"—Shikonya and Stubler, were the lucky ones. We laughed so hard during the game!

A delicious lunch was then served by the hostess, Mrs. John Miklaucic who was assisted by Mrs. Joseph Novak, Mrs. Joseph Pishler, Mrs. Charles

Merhar and Mrs. John Pecha... as usual, we ate good, again—

A very speedy recovery to Mrs. Frank Zgonc who was hospitalized at the time of our meeting.

May God keep you all well and healthy so that you can enjoy your summer vacations.

Mrs. Anthony L. Skradski, reporter

No. 28, Calumet, Mich. — The 25th Anniversary celebration of our branch was enthusiastically observed, Wednesday, June 9th, when approximately seventy-five members and guests enjoyed a turkey dinner at St. Joseph's Church Hall. The hall was beautifully decorated with baskets of gladiolas and mums, and the tables were most effective with tulips and tall tapers. A large decorated anniversary cake was also displayed. There were favors and "Our Lady of Fatima" brooch pins for all present. The program following the banquet was presented with Rev. Fr. Joseph Kichal leading with the Invocation. President, Ann Heine-mann welcomed the group and introduced the guests. We had the pleasure of having as our guests our Supreme President, Josephine Livek, and Supreme Secretary, Albina Novak. A special tribute was paid to the past and present officers of our branch, and to our charter members. The history of our branch was read by Stephanie Ryan.

Supreme President, Mrs. Livek complimented our branch in the most charming way and spoke briefly on what our duties were and she urged that we get more junior members because they are the adults of tomorrow.

Supreme Secretary, Albina Novak, with her wonderful personality, enchanted everyone with her sales-talk, explaining the latest SWU project, the inscribed key-ring which is being sold for the Home Office Improvement Fund. She also complimented us on our work, telling us that we have reached 25 years of continuous operation, suffering trials and tribulations and as well, enjoying achievements and success. She also paid special tribute to the past and present officers. Albina, also gave a very interesting report on her visit to Europe. Both, Albina and Josephine left us with this thought, coming together is a beginning, keeping together is progress and working together, is success!

Vocal selections were rendered by Angeline Murn and group singing was enjoyed, with Rose Caesar accompanying on the piano.

The next day, after the banquet, the officers and guests, went on a sight-seeing trip through Keweenaw. Mrs. Livek and Mrs. Novak were very much impressed by the beauty of our scenery in the Copper Country.

Branch no. 28 feels honored and proud that the Supreme Officers made the trip to our northern land and attended our celebration. We hope they will visit us again; we enjoyed having them so much!

Wishing you all a pleasant summer.

Ann Heinemann

No. 34, Soudan, Minn. — Greetings from Branch 34, after two months of silence. No meetings were held during Lent or during Easter week in April as all members were kept busy with church activities on the nights of our meetings. Our meeting on Wednesday evening, May 19, was again well attended, and two new members were added to our Branch—Mrs. Ernest Mustonen to the adult department and little Thomas Gary Gornick, son of Mr. and Mrs. Raph Gornick to the juvenile department.

Mrs. Jacob Pavlich who was chosen as "Mother of the Year" from Branch 34, was given a round of applause which she graciously acknowledged.

During the business meeting it was decided to make a contribution to have vigil lights burning during the month of June at the Sacred Heart altar in St. Martin's church.

It was also decided to have a pot-luck supper at the regular meeting in June at the Catholic Men's Clubhouse.

Following the business session, a social hour at which popular games were played was enjoyed by all and everyone went home with a prize. The hostesses, Mrs. Jacob Pavlich, Mrs. Joseph F. Erchull and Mrs. Edward Dragavon served a delicious lunch to conclude another successful gathering of Branch 34.

Mrs. Anthony F. Yapel, Reporter

No. 43, Milwaukee, Wis.—There is not too much to report on this day of June, as we have not as yet had our monthly meeting. I will try to place a few reminders for you to carry through the summer months, as there are no meetings held during the months of July and August.

The trip to Lemont, is July 18. The Juvenile picnic, is Aug. 22. Mothers be sure to return the forms you received in the mail as early as possible.

How is the campaign for new members coming along in our branch? We hope that when our September 12, meeting resumes, all members will try to bring along one new member. The campaign ends on Sept. 30, 1954 and we would like to see some good endeavors on the part of all members.

The last little reminder but still the most important is the subject of dues. See that they are paid to Rose Kraemer and try to ease her job of keeping her records.

We want to send our congratulations to Mr. and Mrs. George Groth who have celebrated their twenty-fifth wedding anniversary, may they continue in many more years of wedded bliss.

No. 3, Pueblo, Colo.—This is a reminder to our members who are in arrears with their dues to take note. The secretary job would be a lot easier if we would all pay every month, or for more months at a time; then, you would not find it all accumulating into a large sum. Please attend our meetings and take care of this matter. Thank you!

Anna Pachak, President

Our sympathy to Victoria Sporis on the recent loss of her beloved father.

Wishing all sick members a speedy recovery and hope that with the wonderful summer months coming our way that they, and all our members enjoy the best of health.

Mary Ribbich

No. 50, Cleveland, Ohio.—In spite of the heat, our group gathered at our regular meeting place, the Caro Fran Bridal Shoppe on June 14th and held a nice meeting, the last until September 13th. After the meeting, Mamie Marin showed us colored slides of our tour through Florida last February. She has some beautiful scenes, which brought back wonderful memories of our delightful trip. The next time such a trip is planned, we hope many more members will take it—because it was a real thrill for all of us who went this year. And seeing the same wonderful places on pictures was a lot of fun! Thanks, Mamie, for an enjoyable evening. Afterward, we had pot-luck lunch; each girl brought something and we all were surprised by the variety. So, all in all, we had a very nice meeting.

I want to thank all the members who have been co-operating with me in paying up their dues so promptly. It makes this job a pleasure!

Mary Loushin, secretary

No. 52, Kitzville, Minn.—Hello, Zarja readers! I neglected to report to you about our March meeting. It was held at the home of Mary Musech. Due to the absence of our president, vice-president, Mary Musech presided. We had a very good attendance and a wonderful time.

Our April meeting was held at the school. There were not many present, evidently due to the bad weather. It was typical northern Minnesota weather and we should all be accustomed to it by now.

To Lena Strazishar, our Mother-of-the-Year, we send our congratulations for this honor.

To all our sick and convalescing members, may God grant them a very speedy recovery.

The evening was spent playing popular games, and a delicious lunch was served by hostesses, Mary Techar, Margie Jerulle, Alice Barrato and Cecilia Politano. Josephine Oswald took home the gift. Lucky ladies for the games were, Angeline Hrvot, Lena Strazishar, Rose Ziderich and yours truly.

Margaret Kochever

No. 55, Girard, Ohio.—Our meeting of June was very poorly attended. Come on let's make it a 100% in July. Catherine Lozier, our president conducted our last meeting and the discussion was mostly concerning our trip to Euclid, Ohio to Our Lady's Shrine. Of course, I'm sure all you members plan on attending. We want you to know that it is for both men and women and even your children, if you wish. And if you care to bring along someone who is not a member that's alright too. Bus transportation is free to all members but guests must pay their own fare. We are planning on making our trip on July 25th. Reservations must be made by July 15th. To make your reservation call Mary Mehalco at Liberty 56709. Diner will be served by the Sisters at the shrine at \$2.00 a plate for a chicken dinner. The Mass will be read at 11:00 and a Slovenian priest will hold the services for us. The bus will leave Girard at 8:00. So come on ladies, let's have a big turnout. It will be a day to remember for the whole year long and I'm sure God will shower many blessings on those who attend this pilgrimage and pray to his Holy Mother.

We have two members who are ill at present. Mary Gabrovsek, who is at present in the North Side Hospital and Margaret Umeck who is convalescing from an operation at her home. Hope you both will be up at a meeting real soon again because we did miss seeing both your cheery faces this month. Best wishes for a swift and speedy recovery.

A delicious luncheon of iced tea, cookies and sandwiches that melted in your mouth was served at our June meeting by Mary Turk, Mary Yaklevich, Mary Bradish, Theresa Pavalinac, Helen Swabek, and Louise Adams.

Seems like the heat today must be effected my writing powers but there just is nothing more I can think of to write here. It would be very nice though to see some new ladies at our meetings so try getting out once again. The weather is certainly pleasant enough and you'll find something to talk about once you get into the spirit of things again.

Dorothy Robsel

No. 56, Hibbing, Minn.—Well, at last our warm weather has arrived and it showed by the attendance of our June meeting. We had a very good sized group. Our business meeting was short because everyone was anxious to get to the social part of the evening. Final plans were made for our trip to Lemont, so we are looking forward to a nice time. Just hope and pray that everything will be fine. As this is the Marian year; this trip should have a greater meaning to all of us.

Our July meeting will have our departure time and final details, so

everyone going should be there to get last minute instructions.

The ladies really enjoyed themselves after the last meeting. Lunch was delicious, service by the hostesses, Mrs. Hattam, Mrs. Soldenski, Mrs. Schwartz, and Mrs. Kesely.

Congratulations to Mary Phillips, to whom a daughter was born.

Deepest sympathy is extended to Mrs. Klaysmat on the loss of her husband. To all who are sick, a speedy recovery. Anne B. Satovich, reporter

No. 64, Kansas City, Kansas.—Holy Family parish school has its graduation exercises last month and the following received their diplomas signifying the conclusion their first stage of education: Rita Cornish, Dennis Gergick, Dolores Kostelec, John Macek, Rudy Padilla, Mary Ann Pollock, Charles Stimetz, Ronald Super, Franklin Tomc and Joseph Vesel. Congratulations and best wishes for their future successes in their pursuit of higher education!

Antonia Kostelec, president

No. 72, Pullman, Ill. — We extend our deepest sympathy to Mrs. Mary Mlakar and family on the loss of her husband and father, Mark Mlakar, who passed away on May 9th after a lingering illness. Mr. Mlakar will always be remembered by his many Slovenian friends.

Vacation planning time is here. I wonder what our members are going to do this summer? It would be interesting to read about where you were and what you've seen. So how about telling me about your trips and I'll write about the up in "Zarja?" Don't forget to come to our meetings. the third Wednesday of the month at 11431 Champlain ave. Wilma Zagar

No. 73, Warrensville, Ohio.—First of all, congratulations to our member, Gloria Travnik, who graduated from Hoban Dominican High School. She is the daughter of our vice-president, and may we extend our hopes that Gloria will be as active as her mother has always been.

Many thanks to our members who picked me as Mother-of-the-year. I was quite surprised and duly honored. The meeting turned out to be quite a party. Frances Travnik and her committee, really out-did themselves, but then, they always do!

As there will be no meeting until Fall, may I suggest that our members make an effort to pay their dues before they get to far in arrears. Then secretary Molly Danicic will not have any difficulties. Mary Juratovac

No. 92, Crested Butte, Colo.—My, oh my, how time does fly! I haven't sent you our news for quite some time so here is my report of our meetings from April to June inclusive.

At our April meeting, Sunday April 4th, Mrs. Anton Christoff was our guest. Refreshments were served by Ann Saya and Rose Carricato.

Virginia McCarthy, granddaughter of Mrs. Alice Kodrich, Branch no. 105, Detroit, Michigan, and her wedding party.

At our May meeting which was held May 2, hostesses were Frances Greenfield and Helen Cobai. We enjoyed having as our guests Mrs. Mary Rozman and Mrs. Theresa Krizmanich. At this meeting we selected Mrs. Mary Kapushion as Mother of the year. Mary was most deserving of the honor, she is always there with a helping hand accompanied by a friendly smile. Mary has five children and seven grand children.

We held our June meeting on the 6th, with Mrs. Mary Kapushion and Miss Mary Kapushion as hostesses. A most welcome guest was Frances Stefanic who is visiting here from Pueblo, Colo. At all our meetings our social hour is spent in playing a popular game.

At our last meeting high prize was won by Josephine Krizmanich and Evelyn Mraule. Low prize was won by Frances Stefanic and Josephine Somrak.

Incidentally we enjoy having Evelyn and Josephine back with us again. They have moved back to Crested Butte after spending some months in Trinidad, Colorado.

"Happy Birthday" to Josephine Krizmanich whose birthday falls in the month of June.

We wish a speedy recovery to Ann Malensek. Get well, Ann, so you can attend our next meeting.

It was also nice to see Mrs. Kochevar at meeting again. We missed you Mrs. Kochevar, and hope you will be able to continue coming to our meetings; she has been on the sick list for several months due to a dislocated shoulder she received earlier this spring when she fell on the ice.

Our meeting in July will be held on the second Sunday of the month due to the fact that the first Sunday falls on the fourth and most everyone has guests or is vacationing.

Because we had a very mild winter

the towns people looked forward to a warm beautiful summer, but alas we have had two snow storms recently. Our first storm came the 30th of May. Some of us were very much surprised upon arising on the morning of the 31st to find a winter wonderland. The trees were drooping because of their heavy burden of snow. The taller blades of grass were glistening with ice, but the sun shone brightly and by noon there was no evidence of snow in town. The distant mountains are still white with last winter's snow.

Our last storm came on the heels of a heavy wind June 6. Coming to meeting everyone commented on the lovely weather we were having. The snow flakes were coming down like large white butterflies. It didn't last long, the sky cleared and it was very cold. Our gardens won't be very much if this weather doesn't change.

There isn't any work to be had here in our little town. We have held the fort several years now and are still hoping and praying that something will turn up so our men folks can earn our daily bread. A large number of families have moved away—some have returned and there are many who have stayed through it all trusting in God that it will not become a ghost town.

It was indeed very gratifying to see so many people come back to visit us on Memorial Day. We like to see the families come back to visit us.

There are three mothers in our branch who have sons in Service. Leonard Kapushion, son of Mrs. Mary Kapushion is stationed in California and is with the Signal Corps of the Army. Frank Carricato, son of Rose Carricato is with the Navy on the U.S.S. Calvert and at present is in Korea. William Cobai, son of Helen Cobai is with the Air Force and is stationed at Lackland Air Force Base

WOMAN'S GLORY *The Kitchen*

All recipes
are tested
by contributor

Frances Jancer
1110 — 3rd St.,
La Salle, Ill.

Were you ever in a hurry to make yeast rolls? Here is a no-knead recipe for a yeast roll baked in a muffin tin.

MUFFIN ROLLS (Yeast)

$\frac{3}{4}$ cup warm water, 1 package dry granular yeast, $\frac{1}{4}$ cup sugar, 1 teaspoon salt, 1 cup sifted flour, 1 egg, $\frac{1}{4}$ cup soft butter, $1\frac{1}{4}$ cups flour, Thick red jam or preserves, Coconut or chopped nuts.

Measure water into a mixing bowl. Add yeast and stir until softened. Add sugar, salt and 1 cup sifted flour. Beat thoroughly for 2 minutes, using mixer if you wish.

Add the egg and softened butter, not melted. Gradually beat in additional $1\frac{1}{4}$ cups flour. Fill 16 to 20 medium-sized muffin tins half full of the dough. Let rise until doubled in bulk. Bake in a 375 degree oven for 15 to 20 minutes, or until done. When cool spread with jam, circle with powdered sugar and milk frosting, top with coconut or chopped nuts. Optional—Add $\frac{3}{4}$ cup raisins which have been soaked in wine or apricot brandy to plump them. Gives rolls a delicious flavor. Also, lemon extract can be used for a flavoring.

at San Antonio, Texas. Good luck to all the boys and may you all be home again soon.

Since we have already celebrated Mother's and Father's Day I would like to ask God's Blessing upon them all. May God give all our wonderful Mothers and Fathers an abundance of health and happiness.

May God bless you all.

Helen Cobai

No. 95, So. Chicago, Ill.—The month of May so full of activities at our Branch! The 15th Anniversary Banquet was a beautiful success and of course, we had such distinguished guests and speakers as Supreme President, Mrs. Josephine Livek; Secretary, Mrs. Albina Novak; and Treasurer, Josephine Zeleznikar, who came from Oglesby and Chicago respectively. We were also honored with the appearance of our local businessmen; and I am sure that many of you enjoyed all the speeches. Mr. Edward F. Kompore, one of our best known

MEAT PUFFS

WITH MUSHROOM SAUCE

$1\frac{1}{2}$ lbs. lean beef, ground, $1\frac{1}{2}$ medium-sized onions, grated, $1\frac{1}{2}$ cups soft bread crumbs, 2 eggs, well beaten, $\frac{3}{4}$ teaspoon salt, $\frac{1}{4}$ teaspoon pepper, $\frac{1}{4}$ cup flour, $\frac{1}{4}$ cup fat, $1\frac{1}{2}$ cans (No. 1) condensed mushroom soup.

Combine meat, onions, bread crumbs, eggs, and seasonings; form lightly into small balls and sprinkle with flour. Brown in fat; add mushroom soup, cover and simmer 10 minutes. Makes 6 portions.

DATE AND NUT BREAD

1 one oz. cake of compressed yeast, $\frac{1}{2}$ cup lukewarm water, $1\frac{3}{4}$ cup lukewarm pineapple juice, 3 tablespoons melted shortening, $\frac{1}{2}$ cup molasses, $1\frac{1}{2}$ teaspoons salt, 4 cups whole wheat flour, 2 cups all-purpose flour, 2 cups dates, coarsely chopped, 1 cup nuts, coarsely chopped.

Soften yeast in lukewarm water; add pineapple juice, shortening, molasses and salt; add whole wheat flour and enough white flour to make a stiff dough. Brush surface very lightly with melted shortening; cover and let rise in a warm place about 2 hours, or until doubled in bulk. Turn out on lightly floured board; dredge dates with flour, combine with nuts and knead into dough; knead for about 10 minutes, until smooth and elastic, and satiny. Divide dough into two equal portions and mold into balls; let rest, closely covered, for 10 minutes. Shape into loaves. Place in two greased loaf pans about $9\frac{1}{2}$ by $5\frac{1}{2}$ inches; brush tops with melted shortening; cover and let rise about 1 hour or until doubled in bulk. Bake in a moderate oven 375 degrees for 45 to 55 minutes. Makes 2 loaves.

business-men and our wonderful toastmaster, Mr. Nick Svalina, really made our banquet complete with their presence. Our president, Mary Markezich who has been our presiding officer for the whole 15 years, was also called upon for a few words. And we had our lovely Mother-of-the-year, Mrs. Mary Sopcich with us, also. Of course, the success of the banquet was really due to the work of our able committee, which worked for weeks in preparation. Thanks to Mrs. Mary Dean, who did all the cooking for the banquet and Mrs. Mary Svalina Kahn who donated the beautiful little medals, which each guest received. Thanks to Mrs. Viola Spitz, Mrs. Mary Sopcich, Mrs. Mary Markezich and Co-chairman Mrs. Tillie Martin, and hostesses.

And now, I would like to wish a belated birthday to all of our celebrants.

Hope to report some more interesting items next month.

Louise Dichele, sec'y.

CANDY APPLE PIE

2 large tart apples, 1 cup firmly packed brown sugar, 1 cup sifted flour, $\frac{1}{2}$ cup butter, 1 cup heavy cream whipped, $\frac{3}{4}$ cup ground nuts.

Pare apples and cut in thin slices; arrange layer of sliced apples in bottom of greased baking dish, sprinkle with $\frac{1}{2}$ cup brown sugar and add another layer of apples. Combine remaining 1 cup sugar, flour and ground nuts; gradually stir into butter; creamed until soft and smooth. Roll or pat into shape to fit the size of top of baking dish, then place over filling, press edges down and cut gashes to permit escape of steam. Bake in moderate 350 degree oven about 1 hour. Serve warm with whipped cream, 6 Portions.

COLD MEAT

WITH BARBECUE SAUCE

Slices of cold beef, 2 tablespoons butter, $\frac{1}{4}$ cup Tomato Ketchup, $\frac{1}{2}$ cup water, 1 tablespoon vinegar, 2 teaspoons flour, 2 teaspoons brown sugar, 1 teaspoon prepared brown mustard.

Brown meat slightly in frying pan with butter. Pour over it a sauce that is made of the remaining ingredients, and bake in a moderate oven 375 degrees for $\frac{1}{2}$ hour.

BREADED COLD MEATS

6 slices cold veal roast, 1 cup tomato ketchup, 1 cup bread crumbs, Fat, Salt and Pepper, Heinz fresh cucumber pickles, parsley.

Slice roast of veal which has been left over, about $\frac{1}{4}$ inch thick. Dip each slice into ketchup, then into bread crumbs, coating completely. Fry in hot fat to a golden brown. Salt and pepper to taste, depending upon saltiness of meat. Serve on hot platter garnished with cucumber pickles and sprigs of parsley.

No. 105, Detroit, Mich.—I believe our Michigan weather has turned for the better. June 6th was the warmest, sunniest day we have had this year. So, our meeting was short and jolly—everybody had a good time. Our future meeting will be in September, perhaps in Royal Oak, Michigan. My sincere thanks to the ladies for the gifts, cards, etc. and especially thanks to those of you who came such a distance.

I hope everyone will have a good vacation; as many of you will no doubt be going on trips. Michigan farmers and gardeners will have a lovely summer season to work. Roses are in full bloom, and the fields are green.

In our city, thousands of people are out of work, and everyone is looking forward to the next election for a change.

Best wishes to all.

Marie Nezbeda

JUNIORS' PAGE

SUMMER RAIN

It rained and rained and rained
 some more,
 We could not go outside the door—
 It pounded on the window panes,
 And poured like rivers down the drains.
 And then so very suddenly
 The sun came out and
 laughed with glee,
 And there above us, oh!
 so high,
 And there above us, oh! so high,
 A rainbow stretched across the sky.

(By Helen Springer Moran)

Juvenile circle of Branch no. 7, Forest City, Pa., is very proud of its twin members, darling MARY and ELIZABETH CHICHAK who were born July 1, 1953 and are now just one year old! Mrs. Christine Menart, our most diligent secretary of branch no. 7 has secured many junior members for their circle, and we wish her and the youngsters many happy active hours together!

LITTLE STORIES IN CODE PETS

Ronnie's pet is a 4-15-7. He is a Boston 20-5-18-18-9-5-18. Sally has a white 11-9-20-20-5-14 for a pet.

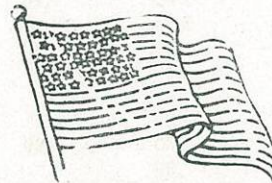
The children are having a pet show. Don has brought his pet 6-18-15-7. Mary is showing her back 18-1-2-2-9-20, and her brother Fred has two white 4-21-3-11-19 which make an 1-23-6-21-12 noise. Bennie has a Shetland 16-15-14-25 and he will give all the 3-8-9-12-4-18-5-14 short rides.

Decipher the words which are represented by numbers, by using the alphabet as a code. Starting with the letter "A" which represents the number "1," — "B" is "2" and so on through the alphabet.

ANSWERS:
 The words in order are: dog, ferrier, kitten, frog, rabbit, ducks, awful, pony, children.

Sweet little MARY HERMINE DICKE, seems to be saying, "Happy 25th Birthday to Zarja," as she holds this nice big birthday cake. Mary Hermine is eight years old and a junior member of Branch no. 1, Sheboygan, Wisconsin. She is the granddaughter of our SWU Founder, Mrs. Marie Priland, who sent us this picture taken on Mary Hermine's birthday. Thank you, Mary, for sharing your wishes with Zarja's!

HAPPY AND SAFE 4th of JULY!

HONESTY

Peggy was crossing the street to go to the big store. She saw a woman drop something and was sure it was a coin. The woman did not know that she had dropped some of her change and entered the store too quickly for Peggy to call to her. But there was someone else who saw the money drop. It was Tom, the tall boy. Tom loved sweet things. He loved money, too. He quickly picked it up and was going to rush into the store.

"Wait," called Peggy.
 Tom looked back. He saw Peggy.
 "Hello," he said, anxious to move on.
 "That money you picked up," said Peggy. "I saw the woman drop it."
 "I found it," he said. "It was on the street. It is mine."
 "No, it is not yours," insisted Peggy.
 "Finders is keepers," he said, and there was a frown on his face.
 "The Bible says, 'Thou shalt not steal,'" said Peggy. "If you keep it, it is the same as stealing because you know who dropped it."
 Tom looked at Peggy and then said, "All right, here it is."
 But Peggy led Tom into the store and had him return it to the lady who thanked Tom very dearly.

BASEBALL FROM OLD TIME SPORT KNOWN AS TOWNBALL

Baseball undoubtedly originated in the United States. The game was an evolution from an older game called townball that also developed in the United States from the old English game of rounders.

Townball was played on a square field at the corners of which were four-foot posts which served as bases. In scoring one run, the player ran around these posts, and if hit by thrown ball while running, he was "out." The side first securing 100 runs was the winner.

In 1839, with others, according to the Literary Digest, the twenty-year-old Abner Doubleday, who later served as major-general of volunteers in the Civil War in command of the defenses of Washington, drew up the first set of baseball rules. But it was not until 1845 that the Knickerbocker Baseball Club of New York, the first organized club, modified the game by substituting bags for bases, limiting the number of players to nine on a side, and setting the game at nine innings.

Pfc. MATHEW KRIZMAN, who is ten years of age this month, is pictured in his cadet uniform as a student at Nazareth Hall Military Academy in Grand Rapids, Ohio. Mattie, the youngest son of Mr. and Mrs. Matt Krizman, famous restaurateurs at 430 E. 156 St., Cleveland, Ohio has merited a high scholastic standing at Nazareth Hall through conscientious study and is an active participant in many extra-curricular interests such as music and sports. His mom and dad and two older brothers, Don and Gilbert and grandmother, Mrs. Angela Krizman, have the highest hopes for Mattie's future and we add happiest birthday wishes to our little scholar!

ANIMAL SOUNDS

Match the sound in the right hand column with the animal that makes them.

A—turkey	a—bark
B—donkey	b—chirp
C—fox	c—gobble
D—horse	d—bray
E—bird	e—neigh
F—grasshopper	f—chatter
G—hen	g—croak
H—dove	h—chirr
I—frog	i—coo
J—squirrel	j—cluck
- G—j, H—i, I—g, J—f,
 A—c, B—d, C—a, D—e, E—b, F—h,
 ANSWERS

Finančno poročilo S. Ž. Z. za mesec maj 1954
Monthly Report of the S. W. U. for the Month of May 1954

	Mesečina		Družabne in		Skupaj	Štev. članic	
	Redni	Mladinski	„Zarja“ članice	Razno		Redni	Mladinski
1. SHEBOYGAN, WIS.	72.75	3.10	.10	.10	76.05	190	32
2. CHICAGO, ILL.	155.20	14.60			169.80	378	149
3. PUEBLO, COLO.	143.40	12.20		.60	156.20	347	129
4. OREGON CITY, ORE.	8.25				8.25	25	
5. INDIANAPOLIS, IND.	89.40	10.80			100.20	127	58 *
6. BARBERTON, OHIO	60.75	2.50	.20		63.45	167	27
7. FOREST CITY, PA.	62.50	11.40	.60		74.50	158	116
8. STEELTON, PA.	32.65	1.00			33.65	84	10
9. DETROIT, MICH.	16.20	.60			16.80	41	6
10. CLEVELAND, OHIO	353.70	13.60			367.30	488	70 #
12. MILWAUKEE, WIS.	118.00	8.60		.55	127.15	329	86
13. SAN FRANCISCO, CAL.	56.40	1.20		.10	57.70	138	12
14. CLEVELAND, OHIO	132.70	5.70	.30		138.70	343	60
15. CLEVELAND, OHIO	141.60	6.40	.10		148.10	342	66
16. SOUTH CHICAGO, ILL.	56.65	3.00	.20	1.00	60.85	166	33
17. WEST ALLIS, WIS.	57.95	1.20			59.15	150	13
18. CLEVELAND, OHIO	34.90	.70	.20	2.25	38.05	95	7
19. EVELETH, MINN.	66.00	8.10			74.10	167	87
20. JOLIET, ILL.	404.05	38.40			442.45	562	192 #
21. CLEVELAND, OHIO	43.60	5.40		.80	49.80	121	55 %
22. BRADLEY, ILL.						28	
23. ELY, MINN.	101.80	6.10	.10	.25	108.25	264	61
24. LA SALLE, ILL.	84.75	9.60			94.25	224	102
25. CLEVELAND, OHIO	404.05	21.20			425.25	984	218
26. PITTSBURGH, PA.	56.25	3.40		.25	59.90	150	34
27. NORTH BRADDOCK, PA.	34.85	1.40			36.25	80	14
28. CALUMET, MICH.	34.00		1.00		35.00	90	
29. BROWDALE, PA.	17.60	2.10			19.70	46	23
30. AURORA, ILL.	9.70	.10			9.80	27	1
31. GILBERT, MINN.	49.05	4.20	.50		53.75	123	42
32. EUCLID, OHIO	53.20	2.30			55.50	132	28
33. DULUTH, MINN.	31.00	1.80		.10	32.90	82	19
34. SOUDAN, MINN.	20.40	.30			20.70	49	4
35. AURORA, MINN.	46.60	3.80	.10		50.50	100	38
36. MCKINLEY, MINN.	3.85				3.85	11	
37. GREANEY, MINN.	15.65	.70			16.35	43	7
38. CHISHOLM, MINN.	74.50	1.60	.10		76.20	188	16
39. BIWABIK, MINN.	10.10	1.20			11.30	31	13
40. LORAIN, OHIO	38.55	.40	.30		39.25	100	5
41. CLEVELAND, OHIO	93.15	2.90			96.05	252	32
42. MAPLE HEIGHTS, OHIO	16.55				16.55	43	
43. MILWAUKEE, WIS.	53.85	9.60			63.45	146	96
45. PORTLAND, ORE.	29.45	.60	.20		30.25	77	6
46. ST. LOUIS, MO.	10.30	.30			10.60	28	3
47. GARFIELD HEIGHTS, OHIO..	44.40	1.70			46.10	116	17
48. BUHL, MINN.	8.65	.40	.10		9.15	20	4
49. NOBLE, OHIO	19.30	.70	.10		20.10	53	7
50. CLEVELAND, OHIO	26.80	.80			27.60	68	8
51. KENMORE, OHIO	11.95	.30			12.25	27	3
52. HIBBING (Kitzville), MINN....	21.10	.40			21.50	51	5
53. CLEVELAND, OHIO	19.20	1.20			20.40	47	12
54. WARREN, OHIO	34.50	5.00	.10		39.60	90	51
55. GIRARD, OHIO	32.95	3.20			36.15	88	34
56. HIBBING, MINN.	44.90	1.00		.10	46.00	119	10
57. NILES, OHIO	27.45	2.20			29.65	67	25
59. BURGETTSTOWN, PA.	16.65	1.20			17.85	39	12
61. BRADDOCK, PA.	17.55	1.10			18.65	43	11 \$
62. CONNEAUT, OHIO	12.60	.20			12.80	31	2
63. DENVER, COLO.	39.15	3.90	.30		43.35	98	39
64. KANSAS CITY, KANS.	26.25	1.40			27.65	75	14 &
65. VIRGINIA, MINN.	27.00	2.20			29.20	70	22
66. CANON CITY, COLO.	22.20	1.50			23.70	52	18
67. BESSEMER, PA.	38.35	6.50	.70		45.55	86	56
68. FAIRPORT HARBOR, O.	13.30				13.30	28	
70. WEST ALIQUIPPA, PA.	6.00	.30			6.30	15	3
71. STRABANE, PA.	30.85	3.20		.20	34.25	121	32
72. CHICAGO (Pullman), Ill.	17.95	1.10			19.05	47	12
73. WARRENSVILLE, OHIO	27.45	1.40			28.85	79	14
74. AMBRIDGE, PA.	25.75	.20			25.95	54	2
77. N. S. PITTSBURGH, PA.	20.65	2.40			23.05	59	24
78. LEADVILLE, COLO.						36	20 %
79. ENUMCLAW, WASH.	16.60	1.50	.70		18.80	41	15

	Mesečnina		Družabne in		Razno	Skupaj	Štev. članic	
	Redni	Mladinski	„Zarja”	članice			Redni	Mladinski
80. MOON RUN, PA.	10.85					10.85	26	
81. KEEWATIN, MINN.	12.25					12.25	35	
83. CROSBY, MINN.	12.05	.90	.50			13.45	28	9
84. NEW YORK, N.Y.	32.55	.90	.80			34.85	88	9 &
85. DePUE, ILL.	12.90	.50	.10			13.50	34	5
86. NASHWAUK, MINN.	11.10		.80			11.90	11	
88. JOHNSTOWN, PA.	30.65	3.90	.30			34.85	74	39
89. OGLESEBY, ILL.	38.85	4.40	.30	.10		43.65	111	44
90. BRIDGEVILLE, PA.	22.65	2.50	.20	.10		25.45	64	25
91. VERONA, PA.	25.65	.90				26.55	54	10
92. CRESTED BUTTE, COLO.	10.00	.20				10.20	20	2
93. BROOKLYN, N.Y.	32.00	1.20	.50			33.70	85	12
94. CANTON, OHIO							25	
95. SOUTH CHICAGO, ILL.	118.65	9.50				128.15	242	98
96. UNIVERSAL, PA.	23.80	.30	.40			24.50	57	3
97. CAIRNBROOK, PA.	14.80	.90				15.70	33	11
99. ELMHURST, ILL.	10.50					10.50	25	
102. WILLARD, WIS.							12	2 %
104. JOHNSTOWN, PA.	11.20		.10			11.30	35	
105. DETROIT, MICH.	6.85	1.20				8.05	17	13
106. MEADOWLANDS, PA.	12.40		.30			12.70	24	
Skupaj	\$4495.05	294.40	10.30	6.50		4806.25	10536	2722

*, Assessment for May and June; #, Assessment for April and May; %, Assessment paid in April; \$, March Assessment; &, April Assessment.

DOHODKI:

Asesment od članic za maj	\$4,806.25
Obresti od bondov, Serija G	125.00
Stanovanjska najemina za april in maj	300.00

Skupni dohodki v maju \$5,231.25

STROŠKI:

Za umrlo sestro Jennie Stayer, pod št. 2, Chicago, Illinois	\$100.00
Za umrlo sestro May Stuller, pod. št. 12, Milwaukee, Wisconsin	100.00
Za umrlo sestro Mary Bachay, pod. št. 17, West Allis, Wis.	150.00
Za umrlo sestro Frances Janezich, pod. št. 17, West Allis, Wis.	100.00
Za umrlo sestro Sophia Tisovec, pod. št. 21, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo sestro Julia Furlan, pod. št. 24, La Salle, Illinois	100.00
Za umrlo sestro Mary Novak, pod. št. 25, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo sestro Theresa Glavich, pod. št. 42, Maple Heights, Ohio ...	100.00
Za umrlo sestro Margaret Watcher, pod. št. 91, Verona, Penna.	200.00
Bohemian Benedictine Press — „Zarja”, tiskanje	\$1,025.00
Pošta	44.27
Delo na imeniku	12.15
Mesečne plače gl. uradnicam (davek odštet \$100.18)	624.82
Administracijski stroški gl. odbornicam	130.00
Honorar duhovnemu svetovalcu za pol leta	50.00
Najemina za glavni urad in uredništvo	50.00
Razni izdatki ter tiskovine, brzojavi, znamke, telefon	163.91

Skupni stroški v maju \$3,150.15

Bilanca 30. aprila 1954 — Balance April 30, 1954	\$319,954.89
Dohodki v maju 1954 — Income in May 1954	5,231.25

Skupaj \$325.186.14

Stroški v maju 1954 — May disbursements 3,150.15

Balance in all funds, May 31, 1954 .....\$322,025.99

ALBINA NOVAK, glavna tajnica

HOME OFFICE QUESTION CORNER

Will a member who reaches 75 years of age and has been in Zveza 25 full years receive full credit if she continued paying full assessment and was entitled to the decrease?

Yes, every member is entitled to the full benefit of this regulation. If she has been paying the full assessment, the secretary will give her credit for over-payment and she in turn will deduct same in the monthly report to the home office.

* * *

Ali dobi članica, ki dopolni 75 let in je pri Zvezi 25 let, povrnjen del asesment-a, ako je plačevala celoten asesment in bila upravičena do popusta?

Da, vsaka članica je upravičena do popusta kot določen v tem sklepu. Ako je plačevala celoten asesment, ji bo tajnica dala kredit in potem isto vsoto odštela v mesečnem poročilu, ki ga pošlje na glavni urad.

Is a member FREE of all assessments upon reaching age of 80 years?

Yes, every member upon reaching age of 80 years is FREE of all assessments without losing any of the benefits or privileges.

* * *

Ali je članica prosta vseh asesmentov, ko dopolni 80 let starosti?

Da, ko dopolni 80 let, je prosta mesečnega asesment-a, in to v vseh skladih, ne da bi bila prikrajšana pri smrtini ali drugih ugodnostih.

ZVEZIN DAN

v nedeljo,

18. JULIJA 1954

*pri Mariji Pomagaj
na ameriških Brezjah,
Lemont, Illinois.*

S P O R E D :

10:30 Zbiranje pri seme-
nišču.

11:00 Sveta maša na pro-
stem pri groti Lur-
ške Gospe.
Po sv. maši blago-
slovitev oltarja v
Baragovem domu.
Nato bo skupno ko-
silo.

Popoldne:

2:00 Pete litanije v cer-
kvi Marije Pomagaj.

3:00 Program na pro-
stem.
Med programom bo
dvignjen listek za
krasen „afghan”.
Piknik ima v oskrbi
pod št. 2, Chicago,
Illinois.

*Vabljene ste vse čla-
nice in prijatelji Zveze
na poset.*

**HAPPY BIRTHDAY
IN JULY**

SUPREME OFFICERS:

July 27—Christine Stopar,
#6, Barberton, Ohio.
July 28—Rose Scoff, #13,
San Francisco, Cal.

BRANCH PRESIDENTS:

July 2—Anna Kameen,
#7, Forest City, Pa.
Angela Stepich, #65,
Virginia, Minn.
July 3—Anna Trontel,
#26, Pittsburgh, Pa.
July 4—Anne Heinemann,
#28, Calumet, Mich.
July 7—Angela Bezlaj,
#72, Chicago, (Pull-
man), Ill.
July 10—Margaret Suster-
sic, #5, Indianapolis,
Ind.
July 24—Anna Yane, #73,
Warrensville, Ohio.
July 25—Anna Zlogar, #8,
Steelton, Pa.
July 30—Josephine Prebil,
#46, St. Louis, Mo.
July 31—Kathryn Pauline,
#94, Canton, Ohio.

*Many happy returns
of the day!*

Koledar in seznam sej podružnic za mesece: julij — september.

JULIJ		AVGUST		SEPTEMBER	
1	Č Presveta kri	1	N 8. pobinkoštna	1	S Egidij
2	P Obisk Marije Dev.	2	P Alfonz	2	Č Štefan
3	S Leon II.	3	T Najd. sv. Štefana	3	P Sabina
4	N 4. pobinkoštna	4	S Dominik	4	S Rozalija
5	P Dan Neodvisnosti	5	Č Marija Snežnica	5	N 13. pobinkoštna
6	T Bogomila	6	P Gosp. spremen.	6	P Magen, opat
7	S Ciril in Metod	7	S Kajetan	7	T Regina
8	Č Elizabeta	8	N 9. pobinkoštna	8	S Rojstvo Dev. Marije
9	P Veronika	9	P Roman	9	Č Peter Klaver
10	S Sedem sv. bratov	10	T Lovrenc	10	P Nikolaj Toletinski
11	N 5. pobinkoštna	11	S Suzana	11	S Protus in Hiacint
12	P Mohor in Fortunat	12	Č Klara	12	N 14. pobinkoštna
13	T Anaklet	13	P Kasijan in Hipolit	13	P Notburga
14	S Bonaventura	14	S Evzebij	14	T Povišanje sv. Križa
15	Č Henrik	15	N Marij. vnebovzetje	15	S Marija 7 žal. (kvat.)
16	P Marija Karmelska	16	P Sv. Rok	16	Č Kornelij in Ciprijan
17	S Aleš	17	T Hijacint	17	P Frančišek (kvatre)
18	N 6. pobinkoštna	18	S Helena, cesarica	18	S Jožef K. (kvatre)
19	P Vincencij Pavlan.	19	Č Ludovik, Marijan	19	N 17. pobinkoštna
20	T Margareta	20	P Bernard	20	P Evstahij
21	S Viktor in tov. muč.	21	S Ivana Frančiška	21	T Matevž
22	Č Marija Magdalena	22	N 11. pobinkoštna	22	S Tomaž Vil.
23	P Apolinarij	23	P Filip Benicij	23	Č Tekla
24	S Kristina	24	T Jernej, apostol	24	P Milostna Mati Božja
25	N 7. pobinkoštna	25	S Ludovik, kralj	25	S Pacifik
26	P Sv. Ana	26	Č Ceferin	26	N 16. pobinkoštna
27	T Krištof	27	P Jožef Kal. spoz.	27	P Kozma in Damijan
28	S Nazarij in tovariši	28	S Avgustin	28	T Venceslav
29	Č Marta	29	N 12. pobinkoštna	29	S Mihael
30	P Julita, dev. in muč.	30	P Roza Limanska	30	Č Hieronim
31	S Ignacij	31	T Rajko, Izabela		

Seje podružnic:

- 1. julija — št. 13, 45, 46, 53, 80.
- 4. julija — št. 6, 23, 24, 27, 51, 67, 73, 92, 97, 99.
- 5. julija — št. 29, 35, 65, 83.
- 6. julija — št. 14, 32, 41, 42, 91.
- 7. julija — št. 3, 12, 21, 38, 52, 95.
- 8. julija — št. 2, 10, 16, 33, 55, 81.
- 11. julija — št. 7, 9, 36, 37, 39, 43, 49, 61, 66, 68, 74, 79, 85, 96, 102.
- 12. julija — št. 25, 50, 86, 89.
- 13. julija — št. 1, 4, 18, 30, 56, 57, 59, 70, 77, 84.
- 14. julija — št. 15, 19, 28, 31, 40, 62, 88.
- 15. julija — št. 2, 5, 20, 106.
- 18. julija — št. 8, 17, 64, 90, 104.
- 20. julija — št. 26, 34, 93.
- 22. julija — št. 22.
- 23. julija — št. 72.
- 25. julija — št. 63, 94.
- 29. julija — št. 78.

Seje podružnic:

- 1. avg. — št. 6, 23, 24, 27, 51, 67, 73, 92, 97, 99.
- 2. avg. — št. 29, 35, 65, 83.
- 3. avg. — št. 14, 32, 41, 42, 91.
- 4. avg. — št. 3, 12, 21, 38, 52, 95.
- 5. avg. — št. 13, 45, 46, 53, 80.
- 8. avg. — št. 7, 9, 36, 37, 39, 43, 49, 61, 66, 68, 74, 79, 85, 96, 102.
- 9. avg. — št. 25, 50, 86, 89.
- 10. avg. — št. 1, 4, 18, 30, 56, 57, 59, 70, 77, 84.
- 11. avg. — št. 15, 19, 28, 31, 40, 62, 88.
- 12. avg. — št. 2, 10, 16, 33, 55, 81.
- 15. avg. — št. 8, 17, 64, 90, 104.
- 17. avg. — št. 26, 34, 93.
- 18. avg. — št. 54, 72.
- 19. avg. — št. 5, 20, 106.
- 22. avg. — št. 63, 94.
- 26. avg. — št. 22, 78.

Seje podružnic:

- 1. sept. — št. 3, 12, 21, 38, 52, 95.
- 2. sept. — št. 13, 45, 46, 53, 80.
- 5. sept. — št. 6, 23, 24, 27, 51, 67, 73, 92, 97, 99.
- 6. sept. — št. 29, 35, 65, 83.
- 7. sept. — št. 14, 32, 41, 42, 91.
- 8. sept. — št. 15, 19, 28, 31, 40, 62, 71, 88.
- 9. sept. — št. 2, 10, 16, 33, 55, 81.
- 11. sept. — št. 47.
- 12. sept. — št. 7, 9, 36, 37, 39, 43, 49, 61, 66, 68, 74, 79, 85, 96, 102.
- 13. sept. — št. 25, 50, 86, 89.
- 14. sept. — št. 1, 4, 18, 30, 56, 57, 59, 70, 77, 84.
- 15. sept. — št. 54, 72.
- 16. sept. — št. 5, 106.
- 19. sept. — št. 8, 17, 20, 64, 90, 104.
- 21. sept. — št. 26, 34, 48, 93.
- 23. sept. — št. 22.
- 30. sept. — št. 78.

**EVERYONE IS INVITED TO ATTEND THE
15th ANNUAL PILGRIMAGE to the "Mother Of Help"
SHRINE IN LEMONT, ILLINOIS, SUNDAY, JULY 18, 1954.
Services will begin at 10:30 A.M. — It's an all day program. Don't miss it!**

NOVI SVET

Leposloven družinski list NOVI SVET, izdaja za junij 1954, prinaša sledečo vsebino: Majniški rispeti..., pesmi, Bršljanski; Ubogi Tone..., črtica, Čolnar Rado; Ob dvestoletnici rojstva Jurija Vege, C.P-er; Kjer ni Boga, pesem, Vrhovčan; Triinsedemdeseti..., Ap „Pismo“; Kako je Murn tatu izsledil, resnična dogodbica, Limbarski; Slikar Božo Kramolc, Dr. Rajko Ložar; „Razvalina življenja“ v Milwaukee in Waukeganu, Dr. Rajko Ložar; Ovčar Marko, nadaljevanje povesti, Janez Jalen; Our Handyman, pesem, Vrhovčan; Pustolovščine Toma Sawyera, nadaljevanje, M. Twain-Mohoričeva; Strici, nadaljevanje kmetske zgodbe, F. S. Finžgar; Priloga „Slovenski Pionir“ prinaša sledeče: Očetom v pozdrav, Ivan Zupan; razne novice; „Od srca do srca“; glasovi in poročila. — Angleški del: Slovenian Culture, Radio Talk by Mr. Frank Schonta. — Naročnina \$4.00 letno. Naslov: NOVI SVET, 1845 West Cermak Road, Chicago 8, Illinois.

Velika posebnost za gospodinje je knjiga

Ameriško-Slovenska KUHARICA

*v vrednosti 5 dolarjev, ki jo dobe članice
za posebno nizko ceno 3 dolarjev, s poš-
tino vred (dokler zaloga ne poide), pri*

ALBINA NOVAK,
1937 W. Cermak Road, Chicago 8, Ill.

Order your copy of this popular cookbook!

Woman's Glory - The Kitchen

CONTENTS

“My Favorite” by Supreme Officers	Salads
Breads	Toasts — Pancakes
Cakes	Meat Pies
Tortes	Cheeses—Macaroni— Soups
Candy-making	Herbs—Vinegars
Cookies	Soups
Desserts—Puddings	Stuffings
Pastries (Krapl)	Sauces
Tarts	Dressings
Poticae	Dumplings
Pies	Vegetables
Strudels	Canning
Fish—Sea Foods	Measures
Meats	Beverages
Poultry	Helpful Hints
Sandwiches	Memorandums

*It is on sale for \$2 postage prepaid.
Send your order to:*

ALBINA NOVAK
1937 W. CERMAK ROAD, CHICAGO 8, ILL.

Prvovrstna kvaliteta! Najnižje cene! Najhitrejša dostava!

Pošljite še danes PREHRANA PAKET vašim dragim!

VSI PREHRANA PAKETI SO PROSTI CARINE! Zahtevajte čimpreje naš cenik živil in tekstilij z jasnim in jedrnatim pojasnilom carinskega zakona, po katerem lahko sami po želji sestavite pakete. PO ŽELEZNICI (franko najbližja postaja): 100 lbs. najfinejše BELE MOKE .....\$11.50.

VAŽNO: Za vsaki paket mora prejemnik plačati v Jugoslaviji 200 din takse. Ako želite, da prejemnik ne plača to, priložite naročilu \$0.75 za vsaki paket ali vrečo.

PAKET ŠT. 1

10 lbs. sladkorja
5 lbs. kave „Minas“
5 lbs. riža

20 lbs. — \$9.95

PAKET ŠT. 2

6 lbs. kave „Santos“
4 lbs. sladkorja

10 lbs. — \$9.30

PAKET ŠT. 3

6 lbs. kave „Minas“
4 lbs. riža

10 lbs. — \$8.90

PAKET ŠT. 4

10 lbs. sladkorja
6 lbs. kave „Santos“
4 lbs. riža

20 lbs. — \$11.40

PAKET ŠT. 5

20 lbs. sladkorja
10 lbs. riža
6 lbs. kave „Minas“
4 lbs. testenin

40 lbs. — \$15.10

PAKET ŠT. 6

22 lbs. sladkorja
11 lbs. riža
7 lbs. kave „Santos“

40 lbs. — \$16.55

PAKET ŠT. 7

20 lbs. sladkorja
5 lbs. kave „Minas“
5 lbs. riža
5 lbs. mila
5 lbs. testenin

40 lbs. — \$14.80

PAKET ŠT. 8

20 lbs. bele moke
15 lbs. sladkorja
10 lbs. riža
6 lbs. kave „Minas“
4 lbs. mila
5 lbs. testenin

60 lbs. — \$17.50

PAKET ŠT. 9

15 lbs. sladkorja
10 lbs. riža
7 lbs. kave „Santos“
2 lbs. mila
½ lb. popra
1 lb. čaja
4 lbs. testenin
2 kom. toalet mila

40 lbs. — \$19.95

Za vse tekstilije, zdravila ali tehnične predmete se obrnite na naslov:

PREHRANA - GIFT PARCEL SERVICE

36 W. RANDOLPH STREET

Tel. STate 2-3241

CHICAGO 1, ILL.

PLEASE, PATRONIZE OUR ADVERTISERS!

DR. FRANK T. GRILL

PHYSICIAN and SURGEON

Office 1858 W. Cermak Rd., Phone CANal 6-4955
Chicago 8, Illinois

JOHN ZELEZNIKAR and SONS

COAL & OIL

2045 W. 23rd St. Phone VI 7-6891
Chicago 8, Illinois

Starc Park View Florists

Telegraph delivery service

Weddings, Bouquets, Funeral designs, Corsages
1096 Norwood Rd. Tel Ex. 1-5078
9320 Kinsman Rd. Tel. Mi. 1-2469

Cleveland, Ohio
J. J. STARC

GEREND'S FUNERAL HOME

Phone 7012

Ray Gerend Peter Bastasic
SHEBOYGAN, WISCONSIN

Bolezen - nesreča - smrt

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče ubraniti
Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet.
Če hočeš dobro sebi in drugim, pristopi v

**KRANJSKO-SLOVENSKO
KATOLIŠKO JEDNOTO**

*Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki*

Posluje že 61. leto

Članstvo: 45,000 Premoženje: nad \$10,000,000.00

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in od 16. leta
pod svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnici vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD:

351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

**ARROWHEAD
SIDING & ROOFING CO.**

ROOFING, SIDING, INSULATION, REMODELING
All work and materials guaranteed

Box 507, Phone 2851 R
Virginia, Minn.

Your business will be appreciated!

JOS. ZELE & SONS

FUNERAL DIRECTORS

6502 ST. CLAIR AVE. 452 EAST 152nd St.
ENdicott 1-0583 IVanhoe 1-3118

**PARK VIEW WET WASH
LAUNDRY COMPANY**

A Service to Fit Every Budget
1727-31 W. 21st Street

CANal 6-7172-73

CHICAGO

ZEFRAN FUNERAL HOME

1941-43 WEST CERMAK ROAD

LOUIS J. ZEFRAN CHICAGO 8, ILL.
ELIZABETH L. ZEFRAN
Funeral Directors & Embalmers Virginia 7-6688

Ermenc Funeral Home

5325 W. Greenfield Ave. Phone EVergreen 3-5060
Milwaukee, Wisconsin

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 51 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja,
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Tel.: HEnderson 1-2088 Cleveland 3, Ohio

Podružnica: 15301-07 Waterloo Rd.

Tel.: KEnmore 1-1235 Cleveland 10, Ohio

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd Street

Tel.: HEnderson 1-2088 Cleveland 3, Ohio

17002-10 Lake Shore Blvd.

Tel.: KEnmore 1-5890 Cleveland 10, Ohio

AUGUST, 1954
Number 8 - Volume 26

SOME OFFICE STAFF
Albina and Corinne
Covak, Supreme Sec-
retary and Editor, re-
spectively.

ZARJA *The* DAWN

URADNO GLASILO
SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE

OFFICIAL PUBLICATION
SLOVENIAN WOMEN'S UNION

From Your Editor

ON THE COVER—

Supreme Secretary, Albina Novak, and Editor, Corinne Novak, of the SWU Home Office are pictured at work. They are responsible for all business transactions which take place at Zveza's Headquarters, and the publishing of our monthly organ. Also in view is the magnificent oil painting of "Marija Pomagaj," which was painted by Mother Pia, Ursuline Sister, who has for many years been the Mother Superior of their Convent in Ljubljana, Slovenia. Its frame is also handmade; and was brought from Europe along with the picture last year. The inspirational quality of our "Marija Pomagaj" blesses the Office and is a delight to all visitors.

SILVER JUBILARIANS—

Six of our Minnesota branches will be celebrating their 25th Anniversaries this fall. First in line is no. 31. Gilbert, Minnesota, who are also the hosts to the Minnesota Zveza Day event which takes place on August 22nd. Branch no. 33, Duluth; no. 34, Soudan; no. 35, Aurora; no. 36, McKinley and no. 37, Greaney follow in order. To the Officers and members of these locals, we extend fondest wishes for continued progress and heartiest congratulations.

AN INTERESTING FEATURE—

this month is a short history of the famed Singing Society, Glasbena Matica of Cleveland, Ohio. The members of this club have gained fame with their productions of concerts and operas for over 20 years; and their two directors, Ivan Zorman and Anton Schubel have been known as celebrated musicians for a long time. We offer this story for your reading enjoyment with the hopes that it will interest you to know that this semi-professional group is bringing Slovenian song and poetry before the public.

WE CELEBRATE THIS MONTH during this Marian Year, the greatest of all Mary's Feasts. Her Assumption into heaven. She is the Patroness of our country, and will certainly hear our prayers if we beg, in the name of Her Assumption, for God's special blessing on all free lands of the world.

HOME OFFICE BLDG. FUND—

was benefited by a nice profit from the sale of the SWU Key-rings among our membership. In Lemont, on ZVEZA DAY, July 18th we climaxed the drive with the awarding of the beautiful AFGHAN which was given as a token to a lucky donor. Winner was Mrs. Helen Kodrich of Branch no. 12, Milwaukee, Wisconsin, who was on hand to accept her gift that day. Congratulations to her and thanks to all the generous contributors to this worthwhile project.

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized December 19, 1926
in Chicago, Ill.
Incorporated December 14, 1927
in the State of Illinois

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA V AMERIKI

Ustanovljena 19. decembra 1926
v Chicagu, Illinois
Inkorporirana 14. decembra 1927
v državi Illinois

MEMBER OF

National Council of Catholic Women

Spiritual Advisor: Very Rev. Alexander Urankar, O.F.M., 823 W. Mineral Ave., Milwaukee 4, Wis.

Founder and Honorary President: Marie Prislant, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

President: Josephine Livek, 331 Elm St., Oglesby, Illinois

1. Vice-President: Mary Tomsic, Box 202, Strabane, Pa.

2. Vice-President: Anna Pachak, 2009 Oakland St., Pueblo, Colorado

3. Vice-President: Mary Golik, 3016 Gantenbein St., Portland, Oregon

4. Vice-President: Mary Urbas, 833 E. 156th St., Cleveland, Ohio

5. Vice-President: Barbara Rosandich, 846 Chapman St., Ely, Minnesota

6. Vice-President: Rose Scoff, 2208 Mariposa, San Francisco, California

Supreme Secretary: Albina Novak, 1937 W. Cermak Road, Chicago 8, Ill.

Supreme Treasurer: Josephine Zeleznikar, 2045 W. 23rd St., Chicago 8, Ill.

AUDITING COMMITTEE — NADZORNI ODBOR:

President: Mary Lenich, 609 Jones St., Eveleth, Minn.

Auditor: Mary Otonicar, 1110 E. 66th St., Cleveland 3, Ohio

Auditor: Katie Triller, 1724 Stanton Ave., Whiting, Indiana

ADVISORY COMMITTEE — SVETOVALNI ODSEK:

President: Anna Yakich, 4716 Lester Ave., Cleveland, Ohio

Officer: Rose Racher, 2205 Burton St., Warren, Ohio

Officer: Helen Corel, 67 Scholes St., Brooklyn, New York

YOUTH AND RECREATION COMMITTEE — ODBOR ZA MLADINO IN RAZVEDRILO:

Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott St., Chicago 8, Illinois

Christine Stopar, 245 15th St., N.W., Barberton, Ohio

Mary Theodore, 2529 4th Avenue, Hibbing, Minnesota

Mary Markezich, 2809 E. 95th St., So. Chicago 17, Ill.

Mary Snezic, Box 49, Bessemer, Pa.

Managing Editor: Corinne Novak, 1937 W. Cermak Road, Chicago 8, Ill.

ZARJA — THE DAWN

Official Publication of the Slovenian Women's Union of America

Uradno glasilo Slovenske Ženske Zveze v Ameriki

Published monthly — Izhaja vsak mesec

Annual Subscription \$2.00 — Naročnina \$2.00 letno

For SWUA members \$1.20 annually — Za članice SŽZ \$1.20 letno

Publisher, "Zarja", 1637 S. Allport Street, Chicago 8, Ill.

Managing Editor: Corinne Novak

Editorial Office:

1937 W. Cermak Road, Chicago 8, Ill., Tel. B1shop 7-2014

"Entered as second class matter November 13, 1946, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of August 24, 1912."

All communications for publication must be in the hands of the Editor by the tenth of the month for the next issue and must be indorsed by the writer. If typewritten use double-space and if hand written use ink. Write plainly, especially names, and on one side of paper only.

Vsi dopisi morajo biti v rokah urednice do 10. v mesecu za prihodnjo izdajo in podpisani po poročevalki. Pišite s črnilom in samo na eno stran papirja. Pri imenih pazite, da so razločno pisana.